

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 123 / Fascicle 4

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 20 de desembre del 2006, a les 09.00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 8954/06, de mesures tributàries i administratives. Fascicle 1

II. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 8953/06, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2007. Fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, reprenem la sessió plenària de la Llei de pressuposts de la comunitat autònoma de les Illes Balears i ho farem amb el debat número 4 de totalitat, secció 13, Conselleria d'Educació i Cultura i de la secció 71, Instituts d'Estudis Balearics i l'empresa de dret públic 90, Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals.

En primer lloc passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Per defensar aquestes esmenes té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per circumstàncies de com està previst el debat d'aquest pressupost, he de dir que m'ha tocat al principi d'ahir, al final d'ahir, partim quasi a les 2 de la matinada i avui me torna tocar a primera hora. Per tant, esper que se comprengui l'estat en què es troba aquesta diputada.

Dit això, entrarem en aquest debat de pressuposts de la Conselleria d'Educació i Cultura. Enguany ens han dit reiterades vegades, el Govern del Partit Popular de les Illes Balears, que feien uns pressuposts socials, que aquests pressuposts per al 2007 eren socials i que a més prioritzaven les polítiques sanitàries i educatives. Entràvem, segons les seves declaracions, a una nova etapa, una etapa més de caire social i no com ens teníem acostumats al llarg d'aquesta legislatura, de destrucció sistemàtica del territori. Però bé, hem de dir que no és cert. Si analitzam els pressuposts i concretament d'aquesta secció, nosaltres no veiem enlloc aquesta prioritització pressupostària i aquest suposat intent per part del Govern de rentar la cara dient que són uns pressuposts socials i sobretot que són uns pressuposts que aposten per una millor educació a les nostres illes. Per aquesta i per altres raons presentam una esmena a la totalitat.

Consideram en primer lloc que aquests pressuposts són uns pressuposts insuficients, insuficients per fer front a les necessitats reals educatives que tenim a les Illes Balears en tots els àmbits. Per a aquest any 2007 la conselleria té un pressupost previst de 694.940.000 euros i que suposa un increment d'un 5,8% respecte l'any anterior. Ara bé, si descomptam el 3,5% d'inflació ens queda només un increment real d'un 2,3%. Partim per tant de què no hi ha realment un augment pressupostari tan suposadament significatiu com ens han volgut vendre. Per altra banda també hem dit en reiterades ocasions, tots vostès ho saben, que partim d'un dèficit històric, fet en el moment en què se varen fer les transferències educatives, per cert governava el Partit Popular a Madrid i a la comunitat autònoma. Tot això junt ens situa encara ara que els pressuposts d'educació estan per davall la mitjana estatal respecte a qualsevol altra comunitat autònoma.

Per tant, ja de partida hem de dir que són insuficients. Són insuficients per a nosaltres també per poder fer front a les necessitats educatives de la població de les illes. Hem dit també al llarg d'aquesta legislatura que la situació respecte al tema educatiu de la nostra societat no era bo, no volem ser

alarmistes, però sí volem ser realistes. I davant una realitat el que s'ha de fer sobretot és intentar cercar solucions i per tant, fer tots els esforços possibles per millorar les circumstàncies en què ens trobam. Aquestes millores no han estat així i la nostra situació educativa sent cada vegada una mica pitjor respecte a l'inici de legislatura, ja que feim un cert repàs del que han estat aquesta 4 anys. La població en general augmenta de forma constant a les nostres illes i ha tengut una conseqüència directa en un augment d'un 3% de l'alumnat en els centres educatius. Per tant, tenim més alumnat. Per altra banda també tenim un percentatge més elevat d'alumnat estranger, no té perquè ser evidentment això un problema, ni molt manco. Ara bé, hem de ser conscients que davant aquesta realitat hem de posar, com dic, mesures per intentar poder donar una atenció a aquesta diversitat lingüística i cultura de manera adequada. Tenim, a més d'aquest alumnat estranger, un 70% d'escolaritzats en centres públics i un 30% en els centres privats concertats. Com dic, davant aquesta important diversitat de l'alumnat, s'han de millorar els recursos, no queda més remei, s'ha de fer alguna cosa.

Per altra banda, ja s'ha dit moltes vegades i ho tornarem repetir, el nivell de fracàs escolar de les nostres illes és cada vegada més elevat. Cada vegada ens trobam amb unes dades que ens preocupen perquè més d'un 37% de l'alumnat no aconsegueix el graduat de Secundària Obligatòria i el percentatge d'abandonament dels estudis abans de finalitzar per incorporar-se a un món laboral en precari, no només baixa sinó que va augmentat dia a dia. Per altra banda ens trobam que allò que és la matriculació en cicles formatius o Batxillerat també cada vegada va baixant. Som la comunitat autònoma que tenim manco alumnes escolaritzats en els cicles formatius de grau mitjà. Totes aquestes circumstàncies, ja dic no és alarmisme, és senzillament perquè hem de posar recursos entre altres coses, recursos pressupostaris, per intentar minvar aquesta situació. No veim que aquests pressuposts vagin en aquesta línia.

Són insuficients per fer front a unes infraestructures educatives que en aquest moment no basten, o que almanco se troben amb greus mancances. Centres antiquats que necessiten reformes urgents i importants de les seves instal·lacions bàsiques. O mancats d'espais idoni, com menjadors, biblioteques, aules de música, salons d'actes, etcètera. Hi ha vertaderes necessitats de construcció de nous centres i ampliació, o renovació dels existents. I en el pressuposts d'enguany Sr. Conseller, l'IBISEC que és qui realitza les inversions respecte les infraestructures educatives, ens trobam curiosament amb una retallada de 50 milions d'euros i només 5 milions d'euros se destinen a inversions en nous centres o en millora dels existents. Amb aquest meravellós Pla d'infraestructures del Govern que ens han venut durant aquests 4 anys se poden omplir la boca, però el que no podran fer serà fer escoles. També he de dir, vostès ho saben perfectament, ahir mateix 20 Associacions de Pares i Mares de tota Mallorca demanaven i reivindicaven una millora de molts de centres educatius ubicats a distints pobles de Mallorca i evidentment també a Palma. Tot això no se fa perquè sí, se fa perquè hi ha unes necessitats. Aquests pressuposts no responen a aquestes necessitats.

Per tant, continuam dient que són insuficients i segueixen la mateixa línia que els anys anteriors. Però també hem de dir que

aquests pressuposts, una vegada més, tot i que no són com dic suficients, sí que fan una aposta molt clara i és per a l'escola concertada, sobretot per a determinades escoles concertades, no per a totes. En aquests pressuposts ens trobam amb 1 milió d'euros destinats a aquests centres, referits sobretot a les partides de funcionament, mentre que els centres públics només han pujat en 428.000 euros. És a dir, que hi ha menys escoles concertades i hi destinen més doblers. Hi ha més centres públics i hi destinen manco doblers. Això evidentment està dins la línia d'aquesta legislatura, com dic, d'apostar clarament pel sistema de centres concertats, nosaltres evidentment hi estam d'acord, però mai en detriment de l'escola pública. Veim un favoritisme cap a determinades escoles concertades.

Per altra banda jo davant tot això li he de dir al Sr. Conseller i als diputats i diputades que poden escoltar, què poden pensar quan l'IBISEC té una baixada d'un 72% en el seu pressupost, què poden pensar els pares i mares del Col·legi Joan Capó, del Rei Jaume III, de Nostre Senyora de Robines, de Mestre Colom, de Llorenç Ribera, de Costa i Llobera, Ses Rotes Velles, Gabriel Alzamora, Son Anglada, Llevant i Ponent quan veuen que han de fer escola dins barracots? En una situació, que fins i tot ens varen donar una llauna de sardines en unes condicions inadequades, però hi ha una aposta per l'escola concertada. Què han de pensar per exemple els pares i mares de l'Institut d'Alcúdia, fer-lo costaria 3,3 milions d'euros i resulta que just amb una reorientació dels pressuposts d'aquesta conselleria ja ens bastaria per poder-ho fer.

Bé, ja hem dit que eren uns pressuposts insuficients per fer front a aquesta realitat educativa i de necessitats clares que existeixen. Falta en el nostre entendre, per això presentam una esmena a la totalitat, com sempre a més i reiteradament durant els 4 anys, un anàlisi rigorós de la realitat i una planificació integral de les actuacions i prioritats. Encara no han fet el mapa escolar, encara estam esperant que ens diguin allà on han d'actuar, en quines prioritats i per què a un lloc i no a un altre. Ens agradaria saber-ho i no ho hem aconseguit encara.

Respecte als programes pedagògics, per a nosaltres són bàsics, que intenten donar resposta a aquestes necessitats, veim una vegada més que els seus pressuposts augmenten molt poc, o no augmenten gens. I en el cas del programa d'ordenació, informació i formació del professorat, bàsic en el nostre entendre, per poder abordar moltes de les problemàtiques esmentades, no només no s'ha fet cap esforç sinó que hi ha hagut una reducció de 69.000 euros. Els programes d'intervenció socioeducativa, d'educació intercultural, d'atenció a la diversitat, de planificació i estratègies de tractament d'alumnat en situació d'exclusió social o absentisme escolar, mantenen el mateix pressupost. Quan tenim diagnosticats uns problemes molt clars i que fan necessari que hi hagi un impuls d'aquest tipus de programes. Tampoc veim un pressupost que intenti implicar els ajuntaments com a elements institucionals clau per dur endavant projectes d'intervenció socioeducativa o que s'intenti implantar l'etapa educativa infantil de 0-3 anys.

Com he dit tampoc i per allargar-me excessivament, en tots aquells programes que per a nosaltres són clau, ho hem dit en comissió em moltes ocasions, ordenació de la Formació Professional, o els programes d'introducció de noves

tecnologies dins els centres, en aquest moment i en aquest pressupost no tenen un augment molt significatiu. Nosaltres per tant, ens preocupa primer que hi hagi una falta de planificació clara, que prioritzi les actuacions i allà on s'han de fer. Una insuficiència respecte actuacions clau i sobretot, un manteniment d'uns programes que per a nosaltres pedagògicament són fonamentals que no hi hagi cap tipus d'augment per fer front a una problemàtica, com dic sense ser alarmista, és una realitat que hem d'afrontar.

Per tant,....

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Acab. A la rèplica en tot cas ja en podrem parlar, he de dir que en el nostre entendre aquests pressuposts no milloren gaire respecte els anys anteriors i estan en mateixa línia i tònica que estaven els de l'any passat. No hi ha planificació, no hi ha formació del professorat suficient per poder fer front a temes clau com ens ha dit sempre el conseller, tema de trilingüisme, tema de plans de convivència en els centres, etcètera. No hi ha un incentiu de l'escola pública i no hi ha un impuls en els programes pedagògics.

Acab Sr. President, però voldria fer un esment abans d'anar-me'n d'aquesta tribuna d'una altra qüestió. Voldria també entrar en temes culturals molt puntuals, tenint en compte que també entenem que aquesta conselleria no millora suficientment els pressuposts en temes culturals. Però sobretot una cosa Sr. Conseller que ens preocupa i ja ha arribat a uns límits que creïem que no ens podríem almar tant, el tema de normalització lingüística. Ahir se va aprovar a través d'una esmena del Partit Popular a la Llei d'acompanyament una esmena introduïda, allà on se modifica la Llei de Normalització Lingüística. Aquesta modificació de la Llei de Normalització Lingüística, llei de fa 20 anys, resulta que en aquest moment quan vostè demana que l'alumnat hauria de conèixer l'anglès com a tercera llengua, resulta que ha permès a través d'aquesta esmena és que el professorat en aquest moment que no té un coneixement de la llengua catalana sigui absolutament igual, podrà donar classe. Un professor...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...sense coneixements de la llengua catalana podrà donar classe a l'alumnat d'aquestes illes. Per això Sr. Conseller li demanam que retiri aquests pressuposts perquè com dic, no són socials ni són educatius.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per quarta vegada, darrera aquesta legislatura, puj en aquesta tribuna per tractar de pressuposts d'Educació. Crec que mai com aquesta vegada, açò ja és dir molt, ha estat tan evident la necessitat de presentar aquesta esmena a la totalitat. I açò per dos motius, per allò que diuen els pressuposts i sobretot, per allò que també amaguen, no només pels nombres que fixen la teòrica despesa, sinó per allò en què finalment els nombres es converteixen.

Entraré ja directament en matèria. Quines són les principals mancances pressupostàries i polítiques del pressupost d'Educació per al 2007? Però abans de res una consideració inicial. De les declaracions a la pràctica, moltes vegades, tothom ho diu, és una frase feta, hi ha un llarg camí. En el cas dels pressuposts d'Educació hi ha un abisme. En aquest sentit a la compareixença del conseller d'Educació ja vaig assenyalar que era inadmissible que els programes de la Direcció General d'Ordenació, Innovació i Formació del Professorat patissin un retall pressupostari. Un retall que pot semblar menor, 70.000 euros, però no ens equivoquem, no ho és menor. És simptomàtic, és substancial per mor que deixa ben clar quines són les prioritats reals d'aquest Govern i si no ens hem de fixar en les tasques que té encomanades aquesta direcció general, moltes, 10 fulls de memòria i totes elles fonamentals. Atenció als alumnes amb necessitats educatives especials, atenció a la diversitat, programa de transició a la vida adulta, assessorament dels centres, coordinació pedagògica, programes de compensació educativa i formació del professorat. En definitiva, la vessant més social de la Conselleria d'Educació i l'única que veu retallat els seus pressuposts. Se gastarà manco el 2007 d'allò que s'ha gastat el 2006. I després parlen, ja ho ha dit la Sra. Rosselló, de pressuposts socials, després parlen de fer front a la immigració a les aules.

Tot són paraules, paraules i més paraules, els nombres són freds i no enganyen. Tant és així que l'any passat el conseller a la seva compareixença em contestava textualment amb aquestes paraules, me deia ell: "me cregui, no hi ha més que la voluntat en fi que s'incrementin els recursos en formació del professorat". Me deia açò i sort que no me'l vaig creure, encara que me demanava que el cregués. Em va enganyar, no només no han augmentat, sinó que han disminuït. Però encara no és el més gros, el més gros és que a sobre aquests doblers pressupostats es desvien per a altres coses. Els doblers pressupostats per a formació del professorat, per atendre la diversitat, per a innovació, durant l'exercici es desvien per a altres coses. A açò em referia quan al principi parlava de nombres amagats. Açò és el que ha passat el 2006. Aquest Parlament l'any passat va aprovar per a aquesta direcció general un pressupost global de 2.301.730 euros. Açò era el pressupost inicial aprovat per aquesta cambra. Però si miram l'execució dels pressuposts veim que el pressupost definitiu és molt menor, només 1.945.883 euros. S'han desviat 563.859 euros a altres llocs, no sabem quins. És a dir, que per al 2007 pressuposten manco que el 2006 i el 2006 ja ho varen retallar. Per tant, crec que podem deduir que no anam gaire bé. I també

podem deduir, és evident, que no podem creure el que ens diu el Sr. Conseller. També és evident que les necessitats més socials del nostre sistema educatiu no li importen gaire.

Per cert, un incís. Des d'aquesta Direcció General d'Ordenació i Innovació en temps del Govern del pacte es va posar en marxa un important Pla de suport a la creació de places d'educació infantil 0-3 anys. Aquest Govern el va eliminar i ara en patim les conseqüències, degradació, males condicions, denunciades per sindicats, associacions de mestres i fins i tot per la Universitat de les Illes Balears. En definitiva, hem vist l'abdicació de les responsabilitats d'aquesta conselleria dins aquesta etapa educativa, fins al punt que han traslladat a la Conselleria d'Interior la tasca de regular els espais d'educació infantil, com si el tema fos una qüestió purament mercantil, d'activitats classificades. Açò és la tònica d'aquest Govern, açò és la tònica d'aquesta conselleria. Ho vull repetir, ja ho vaig dir l'any passat i és absolutament el que pens ara una frase. Vaig dir referit als pressuposts de l'any passat i la podem assumir ara mateix: "no es poden afrontar amb aquests pressuposts els reptes del nostre sistema educatiu, atenció a la diversitat, formació del professorat, atenció a alumnes amb necessitats educatives especials".

Passem a un altre apartat, passem a l'apartat de mapa escolar. Per quart any consecutiu anuncien el nou mapa escolar, perdó, segons les pròpies paraules del conseller ja no és nou aquest mapa, és una simple revisió del que sí va saber fer el pacte de progrés i que ho hem de recordar, només tenia vigència fins el 2004. Però llavors hem de fer una constatació que és òbvia i lògica, durant 4 anys no han fet res al respecte i si no ho han fet, o bé és per incompetència, o pitjor encara, ho han fet amb tota la intenció per així sense mapa escolar no s'han de comprometre a res. El mapa escolar, no ens enganem, és un compromís de fer unes obres, un compromís d'estudi de necessitats, prioritats, calendari i quantificació. I açò era massa demanar per a aquest Govern, era massa. Hem passat 4 anys sense fer el mapa escolar i així han pogut actuar amb les mans lliures, des de l'arbitrarietat, el caprici i el partidisme. Açò els ha permès prometre allà on convenia, no complir allà on convenia, fer les obres que els interessava sense cap compromís amb la comunitat educativa. I ara sé que ens treuran un mapa escolar, no m'estranyaria, però ara ja no serà un compromís de Govern, sinó una promesa més de les moltes que faran i que després no compleixen.

Aquesta és la característica general i constant no només d'aquests pressuposts, sinó de tots els d'aquesta legislatura. Si jo hagués de posar-li un títol, empraria una obra de Shakespeare, *Molt d'enrenou per no res*, grans anuncis, molt d'espectacle, pomposes declaracions, un (...) d'actes mediàtics, però un desastre absolut en la gestió quotidiana, un menyspreu total a qualsevol vessant pedagògica i un constant foment del desànim i la desmobilització. Jo crec que seria bo que els nostres responsables educatius fessin un esforç per escoltar, només escoltar, l'opinió dels professionals de l'ensenyament, l'opinió dels pares i mares d'alumnes, l'opinió de la comunitat educativa en general. Tal vegada després se'n donarien compte que la realitat pot ser més dura, més agre, d'allò que ells la pinten, o tal vegada encara tot és pitjor del que ens imaginam i coneixen perfectament la realitat, però l'amaguen i tant els hi dóna mentre no sigui coneguda.

Però com que estam en un debat de pressuposts, seguirem citant exemples d'aquests mateixos pressuposts. I podem observar una altra vegada més que els anuncis constants no se diuen per res amb els fets, amb els nombres. Ho podem comprovar amb els pressuposts referits a l'ordenació de la Formació Professional, grans anuncis de l'extensió d'aquesta oferta educativa i la mateixa memòria dels pressuposts grans objectius, fomentar una Formació Professional de qualitat etcètera. Un objectiu molt lloable que compartim tots, però que els nombres després no corroboren perquè malgrat els grans anuncis i els ambiciosos objectius, el programa de Formació Professional només augmenta 12.000 euros, 2 milions de pessetes per fomentar una Formació Professional de qualitat. No ens sembla veritablement un objectiu a aconseguir mitjançant aquests doblers.

Però sí i aquí ho hem de dir clar, hi ha capítols que augmenten, sí que n'hi ha i molts dins aquests pressuposts. Em referesc concretament al que fa referència a l'ensenyament concertat. Des del nostre grup no tenim res en contra de l'ensenyament concertat, pensam que ha de gaudir de tots els recursos necessaris i de tots els professionals amb els sous equipats que calen per impartir un ensenyament de qualitat, que quedi clar això. Allò que no compartim, allò que no acceptam és que es beneficiïn els centres concertats més elitistes, per damunt dels centres públics. Cal que al conseller d'Educació li quedi clara una cosa que no li ha quedat clara en 4 anys, ell és el principal responsable i titular de l'educació pública, la seva primera i primordial obligació és garantir la qualitat, la viabilitat i el prestigi de l'educació pública. I açò és el darrer que li ha preocupat. En una situació allà on hi ha places suficients de batxillerat en els centres públics, introduir una despesa nova per contractar el batxillerat en alguns centres concertats és optar clarament per afavorir l'ensenyament privat en detriment del públic.

A més amb una argumentació per justificar-ho d'allò més peregrina, segons el conseller textualment "aquells alumnes que van a un centre concertat puguin acabar aquesta formació de batxillerat en aquest centre allà on han començat". Açò és la motivació i a més diu que açò és un dret absolutament emparat. Què passa llavors? De quin dret ens parla? És que els alumnes dels centres públics no gaudeixen del mateix dret? N'és conscient el conseller que mentre es promou la gratuïtat del batxillerat concertat els alumnes que han d'estudiar en el batxiller, o a un públic fora de la seva localitat han de pagar el transport? Si és un dret absolutament emparat, no el tenen també els alumnes de l'ensenyament públic? Què farà el conseller per assegurar que aquests alumnes dels centres públics puguin exercir aquest dret d'acabar el batxillerat en el centre allà on han començat l'escolarització, com pretén que tinguin dret els dels centres concertats? Maneres de disfressar una política concreta d'afavorir uns centres molts concrets. Però el més trist és que açò no són paraules, açò sí que es tradueix en euros, concretament 9 milions d'euros, quan tot el pressupost d'inversions d'obres en els centres públics és tot just de 5 milions. No calen més argumentacions, els nombres canten i la política d'aquest Govern també i tant que canta!

Ja no tenc gaire temps, però no vull deixar de parlar de política lingüística. He criticat pressupost rera pressupost la retallada de recursos per potenciar la normalització lingüística,

una normalització lingüística que és obligada pel nostre Estatut, l'actual, i pel futur i per la Llei de Normalització Lingüística. Ni en aquests pressuposts, els darrers de la legislatura, han assolit els nivells de despesa del darrer Govern del pacte de progrés, 4.700.000 euros hi va destinar el darrer Govern del pacte; 4.300.000 hi destinen en aquests pressuposts per al 2007. Però escoltin bé, és igual els doblers que hi destinin, són paper banyat. Aquí aprovam uns nombres i després sota mà les retallen i les desvien cap a altres bandes, també en política lingüística. I no ho neguin perquè basta veure l'execució dels pressuposts del 2006, basta veure que aquesta cambra va aprovar per al 2006, 2.357.979 euros destinats a capítol 4 de la Direcció General de Política Lingüística i en el pressupost definitiu, l'execució dels pressuposts, aquests s'havien convertit en només 1.807.979. Un retall de 550.000 euros. I si ens fixam en l'Institut d'Estudis Baleàrics podem observar que el pressupost inicial de 458.520 euros, aprovat en aquesta cambra...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Riudavets, per favor.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Tot d'una. En el pressupost definitiu s'havia quedat en només en 144.000. En definitiva ens enganen, política de decorat, nombres aparents, que resulten ser falsos a la pràctica i així és com aquesta conselleria va.

Acab ja fent una referència damunt obres. El pressupost real en aquest moment de l'IBISEC per al 2007 en inversions és només de 5 milions. Açò és la realitat i de moment la resta són promeses, vendre fum. Primer ens va dir el conseller en comissió que hi afegiríem 30 milions mitjançant allò que ell va anomenar un aval innominat, no és així Sr. Conseller? Ara després de les protestes, protestes que se varen traduir en una manifestació, per les promeses incomplides ja ens parlem de 50 milions. Mitjançant promeses ja n'han augmentat 20, amb sessions de crèdit, però res d'açò figura en els pressuposts. I com que ells no són de fiar, què vol que li digui? No ens fiam...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Riudavets, per favor.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Acab tot d'una. Només dir quant a obres que volem compromisos. Jo li oferc Sr. Conseller, com ja va fer la nostra portaveu, que avui tots els grups parlamentaris ens posem d'acord, encara hi som a temps, per introduir 50 milions via esmena transaccionada entre tots. Açò serà un compromís, la resta són promeses i vendre fum.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, Sr. President. Passo a continuació a donar els arguments que sostenen les esmenes a la totalitat que hem presentat tan a la Conselleria d'Educació i Cultura com als dos instituts que d'ella en depenen. És la primera vegada que presentem esmenes a la totalitat a les 3 entitats i això no és casualitat. Ho hem fet així perquè aquesta vegada estam valorant, no només el pressupost que es presenta en el 2007 de la conselleria, sinó que aquest pressupost com a reflex, com a balanç de tota la legislatura, perquè és el quart pressupost i el resultat d'aquest balanç, en el nostre parer, és ben negatiu.

Vull parlar d'un parell de qüestions que em sembla que haurien de quedar palesament clares. La primera és que per parlar de pressupost no s'ha de parlar de coses complicades que sols entenen els experts, de cap manera. Parlar de pressupost és parlar per un cantó de la principal eina de què disposem per solucionar els problemes del nostre sistema educatiu i per promoure la nostra cultura. I la segona qüestió que crec que és necessari recalcar és que l'anàlisi del pressupost posen en evidència els valors, les prioritats i les responsabilitats que es volen assumir. O sigui, parlar de pressupost és parlar de quanta importància es dona a l'educació per part de qui el fa. I així ho ha mirat el Grup Socialista i com a resum d'aquesta mirada podem dir que són insuficients perquè no s'ha mantingut el nivell de forta inversió que és necessària per fer front als problemes del nostre sistema educatiu. Són, en el nostre entendre, desviats respecte a allò que haurien de ser els seus objectius, vull dir que es destinen diners allà on no cal i en canvi no es destinen allà on calen. I en darrer lloc són enganyosos en un doble sentit. Els objectius no es corresponen amb els diners que s'hi destinen i per altre cantó els propis pressuposts en si mateixos no són enganyosos perquè els números si tenen una cosa és que són transparents, però els fa enganyosos qui els presenta, qui els maquilla de tal manera que es tornen irreconeixibles.

Dit això, també vull dir que crec que la responsabilitat de l'educació és una de les més importants que té un Govern. Estic convençuda que és a través de l'educació que les societats asseguren el seu futur. Naturalment som conscient que d'aquesta tasca de l'educació ha de ser compartida pel conjunt de la societat, però si això és així, no és menys cert que qui governa és qui té més responsabilitats i per tant, és a qui s'ha de demanar en primer lloc solucions i compromís. Solucions i compromisos que desafortunadament el pressupost del 2007 no reflecteixen com caldria. Què caldria que reflectissin els pressuposts? Sens dubte les prioritats que es tenen en relació amb l'educació. Una anàlisi de la situació del nostre sistema educatiu ens posa de manifest que els pressuposts haurien de respondre almenys a cinc necessitats evidents.

En primer lloc, en els pressuposts haurien de trobar una aposta decidida per fer front a la manca d'eficàcia del nostre sistema educatiu. Manca d'eficàcia que es manifesta en les elevades taxes de fracàs escolar i abandonament prematur de l'ensenyament obligatori que tenim. Poso aquests dos exemples perquè són els més importants.

Aquesta aposta decidida s'hauria de concretar en les tres coses bàsiques que asseguren aquesta eficàcia del sistema

educatiu: comptar amb un professorat format i motivat, comptar amb un coneixement profund de què està passant als nostres centres, i en tercer lloc, fomentar les innovacions educatives. Jo no vull pensar, no puc pensar, que el conseller d'Educació no vol solucionar aquestes problemes, naturalment que els vol solucionar, però, llavors, si els vol solucionar per què la Direcció General d'Ordenació, Innovació i Professorat, que és la que té responsabilitats fonamentals en aquests temes baixa un 2%? No és que no pugui, és que baixa.

Ja ho ha dit el Sr. Riudavets, jo m'he mirat la memòria del pressupost, i és la que té més objectius, no sé quantes planes són, diu el Sr. Riudavets que són deu, potser sí que ho siguin, però els he mirat i almenys en té setanta. Setanta i baixa un 2%.

La segona qüestió a la que hauria de respondre el pressupost és la promoció pre i post obligatori, precisament perquè aquestes fases prèvies i posteriors de l'ensenyament obligatori són les que poden assegurar que els nostres professionals són competius i la nostra societat no es queda enrere en aquest món global de coneixement i de comunicació en el qual estam immersos. Diuen els pedagogs que, precisament, a la formació inicial, la que va de 0 a 6 anys, és quan es posen aquestes bases que després fan que la gent estigui sempre vinculada a l'educació. Diuen també, els experts, ho diu l'Estratègia de Lisboa, que si no fomentem la formació post obligatòria estam condemnats a estar sempre a la cua en aquest món en què es prima fonamentalment el coneixement i saber utilitzar la informació.

En aquest apartat, els pressupost demostren significativament que no compleixen les expectatives. L'any passat varen fer una llei d'adults, jo m'hi vaig fixar molt perquè em va semblar important, aquest llei, i ni l'any passat ni aquest l'hem dotada ni d'un euro per poder endegar les reformes que s'exigeixen en els centres d'adults. I què parlem de les escoles infantils? Absolutament deixades de la mà de la conselleria. Tant deixades de la mà que s'ha renunciat a la seva planificació i si qualcú volia assumir aquesta responsabilitat, com és el cas dels ajuntaments, llavors, en coherència amb aquest abandó el que es fa és baixar els ajuts destinats als ajuntaments. L'any passat es va baixar un 77% i aquest any, per si fos poc, s'ha baixat un 1,2% més.

El tercer aspecte al qual han de respondre els pressupost és assegurar la qualitat de les escoles públiques, des de que estic en aquest funció de portaveu, la cosa que més ha repetit aquest conseller és que la seva principal responsabilitat són les escoles públiques. Si és així, com és que la conselleria no està interessada en aconseguir l'equitat de l'ensenyament a la nostra comunitat? Perquè si així fos, evitaria concertar els nins i les nines amb més necessitats educatives als centres públics, i alhora faria les adequades actuacions en matèria d'atenció a la diversitat i, per descomptat, s'afavoriria una política adequada de beques i ajuts a les famílies. Beques i ajuts al transport i menjador que aquest any pugen només el 2%, com l'any passat. Això vol dir que en dos anys, tenint en compte l'IPC, hem aconseguit que les ajudes a beques de menjador i de transport escolar, que per altre cantó han pujat perquè pugen aquests serveis a tot arreu, dic, que hem aconseguit que baixin un 3%.

Deia al començament que és important mirar els pressuposts acuradament fixant-se amb els objectius que es proposen i en

aquells que queden arraconats. Quan passa això te n'adones que són pressuposts -no m'agrada massa aquesta paraula, però és que no en trobo una altra- perversos en el sentit que s'aparten del seu eix. Són perversos perquè, insuficients com són, destinen diners a fons perdut a finançar aules a empreses privades i perquè sobrant-nos places de batxillerat als instituts públics destinen una important quantitat de diners a concertar places de batxillerat altre cop afavorint empreses privades i arraconant els centres públics.

En penúltim lloc, els pressuposts de cultura haurien de servir per promocionar i defensar, si és el cas, que ho és, els nostres principals signes d'identitat, la llengua pròpia i les manifestacions culturals. No parlaré del català perquè tenim el més que dubtós mèrit de ser la comunitat autònoma que amb un simple decret conculca la seva pròpia llei de normalització lingüística i que, a més, crea un pla d'aprenentatge de l'anglès, que a mi em sembla importantíssim que els nostres alumnes sàpiguen anglès com sàpiguen català i castellà, però que s'oblida que tenim unes particularitats que fan que aquest pla sigui precisament el més inadequat.

Mencionaré solament de passada, molt breument, l'abandonament i la deixadesa en què els museus, els arxius i les biblioteques. Altre cop, Sr. Conseller, hem fet unes lleis, la d'arxius i la de biblioteques que no es doten amb cap euro per endegar-les. Quan una cosa es vol promocionar i no es dota, això es diu engany.

En darrer lloc, s'ha d'esperar dels pressuposts que assegurin el manteniment de les infraestructures existents i la promoció de les noves que es necessiten. Ens sembla que les esmenes a la totalitat presentades i que fan referència a aquest aspecte són especialment fàcils de defensar. Només diré dues coses. Una té a veure amb el manteniment dels centres, quina necessitat hi ha de fer malament els pressuposts? A qui beneficia fer-los de forma falsejada? Vull dir que l'any passat varen destinar 8 milions i mig d'euros a manteniment corrent dels centres i a 30 de juny ja n'hi havia de gastats 9,5 milions, quan faltava encara pagar el tercer termini. Aquest any torna passar exactament el mateix, són menys de 9 milions, el pressupost. Quin sentit té això? És que no trobo a qui beneficia.

Finalment vull parlar en aquest sentit de les construccions, d'això que s'espera del pressupost, de la manca de planificació. Si qualque cosa ha caracteritzar les actuacions de l'IBISEC és precisament la manca de planificació. Vostès s'han negat sistemàticament a dotar-nos d'un mapa escolar. A mi m'és igual com dir-li, eh? Jo li dic mapa escolar perquè és el nom que se li diu, però jo el que deman és una planificació de qualsevol mena que faci constar dues coses fonamentals, les previsions i, sobretot, que posi de manifest les prioritats i els criteris pels quals es planifiquen i es fan les construccions. No tenir aquesta definició té una conseqüència fonamental. Té com a conseqüència que estiguin tant justificats els centres que actualment està construint la conselleria com els que nosaltres demanam a les nostres esmenes. Li ben assegurat -i m'haurà de creure, com vostè ens demana que ens el creguem- que les 14 propostes de centres que li hem fet estan absolutament justificades, tant com les que ara s'estan fent.

Per fi, la manca de claredat en els criteris de les inversions porta a crear expectatives falses, porta a opacitats innecessàries i porta a incoherències especialment escandaloses. Acabaré aquí perquè no tenc ja gaire temps.

Vull acabar dient que els pressuposts han de ser el reflex de dues coses, de les solucions que la conselleria aporta als problemes que té el nostre sistema educatiu i han de reflectir el compromís amb l'abordatge dels reptes amb els quals ens hem d'afrontar. Naturalment que sabem que hi ha coses que no se solucionen tot d'una i menys en l'educació. Allò que demanam és que hi hagi un compromís, que ens puguem fiar d'aquest compromís. I no ens en podem fiar. De cap manera els pressuposts que ens ha presentat la Conselleria d'Educació no aporten les necessàries solucions i de cap manera no demostren el compromís que és exigible al Govern del PP en matèria d'educació i cultura, ben al contrari. La política que reflecteixen, que ha estat la que ha caracteritzat les actuacions del PP en aquesta legislatura, té un balanç profundament negatiu, fortes inversions inicials, que no hem estat capaços de mantenir; el nostre recurs més important, el professorat, insuficientment promogut i considerat; la principal responsabilitat, la qualitat de l'escola pública, arraconada; i el nostre major signe d'identitat, la llengua pròpia, oblidada quan no menyspreada.

Fan falta més motius per justificar les nostres esmenes a la totalitat al pressupost d'Educació i Cultura de l'any 2007? Crec, sincerament, que no, i és per tot això que no donarem suport als pressuposts que ens presenten.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Sr. Conseller, vostè té la paraula.

EL CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vull començar remarcant el gran mèrit que tenen les intervencions dels tres diputats, perquè s'ha de tenir un gran coratge polític i un gran valor polític per presentar una esmena a la totalitat a aquestes seccions i pujar a aquesta tribuna a explicar el que any rere any, per altra banda, hem de sentir. Però sí que més seriosament els dic i els agraeisc el to correcte i que apreciï tan com val per poder mantenir un debat rigorós i seriós.

Jo intentaré seguint les indicacions de la Sra. Diputada Alberdi fer una valoració, com ha dit ella, de final de legislatura, comparar per tant, el que han estat aquests quatre anys, on ens trobàvem i on arribarem ara quan acabi la legislatura, amb números, amb números que estan en els pressuposts, que estan intervinguts, que estan fiscalitzats i que vénen aquí per a les corresponents liquidacions. Naturalment, hi ha quantitats que passen d'unes partides a les altres no d'una forma fraudulenta com s'ha dit avui, sinó d'una forma absolutament legal, absolutament permesa per la Llei d'acompanyament i per la legislació general sobre els pressuposts de la comunitat autònoma.

Jo faré si m'ho permeten una breu referència a cada una de les intervencions i llavors faré una comparació, la meua comparació naturalment i la meua opinió respecte al conjunt del que ha estat aquest legislatura en matèria educativa.

Començaré, per tant, per la Sr. Rosselló. Vull dir que coincidesc en molts d'aspectes del seu diagnòstic perquè, ho hem parlat moltes vegades, tenim una situació de dificultat, és ver, som una comunitat amb molt d'abandonament escolar i això ho hem de corregir com sigui. És ver que som una comunitat on potser l'ocupació laboral és relativament fàcil i això desincentiva l'estudi i desincentiva que els alumnes vagin a batxillerat i, per tant, crea una societat menys formada. Això ho hem de combatre. Jo en molts dels problemes que ha explicat, en el diagnòstic estic d'acord, naturalment no estic d'acord en la medicina que ella recepta, diferim.

Pas a explicar algunes coses més que ha dit. Xerra que baixa la partida de formació del professorat, jo crec que hi ha una esmena que ha estat ja transaccionada, si no m'equivoc, que corregeix aquesta situació i queda equilibrada aquesta partida, això haurà estat fruit del debat a la ponència sobre aquesta qüestió. Crec que hi ha hagut una transacció respecte a una esmena del PSM que demanava una modificació d'aquestes quantitats, bé, així m'ho expliquen els diputats, llavors tendran ocasió d'intervenir i explicar-ho ells mateixos.

Amb el que no puc estar d'acord és amb el tema d'inversió. Jo, en el tema d'inversió, voldria que entenguessin una cosa molt bona d'explicar i molt senzilla. El conseller d'Educació el que ha d'aconseguir és el finançament necessari per dur endavant els projectes que vol impulsar. Aquesta és la qüestió fonamental. Que arribin incorporats als pressuposts de l'IBISEC, que arribin amb un aval, que arribin per cessió de crèdit pactada amb els ajuntaments o que arribin de qualsevol altra manera, a mi m'és igual, com a conseller d'Educació, m'és igual. El que jo vull és poder donar resposta a les demandes de creixement i és vertaderament sorprenent que tot i que es va dir a la comissió informativa corresponent -i es va explicar- que hi hauria una inversió important per fer tots els projectes que hi ha pendants, que la inversió no estava al pressupost de l'IBISEC, que s'insistís en això, que s'insistís que els 5 milions que hi havia a l'IBISEC només eren per al manteniment de centres, per pagar facturacions pendants i per a altres coses de manteniment menor, que la inversió no era allà. És igual, això és el de menys. S'ha insistit en aquest tema fins aconseguir crear un clima de -em sap dir-ho amb aquesta claredat, però és que no se m'ocorre una altra paraula- basat en la mentida. És a dir, no és ver que només hi hagi una inversió de 5 milions i ho veuran vostès les pròximes setmanes i els pròxims mesos. Escoltin, això ho veuran i ho podran comprovar perquè els projectes estan visats completament i estan a punt de concursar-se. I això ho veuran les pròximes setmanes i els pròxims mesos. I jo vaig donar una roda de premsa explicativa sobre aquesta qüestió, però això no es vol acceptar, això no... *la verdad nunca*, idò, *la verdad nunca*. Fins i tot han aconseguir que una institució, com la Federació d'associacions de pares, caigués en l'equivocació de fer un manifest basat en una mentida. Això és el que hem aconseguir en aquest tema. Se'ns presenta un manifest, molt respectable per tots els seus conceptes i molt especialment per qui prové, d'on prové, però aquí diu una cosa que no és ver. Jo he de dir,

almenys he de poder pujar, Sr. President, a aquesta tribuna a dir que això no és ver i que no és ver que l'any que ve invertirem 5 milions d'euros. Això és una absoluta falsedat. Aquests 5 milions d'euros són per a manteniment i enguany la inversió ve per un altre camí. A mi m'és igual a més el camí, com a conseller d'Educació. Ve per un altre camí, ja està! Tendrem 50 milions d'euros per construir gran part de les coses que hi ha pendants, no totes, naturalment que no totes i naturalment que hi ha molt per fer i molt per construir. Però això és així, i a mi em sap greu haver d'insistir en aquesta qüestió.

Bé, cultura, modificació de la Llei de normalització lingüística, efectivament, efectivament perquè hi havia una qüestió a la Llei de normalització lingüística, la dependència d'una data determinada per obtenir el reciclatge i alguns, alguns estigueren aquí contractant professors sense atènyer-se a la legislació vigent i això ha succeït i nosaltres varem treure un decret per modificar aquesta situació. Què ha passat? Que naturalment se'ns ha determinat que aquest decret no era correcte i aposta s'ha incorporat a la Llei d'acompanyament una modificació que només persegueix una cosa -atenció, molta atenció-, només permet que quan s'ha omplert la quota de contractació de professors que tenen el reciclatge i faltin professors, per escolaritzar, es contracti a aquests que no tenen el reciclatge. Molta atenció a aquesta qüestió, perquè aquí es presenta el tema com una taca a la nostra llengua i a la nostra cultura quan és un tema que l'únic que pretén és defensar el dret a escolarització dels alumnes. Tant és així que en aquest moments com a resultat de la sentència que ha sortit sobre aquesta qüestió al Tribunal Superior de Justícia, nosaltres ens veim obligats a no poder contractar professors que no tinguin el reciclatge. Qui patirà amb això? La llengua, molt bé, patirà la llengua, però, qui patirà realment? El dret individual de l'alumne a l'escolarització. Això és el que patirà, això és el que feim patir amb aquests tipus de decisions. Això és el que succeirà, perquè nosaltres naturalment un pic que se'ns ha notificat la sentència, ben alerta que anirem a contractar ningú que no tinguem el reciclatge, s'ha acabat. Ara als centres això no sé com s'interpretarà.

A vegades ens trobam en unes situacions que ens duen vertaderament a l'absurd. Jo vull defensar aquí i avui que per sobre de la normalització lingüística, per sobre del coneixement de la nostra llengua hi ha un principi constitucional del dret a l'educació i del dret a la formació dels alumnes, i que aquest principi, per molts de motius que ara no tenc temps d'explicar, és prioritari a l'assumpte del reciclatge. Aquest és el meu punt de vista. Ens han duit vostès a aquesta situació, tots plegats, vostès per un camí, l'Obra Cultural per l'altre i l'STEI per l'altre. Bé, idò ja hem arribat a aquesta conclusió, ara la conclusió que tenim és la que és, ara vendran les queixes per una altra banda, bé, així són les coses.

Sra. Rosselló, jo estava explicant que vostè havia parlat d'aquesta sentència d'una forma queixosa, lamentable i tal i jo li vull explicar quina és la situació vertadera.

Respecte al Sr. Riudavets, li dic el mateix de la formació del professorat, jo crec que hi ha una transacció sobre això perquè el pressupost quedi -deu ser amb un altre grup-reequilibrat.

Respecte al mapa escolar, tornam a la qüestió del mapa escolar perquè per a alguns el mapa és la panacea, l'important no és resoldre problemes reals, materials amb els quals ens trobam tots els dies, l'important és planificar, la planificació, l'estratègia, els mapes. El Sr. Damià Pons, el meu antecessor, ja pareixia Jafuda Cresques fent mapes, tenim mapes de tot, però el problema real i el problema material no és fer mapes, no és planificar, i l'acusació que vostè fa aquí -i l'ha feta altres vegades- i jo li deman que la retiri, li deman que la retiri, que no feim un mapa per beneficiar als amics, per construir escoles on hi ha batlles amics, la retiri perquè no és ver i vostè sap perfectament que no és ver, s'han construït centres i s'estan construint centres a municipis on no governa el Partit Popular i a alguns ... estic pensant en qualque ajuntament on no governa el Partit Popular on s'haurà construït un institut completament i es començarà a construir un centre escolar i quedarà ja engegada i començada la construcció d'aquest centre escolar. Pens en un, però podria pensar en molts d'altres i pens en algun a Menorca, també. Escolti, aquestes acusacions són perilloses i si no les retira quan jo surti a la rèplica li llegiré i serà un avorriment per tothom, però li llegiré el llistat de les obres que s'han fet on a l'ajuntament no governa el Partit Popular. Per tant, aquestes acusacions, jo li deman que les retiri. Amiguisme, etc.

Millora de la formació professional, jo li vull dir que a aquest quadrienni l'oferta de cicles formatius ha augmentat a les quatre illes de forma notable i aquesta és la clau de la qüestió. Perquè, és clar, no hi ha recursos, és que els recursos moltes vegades són al capítol 1. Si hi ha més professors per fer més cicles formatius, no els trobarà a les inversions, a les obres o a segons quines altres bandes, els ha d'anar a cercar al capítol 1. Hi ha més professors per a formació professional, perquè hi ha més cicles formatius. Per tant, anem alerta també en allò que deim.

Vostè va escriure un article al *Diari de Menorca*, ja sap que jo som un atentíssim lector seu i seguec tota la seva -no sé si som l'únic, no sé si som molts o pocs, no entrarem a aquesta discussió-, seguec amb molt d'interès allò que publica i em va dedicar un article, un dia que el *Diari de Menorca* em feia un monogràfic, la qual cosa és un honor immerescut, perquè el Sr. Bosch em dedicava una pàgina sencera, l'exbatlle d'Alaior contava una mentida tremenda, i el diputat Riudavets també hem dedicava una pàgina, per tant va ser un monogràfic, només em faltava la portada.

Miri, li he de dir que el tema de la concertació del batxillerat no és un invent que haguem fet nosaltres, ni és un dret que haguem inventat nosaltres. Hi ha altres comunitats autònomes on aquest dret ja s'aplica i ja existeix, aquí pareix que estam parlant d'inventar la gasosa. País Basc, Navarra i a partir d'ara, a partir de l'octubre València, són tres comunitats que ja permetran aquesta concertació. Per tant, no ho pintem com un drama i com una cosa que aquí ens hem inventat perquè és absolutament fals.

Direcció de Política lingüística. Miri, a la Direcció de Política Lingüística no dedicam els mateixos recursos que hi dedicaven vostès, i això és una veritat incontrovertible, jo no la vull discutir. El que passa és que ja hem discutit qualque vegada i no ho tornarem fer avui, en què dedicaven aquests

recursos. Aquesta és un qüestió important. No es tracta només de posar-hi molts de doblers. És dir amb quin criteri, amb quines finalitats i amb quins objectius gastaven doblers. I jo, com que aquest ja és el segon o tercer pic que m'ho diu, ara anunciï que pròximament parlaré d'aquesta qüestió i ens dedicarem a fer un inventari -i és una feinada- i aclarir a qui tenien contractat no sé on, fora de les Illes Balears i amb qui gastaven no sé què dins aquest departament i veurem si realment es dedicaven objectivament més o menys recursos.

De l'inversió, n'ha parlat també vostè en els mateixos termes que la Sra. Rosselló, amb un matís que m'interessa remarcar, perquè vostè sempre és més dolent que la Sra. Rosselló o almenys ho pareix. La Sra. Rosselló té la virtut de..., bé, de no escoltar per dir-ho d'una forma pacífica el dia de la comissió. La Sra. Rosselló quan jo explicava tot aquest tema de la inversió, no m'escoltava, segons s'ha deduït de la seva intervenció aquí. Vostè sí que m'escoltava, vostè ha explicat que ho va sentir i que..., però que no s'ho creu, és a dir, vostè diu que és mentida. Això ja és un judici d'intencions, jo preferesc la Sra. Rosselló que fa com si no ho sentís i, per tant, no sabem si és ver o no, que m'escoltàs o que no. En canvi, vostè sí, vostè m'escoltava i diu "però no ho crec, tot això que vostè diu d'aquestes inversions, jo no ho crec, per tant, vagi per endavant que no es faran". És el seu punt de vista, ja ho veurem, perquè jo això avui no ho puc demostrar. Ho demostraran els fets les pròximes setmanes i els pròxims mesos.

Sra. Alberdi, també em parla que no s'ha valorat els professors adequadament i que no s'ha... carai! Aquí hi ha hagut dos pactes sindicals importantíssims. Un quan va començar la legislatura per aconseguir que s'equiparassin les retribucions dels mestres del sector concertat, que era un pacte que vostès havien firmat amb els sindicats, però que quan el varen dur al consell de govern no el volgueren aprovar, permeti'm que li ho recordi, i amb això..., bé la història és com és, llavors podem contar allò que vulguem. Aquí hi havia un pacte de retribucions amb els sindicats firmat pel Sr. Damià Pons, o pels seus representants, que va anar al consell de govern i el PSOE no va voler que s'aprovàs. Aquesta és la realitat de les coses i aquest pacte té nom i llinatge: 18 milions d'euros, que nosaltres quan vàrem arribar, vàrem aplicar. Per tant, també convé tenir-ho en compte. I un altre pacte amb els sindicats que ha tancat la legislatura, que és molt important també, un pacte que es va signar el juliol amb tots els sindicats que suposa unes millores retributives considerables, que es desenvoluparan al llarg del temps i que, per tant, donaran resposta, a més, a moltes altres necessitats de tipus social a les quals ara no puc entrar. Vostè em planteja moltes qüestions i jo tenc molt poc temps. Fa una sèrie de crítiques basades en què no es millora la situació dels arxius i no es milloren..., bé, s'haurà quadruplicat el personal dedicat a aquestes coses quan acabi la legislatura i s'hauran fet els deures en tema legislatiu. Jo crec que és una qüestió molt important.

Però, com no volia abusar del temps que em correspon i em toca acabar, deixi'm dir només dues coses, amb les quals volia emprar la meitat de la meua intervenció, però no ha pogut ser, del que és aquesta comparació d'una legislatura amb l'altra, senyores diputades, senyors diputats, Sr. President.

El pressupost que es presenta, sense comptar les inversions és un 6,25 més elevat que el de l'any passat. 59,6 milions més. Des de l'any 2003, pressupost darrer que vàrem administrar ja, però que havia estat elaborat pel pacte de progrés, 259, quasi 300 milions d'euros més de pressuposts. I això ha permès naturalment millorar moltes qüestions. La d'inversions és en temes comparatius d'una gràfica demolidora, quan acabi la legislatura i en acabar comptarem, podrem demostrar que aquests números que presentem avui aquí són la realitat de les coses. 60,5 milions invertiren vostès en la seva legislatura, 164 milions d'euros s'hauran invertit al final d'aquesta legislatura, en obra pública! Aquí no hi ha ni una pesseta per a les monges ni per als frares, eh?, això és escola pública, això són escoles i instituts públics, perquè és clar pugem aquí a dir que no ens interessa l'educació pública, que no ens interessa l'ensenyança pública, que no feim prou inversions, han de tenir molta barra per pujar a dir això, han de tenir molt poca vergonya perquè no resisteixen una comparació de cap de les maneres. Perdonin que em torni vehement i m'enfadi un poc, però és que acaba sent dolorós que vostès diguin que perquè dedicam com a màxim 1 milió d'euros, com a màxim, a ampliació d'aules de centres concertats on hi ha demanda, que a més són els 30 i busques per cent de la xarxa, 1 milió d'euros i en gastam 50 en millora i en nova obra pública, em pareix que no es pot parlar que hi hagi una desproporció ni un desinterès, sobretot quan comparem els números nostres amb els que vostès pogueren presentar.

Voldria parlar de moltes altres coses, per exemple -i no vull deixar de citar aquest tema del qual vostès mai no parlen, perquè es veu que no els agrada, però és el darrer del qual parlaré- entre altres, de universitats. Universitats, una dada que és extraordinària. Resulta que vostès deixaren el finançament a l'universitat per alumne en 3.175 euros per alumne, avui està -amb aquest pressupost- en 4.338 euros per alumne i hi ha més alumnes. Per tant, és una altra xifra que il·lustra que aquí hi ha hagut un esforç, universitat pública, per cert. És a dir, que hi ha un esforç molt gran de millor finançament de l'educació pública.

Per tant, senyores i senyors diputats, he de dir que -i per no allargar-me més del que és recomanable a un debat tan llarg com serà el d'avui i per no abusar de la paciència de tots vostès, especialment de la del president que ha de dirigir aquests debats- si hi ha llavors ocasió de parlar d'altres números, d'altres qüestions, d'altres direccions del nostre departament, per aclarir amb més detall les inversions, a mi m'interessa aclarir el tema de les inversions, eh? A mi m'interessa que parlem de les inversions que es faran. En podem parlar avui, és un tema important per parlar-ne. Han estat presentades als mitjans de comunicació, han estat presentades al Consell Escolar, jo divendres passat vaig anar al Consell Escolar de les Illes Balears i vaig explicar tot això. Per cert, els membres de la FAPA estaven allà presents i ho escoltaren amb molt d'interès. És a dir, totes aquestes coses les explicam. Una altra cosa és si a la gent li interessa o no escoltar-les.

Però, en definitiva, senyores i senyors diputats, com sempre, deman naturalment que aquestes esmenes a la totalitat siguin rebutjades per la seva inconsistència i per

l'extraordinària potència i serietat del pressupost que ha estat presentat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Rosselló, quan vostè vulgui.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Conseller. M'ha dit en poques paraules que no m'adonava de res, Sr. Conseller, vostè m'ha dit això i si no, digui que no ho ha dit. En poques paraules ha dit això. Li he de dir que, efectivament, supòs que, pot ser que de certes coses sigui difícil adonar-me'n, en primer lloc perquè vostè quan presenten el pressuposts sempre, sempre fan una presentació absolutament falsejada de la realitat. Sí, Sr. Conseller, a vostè el que li passa és que tampoc no li agrada que li ho diguin. A principi de legislatura vostè va fer una -ja en vàrem parlar un dia en aquest parlament- vostè va dir que ferien un pla d'infraestructures magnífic i hi dedicaria una quantitat de doblers enorme, i això no és cert, Sr. Conseller. Vostè, com tota la resta de consellers d'aquest govern, menteix una vegada rere l'altra. No és cert que hi hagi hagut ni aquestes inversions, ni que tampoc estiguin als pressuposts.

Per tant, potser que si un no ho entén bé és que qui ho explica no ho explica bé tampoc, no? Per tant, convendria que també s'ho fes mirar vostè, que es veu que no és capaç de traslladar uns pressuposts d'una manera clara i atendre la diversitat parlamentària d'aquest parlament, per la qual cosa, Sr. Conseller, facin el favor a l'hora de presentar pressuposts, presentar-los clarament perquè vostès el que fan és presentar-lo als mitjans de comunicació, fer grans proclames propagandístiques i després la realitat, no la realitat és el que diuen els pressuposts, no la realitat és allò que diuen els pressuposts.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, agrairia que no hi hagués un debat..., ja tendran temps a la contrarèplica.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Bé, anant a qüestions concretes que sí voldria dir, passarem a qüestions que ha esmentat el Sr. Conseller, per anar a la concreció. Miri, si vostè accepta el diagnòstic que hem repetit tantes vegades en aquesta tribuna, si accepta aquest diagnòstic no pot dur aquests pressuposts, així de clar perquè són uns pressuposts que no fan front a unes determinades problemàtiques, que no repetiré, però que existeixen i que augmenten dia a dia, és així de clar. Igual que s'han endeutat, posem per fer altres actuacions, com per exemple autopistes, que arribin fins a ..., idò s'endeutin per fer temes educatiu, però no em vengui aquí a dir que aquests pressuposts són tan magnífics.

En poques paraules, Sr. Conseller,..és que...

(Intervenció inaudible)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables... Sra. Rosselló, continui.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

És que desgraciadament sempre... Clar que sí. Bé. Llavors li torn dir que si realment creu en el diagnòstic aquests pressuposts no afronten aquesta situació.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garcia Querol, per favor...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

En segon lloc...

EL SR. PRESIDENT:

...que no l'havia saludada, avui matí, encara.

(Intervenció inaudible)

Sra. Diputada, deixi'm que jo presideixi aquesta cambra almanco fins que acabi aquesta legislatura.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Em donarà el temps, no és ver?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, no es preocupi, li donaré el temps que sigui necessari.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Bé, entrant al tema de les obres i de les infraestructures, que com he dit ens ha marejat durant aquests quatre anys dient-nos que hi havia una quantitat pressupostària per fer més infraestructura i després en realitat no era així, després les coses han anat canviant, però allò cert és que hi ha una cosa, Sr. Conseller: miri, promeses no. Nosaltres -ja s'ha dit abans- no ens fiam; si està en els pressupostos, sí; si no està en els pressupostos no ens ho creim. Per tant si vostè diu que hi ha 50 milions posi'ls als pressupostos, després ens ho creurem; si no hi són..., en aquest moment només hi ha 5 milions d'euros, no ens digui una altra cosa perquè els pressupostos és el que diuen. No hi ha els 50 milions; si han de ser per no sé quin aval o no sé què, posi-ho als pressupostos i després ens ho creurem, i després s'ho creuran també els ciutadans, perquè si el que faran serà una altra vegada més remenar la troca.

Quant al tema de la modificació de la Llei de normalització lingüística, miri, Sr. Conseller, vostè maldament em tengui en una situació una mica (...), miri, vostè en tema legislatiu sap perfectament que el que diu la llei és el que va a missa. Vostè el que ha dit aquí que diu la Llei d'acompanyament sobre la

modificació de la Llei de normalització lingüística no és vera; el que diu la Llei d'acompanyament sobre la rebaixa que es fa de la Llei de normalització lingüística és claríssim, i diu que allò que abans eren tres anys perquè el professorat tengués un coneixement oral i escrit de la llengua catalana, de la nostra llengua, això es posposa a un reglament o un decret que farà el Govern, això és el que diu la llei; per tant això es posposar-ho *sine die*; fins que no hi hagi aquest decret o aquest reglament no sabrem exactament què diu. Per tant vostè el que diu aquí damunt no és cert, vostès el que han fet ha estat modificar la Llei de normalització lingüística, que no s'havia fet mai en 20 anys, per dir que arreglen una situació quan el que fan és agreujar-la, Sr. Conseller, quan el que fan és agreujar-la, i si vostè cregués en la llengua, en la nostra llengua, i que el professorat, a més, ha de tenir un coneixement mínim d'aquesta llengua, el que hauria fet sap què hauria estat, Sr. Conseller?, hauria posat una partida pressupostària per augmentar la formació d'aquest professorat d'una manera intensiva, tenint en compte que hi ha una certa capacitat del professorat per fer-ho, perquè aprenguessin en un parell de mesos un domini mínim de la nostra llengua. Això és el que hauria d'haver fer, no modificar la Llei de normalització lingüística a través de la Llei d'acompanyament i venir aquí com que dir "no hem fet res, només hem arreglat un problema". Vostè l'ha agreujat, Sr. Conseller, així de clar.

Un altre tema. Mapa escolar; jo n'hi he de parlar, vostè ha contestat al Sr. Eduard Riudavets. Però, miri, en temes educatius, com en qualsevol, i es veu que a vostès això no els agrada, s'han de planificar les coses. Això supòs que li ho varen ensenyar a la facultat. El primer de tot que s'ha de fer és planificar, i després actuar per prioritzar, per fer un bon ús dels recursos públics i per saber on és que realment hi ha una necessitat. Vostès ho fan al contrari, i es pensa que no li hem de demanar explicacions? És que ja crec que això és el mínim que vostès haurien de fer, a més això costa molts pocs doblers.

Un altre tema. Miri, formació del professorat. Tots ja li ho hem dit: aquests pressupostos, i a més en comparació amb el pressupost general de la comunitat autònoma, com li dic deixen molt a desitjar. Si vostè fos pobre i el Govern fos pobre podríem dir "és que hi ha tanta pobresa..."; però no...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rosselló, ja hauria d'acabar.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Acab. Són pobreses per a segons què; ja li ho dic, per a segons què tenen molts de doblers per fer-ho. Miri, formació del professorat és un element fonamental i vostès..., jo no sé on és la transacció, si de cas ens ho explicarà qualcú, jo no sé quina transacció existeix, però allò cert és que en aquest moment temes con el decret de trilingüisme, els plans de convivència, el mateix tema del català, és absolutament necessari apostar per una formació del professorat de qualitat, per poder fer front precisament a temes pedagògics importants.

I acab. El tema de la formació professional és un altre tema pendent, Sr. Conseller, és un altre tema pendent. El tema d'innovació educativa i d'atenció a la diversitat és un altre tema

pendent, Sr. Conseller, és un altre tema pendent, i mentre tots aquests temes estan pendents vostès el que fan és posar més doblers a l'escola concertada, i li torn dir que a determinades escoles concertades. No estam en contra de l'escola concertada, però del que estam en contra és del que vostès fan...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rosselló, per favor...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...que és posar en una situació difícil l'escola pública. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, anem per parts. Sr. Conseller, vostè ha pujat aquí dalt i ha començat la seva intervenció dient-nos que els portaveus de l'oposició teníem molt de coratge polític per haver presentat una esmena a la totalitat. Miri, no en necessitam gens, de coratge, per fer açò, basta saber llegir, saber llegir les xifres dels seus pressupostos. Coratge polític el necessita vostè per pujar aquí dalt i, en tost de defensar els seus pressupostos, intentar fer una esmena a la totalitat als pressupostos del pacte. Per açò sí que en necessita, de coratge polític i de la barra que ens ha atribuït a nosaltres, santa barra.

Però bé, anem als temes, que intentaré un per un, si tenc temps, tocar-los. Per començar desviament dels pressupostos de les quantitats fixades cap a altres partides; açò ha passat a la Direcció General de Política Lingüística i a la Direcció General d'Ordenació i Innovació el 2006. Jo no he dit que fos il·legal, faltaria més que fes il·legalitats! No, naturalment que no; el que passa és que vostès ens enganen: pressuposten una cosa, diuen que gastaran molt en açò i després s'ho gasten en una altra cosa. Il·legal, no ho és, però un engany sí. Açò per començar.

Quant al fet que la Direcció General d'Ordenació i Innovació, responsable de formació..., a veure, a mi no m'han transaccionat cap esmena, a no ser que l'Institut de Qualificacions Professionals la considerin l'esmena que fa pujar la formació, perquè és l'única que he transaccionat, la que em transaccionen cada any, per açò me'n record. Per tant, bé, aquí hi ha hagut una confusió o no l'han informat bé, a vostè; les dues coses poden ben ser.

Continuam. Un altre tema que també és ben interessant: mapa escolar. Miri, jo, Sr. Conseller, haurà de pujar aquí dalt a llegir tota aquesta llista que diu perquè jo no retir res, jo no retir res sobre el que he dit del mapa escolar, perquè estic convençut que el mapa escolar no el deixen de fer perquè sigui una planificació, és perquè és un compromís, és perquè és un compromís. El mapa escolar fixa les necessitats, fixa les

prioritats, fixa el calendari, fixa la quantificació econòmica i el compromís de fer-ho. Naturalment açò és el que els fa por. Ja li vaig dir una vegada, vostè em va reptar, concretament a la Sra. Alberdi i vaig contestar jo, que posés una demostració d'aquest amiguisme amb què s'havien fet les obres; idè n'hi pos un i li torn repetir el mateix, un que conec molt bé: Menorca, Ciutadella, ajuntament del Partit Popular. Vostès arriben a la conselleria i es troben un projecte visat, supervisat, a punt d'execució d'un institut, institut Maria Àngels Cardona. A l'ajuntament del Partit Popular de Ciutadella li interessa tenir espais i per tant prioritzen la reforma d'un altre institut, el Josep Maria Quadrado, que no té tants de problemes d'espai com el Maria Àngels Cardona, que no té projecte fet, que el s'inventen, que amb el projecte que fan després no creix el mateix institut però així sí que, a l'ajuntament, li cedeixen molt d'espai. Llavors... No, no creix, Sr. Conseller, en aules és exactament el mateix. Llavors, a veure, per quin motiu prioritzen?, per demanda de l'ajuntament, i açò -perdoni que ho digui- és actuar per interessos que no són els educatius, són uns altres interessos, els de l'ajuntament que governen vostès. Per tant jo no retir res, em llegeixi tot el que em vulgui llegir.

I anem als 50 milions, els famosos 50 milions. Miri, a mi també m'és igual d'allà on arribin, però no me'n fio, que arribin, i naturalment no me'n fio perquè ja ens ha enganat prou vegades, Sr. Conseller, ja ens ha enganat prou vegades i, clar, llavors és natural que jo l'escolti i digui... Vostè diu que vénen per un altre camí; miri, idè, dibuixi aquest camí, dibuixi'l sobre els pressupostos; si vénen via deute vostè els pot posar sobre els pressupostos, o no?; per què no els hi ha posat? Naturalment que ho pot posar, faltaria més, els deutes queden posats allà damunt; no pot posar en els pressupostos l'ingrés?, perfectament. Per què no l'hi ha posat? Perquè açò també seria un compromís i vostè de moment només ven promeses i no compromisos. És així.

A veure, ens diu després que va anar al Consell Escolar a presentar-ho. En el Consell Escolar també hi va presentar un CD del Pla d'infraestructures... Bé, llegeixi-se'l, llegeixi-se'l; no ha complert la meitat d'allò, no ha complert la meitat d'allò. Tenc aquí dalt una resposta parlamentària que em diu què és allò que han incomplet, la hi puc baixar després, si vol, seva, firmada per vostè. Per tant no n'han complert la meitat.

A veure, jo li he fet una proposta: ara en aquests moments encara és possible, encara és possible, encara que sigui a final del debat, o sigui a final del dia, incloure aquests 50 milions en els pressupostos per una esmena transaccionada amb tots els grups; tothom l'acceptaria, n'estic convençut. Posam els 50 milions en el pressupost i vostè tindrà 50 milions per gastar. Després ens en podem fiar, de moment són promeses seves. Per molt que vostè em digui "és que jo ho he dit, és que a la comissió ho vaig dir", escolti, si les xifres no estan en els pressupostos de moment només són promeses seves, i què vol que li digui?, de les seves promeses nosaltres no ens en fiam, i pel que es veu hi ha molta de gent que tampoc no se'n fia, no només nosaltres.

Continuam, i entram en el tema dels concerts educatius. Quin dret tenen els alumnes dels concertats a començar i a acabar l'escolarització en el mateix centre? Ha tornat a parlar-nos de dret; expliqui'm on es recull aquest dret, perquè a la

Constitució no, eh?, perquè aquest dret, segons vostè, només el tenen els dels centres concertats, perquè, que jo sàpiga, un al·lot que va a un centre públic canvia tres vegades de centre, i quatre, i aquell al·lot que va a un centre públic i no té batxillerat al seu poble s'ha de pagar el transport. I en canvi vostès fomenten la gratuïtat dels concertats i d'açò se n'obliden. Per açò li he recordat, Sr. Conseller, que vostè hauria de tenir la principal responsabilitat i la principal preocupació amb els centres públics, que n'és el titular; però no és així, no és així, prioritzen altres coses.

No m'allargaré més, només li diré una cosa: és curiós, no se n'ha adonat vostè de quines són les dues comunitats autònomes que tenen precisament concertats els batxillers? País Basc i Navarra, les dues comunitats autònomes que tenen un concert econòmic que els permet tenir molts de doblers, molts de doblers, i és així. Naturalment jo no tenc cap inconvenient que concert el batxillerat, però primer aclareixi les mancances educatives que té l'educació pública, cosa que passa al País Basc i a Navarra, tenen prou doblers per aclarir l'educació pública i després concertes en batxillerat. Vostè comença al revés: aclaram el concert de batxillerat i deixem l'educació pública en segon terme, i açò és el problema, que la prioritat per a vostè mai no ha estat -no ho és en aquests pressupostos però mai no ho ha estat- l'educació pública, per molt que vengui aquí dalt a fer-nos discursos, perquè els discursos no basten, són necessaris els fets, i no els veim, no els veim enlloc.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, president. Sr. Conseller, alguna cosa està passant, realment; és la primera vegada que el sento pujar aquí a insular-nos dient que tenim molta barra i molt poca vergonya. Em sap greu, això, perquè a mi em semblava que els tons sempre havien estat respectuosos entre vostè i nosaltres, especialment vostès, que han de tenir la consciència del fet que les mentides tenen unes potes tan curtes, al seu partit especialment, i que s'enganxen de seguida. Llavors em sembla especialment cridaner que vostè pugi aquí, s'exalti per primera vegada -jo no l'havia vist exaltat d'aquesta manera- i digui que tenim molta barra i molt poca vergonya... Sí, exaltat l'he vist moltes vegades, perquè això és estupend, que ens puguem exaltar, per això està aquest parlament; altra cosa és dir-nos que tenim molta barra i molt poca vergonya quan vostè ens està presentant unes coses que són absolutament mentida.

Miri, jo sóc una atentíssima lectora seva; vostè és un atentíssim lector del Sr. Riudavets i jo, en canvi, sóc una atentíssima lectora seva, en el sentit..., vostè no escriurà, però parla a les comissions, parla a les compareixences i parla quan li feim interpel·lacions, i jo sempre m'ho lleigeixo tot, sempre. Per això m'agradaria que vostè també -potser quan li preparin

aquestes intervencions- també tingui la precaució de mirar-se el que vostè mateix ha dit o el que hem dit aquí en un debat com fa poc vam tenir, el d'infraestructures.

Vostè ens diu..., jo seré clara i ràpida, clara i ràpida. Per un cantó ens diu que el pressupost de la conselleria puja un 6% o un 7%. No senyor, el pressupost de la conselleria, amb els seus instituts, amb l'Institut d'Estudis Baleàrics i amb l'IBISEC, puja un 3,2. Escolti'm, Sr. Conseller, (...). La inversió total..., ens diu "no hem dedicat mai tants diners", i jo li vaig dir i li torno a repetir que els diners que es dediquen s'han de mirar d'una forma global; vostès efectivament han pujat molt els diners d'inversió en aquesta comunitat autònoma perquè tenim moltíssimes més necessitats, i tant que sí!, és natural, però vostès estan invertint en educació un 24% del pressupost total, exactament la mateixa xifra que va invertir el pacte de progrés en el 2003, i a mi no m'agrada parlar del pacte de progrés, no hi era i no en vull parlar, però, Sr. Conseller, això és així, el 24%, ni una mica més ni una menys.

(Aldarull a la sala)

Diners de les concertades. Per què ens torna dir mentides?, ens diu: "És que jo inverteixo en aquells centres que tenen demanda". I els centres públics que tenen demanda?, perquè jo li vaig fer una relació dels centres públics que tenen demanda, per què no inverteix en aquests centres públics?

Quant als professors diu que ha fet uns pactes; és cert, els ha fet, però precisament ahir, en aquesta aprovació d'aquesta esmena de què ha parlat la Sra. Rosselló, resulta ser que vostè el que ha fet, entre altres coses, és desincentivar els professors perquè facin el reciclatge i obtinguin el nivell de català que és necessari obtenir. Hi ha moltes maneres d'incentivar els professors, hi ha moltes maneres de tenir-los motivats, i vostè ho fa d'unes determinades maneres, que són necessàries, però en deixa moltes altres.

Arxius i biblioteques. És cert, segurament ha augmentat el personal, no li dic que no, però vostè ha complert un compromís legislatiu que és fer lleis; fer lleis que després no es doten és enganyar a l'hora de dir per què serveixen les lleis, i li ho torno a repetir.

I en darrer lloc, Sr. Conseller, parlem de xifres, parlem de l'IBISEC. Com que jo sóc una atentíssima lectora seva vaig llegir naturalment el que va dir a la compareixença, i vostè s'ha equivocat. Vostè a la compareixença no es va dir de cap manera -perquè la tinc aquí, eh?, la podem mirar quan vulgui, la tinc aquí-, vostè no ens va dir que aquests 5 milions d'euros eren solament per a manteniment? Això ho va dir a una roda de premsa que va tenir posterior; això és una altra cosa. Es va equivocar, perquè com que la informació -ahir en vàrem parlar- es dona igualment a les rodes de premsa i aquí no es dona, vostè va dir en una roda de premsa, que tinc jo el retall allí, que aquests diners serien per a funcionament dels centres; solament ho va dir a fora d'aquí, no ho va dir a la seva compareixença.

Però jo parlaré d'una cosa fàcil. En aquella compareixença el que sí feia era fer aquesta mateixa comparació que avui ha fet, 60 milions el pacte de progrés i 184 -ja no 165 que havia dit vostè abans, no, 184-, inversions en construccions noves.

No, Sr. Conseller; no, Sr. Conseller. Vostè em va donar una documentació que jo he mirat d'una forma acuradíssima, documentació que és la bona; em va donar l'anàlisi del pressupost, l'estat d'execució i les memòries econòmiques, m'ho va donar tot, i el que diu això és que vostès en aquesta legislatura hauran invertit 100 milions d'euros en construcció nova; això és el que hauran invertit. Quan vulgui ens ho mirem amb un economista al nostre costat, perquè vostè i jo som de lletres i ens podem equivocar, però, vaja, jo n'he tingut un parell. A mi no em surten enlloc els 165 milions i, per descomptat, no em surten els 184.

I quant al pressupost d'enguany de l'IBISEC hi ha unes quantes qüestions que són d'especial preocupació. La primera és que hem passat del 2005, que comença l'IBISEC, a uns 55 milions dels quals el 98% era inversió; aquest any, dels 8 milions i escaig que té l'IBISEC, el 60% és inversió, que són aquests 5 milions, però el 21% és deute, naturalment, perquè com que anem endeutant-nos..., i el 16% és personal; o sigui, el 16% de l'IBISEC a mi em qüestiona quin és l'objectiu de la creació de l'IBISEC, perquè en realitat l'IBISEC gestiona unes coses que compra, que compra a fora, unes empreses que vostè també m'ha donat, i aleshores l'hem de gestionar, i ara tenim un 16% de pressupost solament per a manteniment del personal.

Vegem, vull acabar que se m'està acabant el temps. Jo ja li he dit que vull ser clara: vostès han invertit força en construccions, naturalment que sí, tenen raó, el govern del Partit Popular ha invertit més que mai a construir centres educatius. De la mateixa manera que el govern del Partit Popular ha invertit més que mai a endegar i sostenir una televisió que no es considera necessària; ha invertit com mai a contractar estrelles mediàtiques per fer propaganda i, fins i tot, conseller, li reconec de molt bon grat que el seu govern, el Partit Popular, ha invertit com mai -em sembla que 4 milions deien l'altre dia precisament a una compareixença aquí- a fer un camp de golf, a promocionar un trofeu de golf, que ens haguessin servit 4 milions per fer almenys dos centres de primària. Vostès han estat molt hàbils, a invertir diners...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Vostès han estat molt hàbils també a endeutar-nos.

Però jo el que li proposo és una cosa encara més clara, Sr. Conseller. Nosaltres li hem fet una esmena de 50 milions, a l'IBISEC; li proposo una cosa claríssima i facilíssima: accepti'ns aquesta esmena, facin d'aquesta manera perquè..., inverteixin en diners reals, dels que serveixen per pagar autopistes excessives i programes sectaris d'IB3, a la construcció i al manteniment dels centres públics. És que ho tenen facilíssim.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, vagi acabant, per favor.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Perdoni. Accepti'ns l'esmena i comprometi's de veritat amb allò que veu la gent i realment serveix per adonar-nos que vostès tenen un compromís amb la qualitat de l'educació d'aquesta comunitat.

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Bé, hi ha diversos punts que s'han tocat però alguns d'ells coincidintment giren al voltant del Pla d'infraestructures, el seu desenvolupament i el seu finançament, i la seva situació dins el pressupost. Naturalment vostès no tenen cap obligació de creure'm ni jo pretenc que em creguin, a aquestes alçades. A mi el que m'importa és que em cregui l'opinió pública, i la meua credibilitat no està en relació amb el que vostès diguin aquí o opinin, que em pareix molt respectable; està en el fet que si em compromet perquè a tal municipi es faci un centre, es faci. Aquesta és la meua credibilitat, perquè si no es fa, si no es construeix aquest centre que jo m'he compromès a construir, ja es preocuparan els electors de dir-me "vostè ens enganya", però el que vostès opinin, que ho respect moltíssim, naturalment, però el meu objectiu no és convèncer-los, a vostès.

Jo puj aquí a establir, a més, respecte a aquesta qüestió, la coneguda doctrina de don Joan Mesquida, exconseller d'Hisenda d'aquesta comunitat, que va establir una doctrina sobre aquest particular i sobre aquestes coses que estan o no estan nominades o innominades en el pressupost. Va arribar a dir -*Diari de Sessions* de 26 de novembre del 2002-, "però per ventura aquest govern té especial habilitat de fer coses que no estan en el pressupost". Per tant ens acollim a la doctrina del Sr. Mesquida Ferrando, que va semblar aquí la possibilitat que aquests 50 milions no figurin enlloc però que les construccions es facin, que és el que succeirà, i crec que és el que a vostès els té preocupats i regirats, vertaderament, perquè de què si no tant de trull i tanta preocupació amb aquest tema?

Jo naturalment vull dir una altra cosa: som humà i m'equivoc i a més deman disculpes si he emprat qualche paraula que no sol utilitzar en el meu vocabulari. Ho volia dir el primer de tot, ho dic ara, deman disculpes si he ofès qualcú; la meua intenció no es ofendre cap diputat ni ningú, en definitiva, sinó defensar el que crec i fer-ho el millor que puc. Naturalment, home, es puja aquí i se'ns diu que tot són falsedats, que tot són mentides. He hagut de llegir fins i tot a qualche mitjà de comunicació que el conseller ahir no va donar la cara en el tema que els pares varen venir aquí a protestar, quan els mateixos mitjans de comunicació recullen que jo ahir era obligatòriament a Madrid per signar amb la ministra de Foment un conveni molt important per a Palma, per a Mallorca

i per a la nostra comunitat, de rehabilitació de la Llonja, i per tant estava justificadíssim que no fos aquí. Clar, totes aquestes coses dolien i algunes vegades per ventura, bé, s'excita més del seria convenient. Per tant deman disculpes, insistesc, i si he ofès qualcú no era la meva intenció.

Bé, respecte al tema de si m'ensenyaren a mi a la facultat si s'havien de planificar les coses i tal, no, no, jo no vaig anar a una facultat de planificació, Sra. Rosselló, i no m'ensenyaren si les coses s'han de planificar, i l'ambient de la planificació quan jo vaig estudiar ja havia passat un poc de moda, de totes formes. Em posa el Sr. Riudavets l'exemple..., em diu "li posaré un exemple", i em posa el pitjor exemple que em podria posar, que és el de Ciutadella. A Ciutadella hi va haver un gran debat popular sobre aquesta qüestió i d'opinió. No és vera, el que vostè..., vaja, o al meu mode de veure no és vera el que vostè diu, no és vera que la conselleria es posàs d'acord amb l'Ajuntament de Ciutadella per fer una reforma del Quadrado i no fer el tercer institut, això no és exactament així, hi va haver un debat amb moltíssimes cartes al director, i moltíssimes discussions, com és habitual a Ciutadella, fòrums d'opinió, reunions, i la conclusió a la qual es va arribar és que convenia més ampliar el Quadrado, però no perquè fos una qüestió de simpatia entre el conseller i el batle, li dic la veritat, perquè va parèixer que era el millor. I deu ser vera, i deu ser vera perquè, arribats a aquest acord no hi ha hagut més protestes, ni més dificultats, ni més trull amb aquesta qüestió, ha estat una cosa pacífica que ben aviat veurem arrencar per a disgust d'alguns, per a disgust d'alguns veurem firmar un conveni amb l'Ajuntament de Ciutadella i veurem com també l'obra de l'institut de Ciutadella es construeix i tal.

Clar, aquí hi ha un problema, i jo m'assec amb vostè, Sra. Diputada, Sra. Alberdi, el dia que vulgui, perquè jo no som especialista en xifres..., bé, no som especialista en res, en realitat, però ens asseiem el dia que vulgui per parlar de xifres. Però jo vull insistir en un cosa: tot el que està compromès això està compromès, és a dir, s'haurà gastat o no s'haurà gastat, aquesta és la qüestió principal. Si està compromès i hi ha una contracta que ha adjudicat a una empresa l'execució d'una obra aquesta obra anirà més aviat, anirà més poc a poc, jo estic molt preocupat d'alguna obra, per exemple, posaré un exemple per a tots, que és la del Conservatori d'Eivissa, que és una obra que du set mesos de retard, perquè no sé què ha passat, perquè..., no ho sé explicar molt bé, però al subsòl hi ha restes arqueològiques i llavors també hi ha un problema del tipus de sòl, que han hagut de dur unes màquines... Total que sis mesos de retard i a mi em dol, però naturalment aquests pagaments d'aquesta obra no es fan, es faran quan se certifiqui que l'obra va avançant. Per tant si vostè mira l'execució del pressupost no veurà que ha anat avançant de la manera que estava previst, però això és una cosa completament lògica, només faltaria que pagàssim a les constructores abans que ens fessin les obres, ja seria un escàndol, em comprès? És a dir, crec que tot això té explicació, i per descomptat jo li puc dir que ho feim amb el màxim interès, fins i tot il·lusió, i amb les màximes ganes.

Hi ha un cert debat aquí, veig, sobre el que jo vaig dir o vaig deixar de dir a la comissió. Jo no me'n record exactament del que vaig dir, però bé, el Sr. Riudavets sí que se'n recorda que vaig dir que es finançaria d'una manera no pressupostària o no nominada dins el pressupost, perquè ho ha explicat i n'ha

parlat, d'aquesta qüestió. Per tant jo això ho vaig dir. Si ho vaig dir amb més o menys detall o si ho vaig contar d'una manera o de l'altra, idè disculpin si no ho vaig explicar bé, però naturalment la meva intenció no és ocultar res a aquest parlament perquè jo, les principals explicacions, les dec aquí, no enlloc més, però venc aquí a explicar el que faci falta encara que hi ha coses, com ha vist, que són d'una extraordinària complexitat.

Ara, jo el que vull subratllar és que nosaltres, després de moltes dificultats per aconseguir els projectes, i per aconseguir que els projectes fossin visats, i per aconseguir que hi hagués uns mecanismes de finançació que ha habilitat la Conselleria d'Hisenda, sí que hem explicat que hi ha tota una sèrie d'obres que estaven pendents, com és el nou centre d'Alaior, o l'institut d'Alcúdia, o l'ampliació d'Artà, o la nova escola de Binissalem, o la reforma de Campanet -que, per cert, estic citant ajuntaments que no em sembla que siguin del Partit Popular, ara que em ve a la memòria, perquè justament he dit Alaior, Alcúdia, Artà, Binissalem, Campanet...; bé, n'hi ha alguns d'altres que sí, naturalment-, i això suma un total de 47.950.000 euros, i això està a punt de licitar-se perquè tenim els projectes visats i hi ha altres coses que no estan en disposició, i per tant hauran d'esperar. Naturalment la següent legislatura hi haurà moltes coses a fer i moltes escoles per ampliar i centres nous per construir, això és obvi, però aquestes inversions sí que estan en condicions de poder-se licitar i tenen la finançació necessària per licitar-se, i per tant vostès veuran que durant les pròximes setmanes, algunes mitjançant cessions de crèdits pactades amb els ajuntaments i algunes altres amb un altre plantejament financer del mateix departament d'Hisenda, veuran com es van licitant totes aquestes obres i durant el primer trimestre del 2007, totes aquestes obres fins a un total de 48 milions d'euros quedaran licitades, i encara ens reservam alguna quantitat per si algun d'aquests projectes, que són 50 o 60 que s'estan fent i s'estan elaborant, idè fóra possible licitar-lo, idè també el licitaríem amb posterioritat a totes aquestes obres que hem de fer.

Jo els vull dir que feim això, a més, dins el conjunt d'un pla d'inversions. A mi em sorprèn que es digui que no es compleix el Pla d'inversions. Potser que alguns dels projectes que en aquest moment...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vagi acabant, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Acab ara mateix, acab ara mateix, amb això acab. ...que alguns d'aquells projectes que es varen dir que es farien llavors la realitat ens ha demostrat que anaven més lentament, o que no eren tan necessaris, mil coses que puguin haver passat, però la realitat quina és?, que quant a inversió a dia d'avui, millor dit, a dia que s'acabi la legislatura, s'haurà invertit més que allò que el Pla d'infraestructures preveia per a aquest quadrienni. Per tant això és allò important, i aquesta és la qüestió fonamental al meu mode de veure.

De totes formes tendria molt a dir i molt més a dir, Sr. President, però crec que he abusat un poquet de la seva amabilitat i per tant ho deix aquí, insistint en la inviabilitat d'aquestes esmenes a la totalitat que vostès presenten per inadequades i per innecessàries.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(*Alguns aplaudiments*)

En torn en contra té la paraula el Grup Parlamentari Popular, Hble. Diputat Sr. Simó Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats, bon dia Sr. Conseller. Puj a defensar aquí els pressuposts que la Conselleria d'Educació ha presentat per a l'any 2007 en una litúrgia necessària en què, al meu entendre, hauria d'imperar el rigor, perquè parlem d'educació i cultura, però, segons es veu, pel to i el fons d'alguna de les intervencions que m'han precedit per part dels grups parlamentaris, he de concloure que aquest rigor i aquesta atenció exacta al que diuen els pressuposts s'ha fet en una clau molt diferent del que seria desitjable.

Després de quatre anys de govern, un comença a tenir una certa perspectiva històrica del que un govern del Partit Popular ha fet en pro de l'educació i de la cultura a les nostres illes. Aquest darrer debat de pressupost de la legislatura permet passar balanç i alhora presentar un projecte il·lusionant per a l'any que ve. Jo vull dir aquí que mai no s'havia vist una dedicació d'esforços econòmics, tècnics i humans a l'educació i a la cultura com podem mostrar avui, no entenc, per tant, les crítiques que alguns partits polítics i algunes entitats associatives han fet a aquest govern. Com que les xifres són les que són, clamoroses, que no permeten comparació amb cap altre govern d'aquesta comunitat autònoma, cap altre govern, inclosos els del Partit Popular, fins al punt que el pressupost d'educació ha suposat un augment de més de 40 milions d'euros respecte de l'any passat, és a dir, un 6,25%, o, si el comparem amb el darrer pressupost del pacte de progrés, representa un augment de 259 milions d'euros, 259 milions d'euros respecte del darrer pressupost d'educació del pacte de progrés.

Per tant, entenc que alguns diputats, alguna diputada que ha rallat aquí dels valors que representen, que s'amaguen darrera uns pressuposts, almenys els valors del darrer pressupost del pacte de progrés devien ser molt minsos respecte dels valors que es poden defensar des de l'any 2007. He de dir que aquest augment del 59,65% respecte dels pressuposts d'educació, he de deduir que les crítiques procedents dels grups parlamentaris de l'oposició tenen molt poca base i també he de deduir que les crítiques procedents d'altres àmbits o bé gaudeixen d'una gran ignorància o bé estan clarament manipulades i tenen intencionalitats que no són precisament procurar un millor sistema educatiu per a la nostra comunitat autònoma, sinó tot el contrari, oposar-se al model del Partit Popular en un afany de desgastar aquest govern.

Entenc que sigui difícil articular un discurs crític davant uns pressuposts d'aquesta categoria, per això l'oposició s'ha de centrar a dir mitges veritats, a aferrar-se a qüestions col·laterals, sense que puguem veure quin és el model alternatiu que pot tenir el PSOE o el PSM al respecte.

Ho he dit sempre, senyores i senyors diputats, i acabaré dient-ho avui també, el Govern balear té com a eix prioritari de la seva política a la comunitat autònoma aconseguir un sistema educatiu de qualitat, modern, ben dotat de recursos i mitjans, perquè sabem de la importància estratègica que l'educació té per a una societat, i és per açò que s'hi han dedicat els esforços que s'hi han dedicat. 695 milions d'euros no és una xifra banal, no és una partida qualsevol, assenyala la voluntat política d'un partit que és perfectament conscient del que vol per a la seva gent. I voldria destacar avui aquí les principals xifres que manejo perquè quedi escrit al *Diari de Sessions* el que vertaderament aquest govern ha fet per a l'educació i la cultura a la nostra comunitat autònoma.

Vull destacar l'increment de la partida destinada a nòmines del personal docent, com ja ha esmentat el conseller, en part com a conseqüència del creixement de la població escolar, la millora de la dotació de personal docent als centres públics i les millores del règim retributiu del professorat tant dels centres públics com dels concertats. I a tot açò s'hi ha d'afegir el gran nombre de places ofertes a les oposicions, tant de professorat d'educació primària com de secundària. Tot açò ha fet que s'hagi millorat l'estabilitat del professorat, que s'hagi millorat la ràtio professor-alumne o l'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials. També vull recordar que el conseller d'Educació va firmar, ja s'ha dit aquí, un acord amb els sindicats STEI, UGT, Comissions Obreres, AMPE, que ratifica la voluntat del Govern per a la millora de l'ensenyament públic, amb la millora retributiva al professorat, el seu reconeixement econòmic i laboral dels equips directius, etc., etc., etc.

Vull destacar també la consolidació de la plantilla de mestres d'atenció a la diversitat als centres de dues i tres línies, així com a tots els instituts de secundària. En aquesta mateixa línia, s'ha millorat el funcionament dels centres públics i dels concertats, del transport escolar públic, amb un 22,7%, o la millora de la inspecció educativa, amb la incorporació de sis inspectors més, quatre a Mallorca, un a Menorca i un a Eivissa.

Una altra línia que vull destacar, el programa d'implantació del trilingüisme, el programa que es vol posar en marxa és ambiciós i vol ser pioner a tota Espanya, estem segurs que la pròxima convocatòria rebrà el suport de nous centres que s'acolliran al foment de les llengües estrangeres. Una línia innovadora que es consolida és la potenciació dels estudis artístics, el refinançament del Conservatori de Música i Dansa de les Illes Balears i la creació de l'Escola Superior d'Art Dramàtic, de la qual ningú no n'ha parlat, amb un pressupost de 725.000 euros.

Igualment puja el pressupost per a l'educació permanent i a distància universitària, que puja un 2% respecte de l'any passat i s'acosta als 170.000 euros, tot en col·laboració amb els ajuntaments i els consells. Igualment s'incrementen les partides per al foment de l'associacionisme de pares i mares d'alumnes, federacions, associacions d'alumnes, etc., també en un 2%.

Tampoc no baixa, puja un altre 2%, la partida de mobiliari i material didàctic per a l'alumnat.

Si la Direcció General d'Ordenació, Innovació i Formació del Professorat no s'ha incrementat per a l'any que ve es deu que, ha finalitzat el pagament d'un conjunt de despeses plurianuals que no es repeteixen i al reajustament de dos programes. Així i tot, vull deixar clar que aquesta direcció general ha promogut l'augment del professorat especialista qualificat de professors de pedagogia terapèutica, d'audició i llenguatge, de pedagogs, etc., etc., a més de tot el personal laboral, auxiliar, ...

Respecte de la millora de l'atenció a l'alumnat nouvingut i immigrant, cal assenyalar l'increment del professorat de suport als centres educatius i dels professors d'atenció a la diversitat.

Que la Direcció General de Formació Professional augmenti només un 0,36% respecte de l'any 2006 és conseqüència també de la finalització del pagament d'unes partides plurianuals i que l'increment de professorat, per exemple, es contempli també a un altre capítol, com saben vostès, a personal docent.

L'oposició pràcticament no ha rallat de la Universitat, ho ha esmentat molt breument el conseller, però jo no em puc resistir a fer incidència en aquest aspecte. El pressupost destinat a la UIB al llarg d'aquesta legislatura ha experimentat un augment acumulat del 74%. La Conselleria d'Educació ha garantit els complements autonòmics i el seu creixement i s'han de destacar les transferències corrents de la Universitat, que pugen un 4%, o les transferències de capital a la Universitat, que pugen també un 4,72%. Durant l'any 2007, la UIB podrà disposar de l'ampliació de la seu universitària de Menorca, la reforma i la rehabilitació del casal de Ca n'Oleo, l'ampliació de l'edifici Ramon Llull del Campus universitari, la unió dels edificis Mateu Orfila i Guillem Colom, l'ampliació del Centre de tecnologies de la informació, el nou edifici interdepartamental II o la biblioteca general del Campus. Ben igual que pugen considerablement les ajudes per a estudiants universitaris que participen en els programes de mobilitat Erasmus, amb un 33%, o és important també assenyalar que ja des del curs 2004-2005, aquesta ajuda s'ha fet extensiva a tots els estudiants de les Illes Balears, independentment de la universitat a la qual estudien. Anteriorment, aquesta ajuda només era per als estudiants de les Illes Balears, és a dir, el pacte només tenia constrenyides les ajudes als estudiants de la UIB.

Departament de Cultura, el pressupost de cultura augmenta un 12% respecte de l'any passat, i al llarg d'aquesta legislatura haurà augmentat quasi un 41%, un 41% ni més ni menys. En projecte: restauració de sa Llotja de Palma, obertura del Museu monogràfic del Puig dels Molins, continuació dels projectes de projecció i promoció exterior de la cultura, creació de la Fundació del Museu de Formentera, realització d'Art Cologna a Palma, reforma de la Casa Cultura i Arxiu del Regne de Mallorca, i no em resistesc tampoc a llegir els increments que cadascun d'aquests centres -si és que ho trob- han experimentat dins la Direcció General de Cultura respecte del 2006.

Biblioteca Pública de Palma, puja quasi un 7%; Biblioteca Pública de Maó, puja un 13%; Arxiu del Regne de Mallorca,

12%; Museu de Menorca, 10%; Museu Arqueològic d'Eivissa, 10%; Museu del Puig dels Molins, 24%; Museu Etnològic de Muro, 36%; Sr. Conseller, pujades molt poc significatives, com pot comprovar.

També dins del capítol de la nostra cultura, vull destacar l'increment del 15,14% del COFUC per tal de desenvolupar l'acció dirigida a donar a conèixer i difondre la cultura, dins i fora de les nostres fronteres, mitjançant cursos de català, publicacions, edicions de llibres, material didàctic. El pressupost de la Direcció General de Política Lingüística augmenta un 3,88%, i clar, hi ha un fet significatiu aquí, si combinam els pressuposts de la Conselleria d'Educació i Cultura i els de l'Institut d'Estudis Baleàrics, ens trobam el mateix nivell pressupostari que al pacte de progrés, al qual hi hem de pujar, afegir també el pressupost del COFUC.

Per tant, senyores i senyors diputats, jo crec que les xifres clamen. I ja per concloure, perquè se m'acaba el temps, una petita referència a l'IBISEC. Durant el període 2003-2007, el Govern de les Illes Balears haurà realitzat més de 150 obres per un import de 165 milions d'euros; d'aquest esforç inversor en matèria de centres educatius cal destacar la construcció i posada en funcionament de 34 nous centres educatius, ho hem dit fa poc a un debat específic sobre infraestructures educatives, hem de dir també que durant els primers mesos de l'any 2007 es licitaran altres 5 centres educatius nous. Comparant aquestes xifres amb les de l'anterior legislatura, l'anterior legislatura és un referent, jo entenc que és una desgràcia per als grups parlamentaris a l'oposició perquè la comparativa és demolidora, però evidentment si pugen vostès aquí a defensar unes coses, el referent hauria de ser el seu govern entre el 1999 i el 2003, per tant, si comparem amb l'anterior legislatura, el resultat serà que s'haurà triplicat, triplicat, la inversió en centres educatius públics. Una altra dada significativa són les places escolars creades amb la posada en funcionament d'aquestes infraestructures esmentades, actualment s'han creat més de 13.000 noves places escolars i el total d'aquesta legislatura es posaran en funcionament, es calcula aproximadament, unes 20.000 noves places.

No vull que sigui, el final del meu discurs, d'autocomplaença, són moltes les necessitats que té l'educació i la cultura a la nostra comunitat autònoma, ens manquen recursos, ens manca fer més feina dins aquest àmbit, i, senyores i senyors diputats, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, ja acab.

No vull cansar-los més amb dades i més dades, crec que aquesta és l'única manera de demostrar la feina que ha fet aquest govern, 166 milions d'euros invertits en obra pública, al meu entendre, per part de l'actual equip de la Conselleria d'Educació ha plantat la llavor del futur del nou sistema educatiu de les Illes Balears, una llavor que volem que fructifiqui forta, ben arrelada, perquè estam convençuts que la

societat que compta amb un bon sistema educatiu pot afrontar amb més garanties de futur el seu present i, per tant, senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular votarà en contra de totes les esmenes a la totalitat que han presentat els grups que m'han precedit en la paraula.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula Esquerra Unida i Els Verds, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. En primer lloc, he de dir que el portaveu del Partit Popular ni ha esmentat, supòs que troba que no val la pena, que nosaltres plantejàvem un tipus de política, però dit això, que és una qüestió menor, entraré a fer una comparació perquè, tenint en compte que l'únic que fan és comparar, les comparacions són odioses, sí que faré una comparació.

Miri, crec que per defensar els pressuposts l'any 2006, el que estam ara, a sis mesos de les eleccions, venir a fer comparacions amb el que gastava el pacte de progrés, crec que s'equivoca d'una manera flagrant i li diré per què. Miri, en primer lloc, ja deia la Sra. Alberdi, que si es mira amb uns altres ulls, d'una altra manera, aquesta suposada diferència no és tanta i molt menys en aquest nivell. En segon lloc, ha passat el temps, no és ver? Ha passat el temps, el normal és que augmentin els pressuposts, ja seria gros que no l'augmentassin, el que passa és que l'han augmentat poquet, és el que li hem dit i repetit, en aquest moment no supera un 3%, és el que li hem dit, no basta, i han passat quasi quatre anys, és que no sé què comparen.

També han augmentat les necessitats educatives, o no? Són les mateixes de fa quatre anys?, no són les mateixes, senyor portaveu, han augmentat any a any. El diagnòstic amb el qual està d'acord el Sr. Conseller, ja ho ha dit en reiterades ocasions, resulta que tots els problemes que jo he dit que hi havia augmenten cada any, amb la qual cosa han augmentat les necessitats, faltaria més que no augmentassin el pressupost, el que passa és que l'han augmentat poc.

En tercer lloc, si feim una anàlisi del que eren els pressuposts del 2003 globals del govern i feim una anàlisi del que han estat els pressuposts globals d'aquest govern, no té color, escolti, senyor portaveu, reorientin els pressuposts, 4,5 milions d'euros només per a un golf? Més de 1.000 milions d'euros per fer autopistes? 90 milions d'euros per a IB3? I resulta que poquet, només augmentam un 2% en tema educatiu. Per favor!, vostès han decidit amb els seus pressuposts que educació no era prioritària, vostès ho han decidit, no el pacte, vostès ho han decidit. Per tant, com li dic, si comparam, i no tenim temps en tan poc temps de què disposam, evidentment hi sortirien perdent, per tant, no facin aquesta qüestió continuada de comparació perquè hi surten perdent.

També li vull dir una altra qüestió. El tema del que ha dit el Sr. Conseller, tot i que no em puc adreçar a ell, m'adreça a

vostè, però que és la política del Partit Popular. Una cosa, s'ho ha de creure l'opinió pública, és igual si ho diu el pressupost o no, l'important és que s'ho cregui l'opinió pública, per això han fet una IB3, perquè és igual que es diguin coses que no són certes, però el problema del qual nosaltres parlem aquí són els pressuposts que vostès ens han presentat a nosaltres, on quantitat de coses que diuen que diuen no hi són, no les trobam, no tenim suficient capacitat d'entendre-les o no són vostès suficientment capaços d'explicar-les. Per tant, aquests pressuposts on vostès parlen de tantes coses, en aquests pressuposts d'enguany no hi són, si volen fer, realment apostar per fer infraestructures, posin els 50 milions d'euros, posin-los-hi, no tinguin vergonya, però a sobre no ens facin creure que som nosaltres que no els veim. Les coses clares, parlem de pressuposts, i els pressuposts diuen el que diuen.

Evidentment que cadascú després té les polítiques educatives que faria i com que no governa, no les fa, però jo li diré un parell de coses molt concretes respecte dels programes educatius. Els programes educatius, i jo li dic que efectivament, senyor portaveu del Partit Popular, és ver que ha augmentat la partida del personal docent, és ver, i que la UIB, és ver, nosaltres parlem dels temes on veim que hi ha mancances, però li he de dir que el programa d'ordenació, innovació i formació del professorat no ha augmentat, no ha augmentat, senyor portaveu, quan en funció del diagnòstic és un programa fonamental per fer una atenció a la diversitat en tota la seva globalitat, quan, en funció de les campanyes que han presentat vostès, com és el decret de trilingüisme, és necessari augmentar perquè el professorat pugui tenir formació en anglès, perquè els plans de convivència que vostès han dit que faran és important que hi hagi formació del professorat perquè tot el professorat pugui conèixer com és i com s'han de dur a terme les actuacions per millorar la convivència dels centres. Totes aquestes qüestions haurien de ser aquí, vostès han dit que eren les seves polítiques, i nosaltres l'únic que els deim és que no hi ha doblers per fer-les, perquè són proclames electorals. I nosaltres deim "posin-ho al pressupost", realment volen que el decret del trilingüisme estigui generalitzat en tots els centres?, idè posin una bona partida perquè tot el professorat o una bona part puguin fer un bon coneixement de la llengua anglesa i després pugui apuntar-se com a centre educatiu a dur endavant aquest projecte, però facin-ho, facin-ho, però no ens digui que resulta que aquests pressuposts no ajuden això.

Tecnologia, informació, igual, tots els temes tecnològics tenen el mateix pressupost que l'any passat.

Ordenació i formació professional, davant un problema, un diagnòstic en què coincidim el Sr. Conseller i jo, i supòs que vostè i jo també, l'ordenació professional és fonamental perquè en aquests moments hi ha moltes persones joves que van a un mercat laboral en precari, amb una falta absoluta de la formació que pertoca, la formació professional és fonamental en aquesta comunitat, tant de garantia social, d'iniciació professional com els cicles formatius de grau mitjà, de grau superior, perquè realment suposi una formació professional com cal a una gran quantitat de joves que no volen anar a uns estudis d'una altra casta. I això és un repte, llevin del golf i posin doblers aquí, facin-ho així, però no poden venir a dir que arreglen el món en temes educatius, perquè aquests pressuposts no diuen això.

En temes de beques i ajuts ens trobam exactament amb el mateix o, perdoni, augmenta 63.000 euros, res més, creim que és absolutament insuficient tenint en compte la necessitat que existeix.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, em sap greu però ha d'anar acabant.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí. Per acabar, només li diré una cosa, senyor portaveu, no tenc cap ganes, tampoc, de fer crítica per fer crítica, jo em fix amb els pressuposts que vostès ens han presentat. El que sí augmenta és l'educació concertada i determinada educació concertada i, si no, miri on fan el decret de trilingüisme, on l'apliquen, a quines escoles concertades, i a cap, en aquesta, nosaltres entenem que en aquests pressuposts no hi ha un impuls d'una política educativa clara, que aposti perquè els joves i els infants realment pugin ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, si no acaba li hauré de prendre la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

... i respondre a les necessitats educatives que hi ha en aquesta comunitat. Els demanam més voluntat, llevin el golf, llevin IB3 i posin-ho a educació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn rèplica té ara la paraula el PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Parlaré des del meu escó perquè seré molt breu. Sr. Gornés, crec que ja hem debatut a bastament aquesta problemàtica dels pressuposts d'educació, vostè, com cada any, ens ha fet un llistat d'actuacions, podríem començar de nou tot el debat, vull dir, no seria difícil de rebatre, però sí seria llarg i, sincerament, després dels dos debats que duim, no vull reiterar i repetir el que ja he dit i el que vostè ja ha sentit i el que hem dit diverses vegades. Ja sabem cadascun el que pensam, per tant, em limitaré a fer tres apreciacions sobre les seves paraules, no sobre les xifres que moltes vegades, i vostè ja ho sap, encara que no ho reconegui, estan inflades i no tenen res a veure amb la realitat.

Primera apreciació. Ens ha dit que si feim una comparació entre l'anterior legislatura i aquesta, ha dit una veritat, que la comparativa seria demolidora, però no a favor seu, no a favor seu. I miri, Sr. Gornés, li vull dir una cosa, ho hem dit moltes vegades aquí també, vostès sempre maquillen les xifres, les fan venir bé cap allà on volen, certament, però per un moment pensem que les xifres que vostè ha donat són certes, que no estan maquillades, no estan manipulades, com fan constantment, pensem que són certes, aleshores hauria de pujar aquí dalt i explicar-nos com, tenint tants de doblers com vostè

ens diu, havent gastat tant, han generat tanta insatisfacció i no han solucionat cap ni un dels problemes del sistema educatiu. De zero, seria absolut el zero que hauríem de posar a la seva gestió. Però bé, com que sabem que la realitat que vostè ens ha dibuixat és purament virtual, la hi perdonarem.

Quant a un altre exemple que ens ha posat, la segona apreciació que li vull fer, ens ha dit que en aquesta litúrgia parlamentària que fem aquí avui, era necessari el rigor. Miri, jo no sé vostè, però per la meua part li asseguro que hi he posat tot el rigor que he sabut i he pogut, del que sí estic convençut i ho vull deixar palès aquí, que és el que no té rigor és aquest pressupost, i sense rigor en els pressuposts, és mal de fer que després el debat no s'ajusti a un mínim rigor a l'hora de debatre. Però, si més no, passem a la tercera apreciació, que aquesta sí que crec que l'hauria de matisar vostè, corregir-la, perquè, la veritat, ha estat un poc fort, tal vegada ha passat desapercibuda, però almenys jo me n'he adonat i quedarà reflectida al *Diari de Sessions*.

Ha dit que les crítiques que es feien a la Conselleria d'Educació eren producte de la ignorància. Miri, que a mi em digui ignorant, m'és ben igual, estic acostumat al que opinen vostès, però és que la critiquen també associacions de pares clarament i em sembla que vostè no és ningú ni jo tampoc per dir ignorants, digui simplement que discrepen de la visió que tenen vostès. És una versió que no li costa gens fer i quedarien tots més satisfets d'aquest debat.

Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn de rèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, Hble. Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, president. Jo també seré breu, encara que pugui aquí perquè és més còmode per als papers. Sr. Gornés, és facilíssim, el debat aquest que fem és per demanar que acceptin les nostres esmenes a la totalitat, em sembla que estan més que justificades. Acceptin l'esmena de l'IBISEC perquè aquí ha quedat clar que hi ha alguna qüestió important en el pressupost de l'IBISEC. Per un cantó no es recullen aquests 50 milions més que invertirem, després ja veurem com els invertim i tot això, ja ho discutirem, però sembla ser que el pressupost no els ha recollit, multipliquem per 10 la inversió, i el pressupost no ho recull. Alguna cosa passa. Ni recullen tampoc, com diu el conseller, el que gastem, com m'ha dit a mi, no ho recullen perquè això té a veure amb moltes inversions i molts ..., si això està passant, si són uns pressuposts que no recullen, multipliquem per 10 la inversió i no recullen el que gastem, aleshores, per favor, retirem-los.

Acceptin també la nostra esmena a la Conselleria d'Educació perquè vostè em diu que no presentem una alternativa. Sr. Gornés, l'alternativa és a la 103 esmenes que nosaltres hem presentat, de les quals ens n'han acceptades, amb transacció, 2, i una sense transacció, de cultura. Vostès s'han mirat les esmenes? Perquè resulta ser que jo el que he fet ha estat, quan he defensat l'esmena a la totalitat, en funció de les

esmenes que havíem presentat, o què es pensa?, que ens ho inventem, això? No, he dit que els pressuposts han de respondre a això, això, això, això i això, cinc coses i he intentat resumir-les, no les he detallat ara en aquest moment perquè no fa falta, però a cada un d'aquests aspectes hi hem presentat moltes esmenes que vostès han rebutjat. Aleshores, si vol que feim aquesta alternativa, que la discutim i que la mirem, fem-ho, retirin aquests pressuposts i aleshores podrem fer això.

Ens diu que no parlem, diu "efectivament els pressuposts parlen de valors", i ens diu que els nostres, m'ha semblat entendre, no sé ben bé quina paraula utilitza, potser no eren els adequats. Sr. Gornés, els valors es miren pel que vostès realment dediquen a la inversió d'educació, ja els he dit aquesta xifra, vostès dediquen exactament la mateixa quantitat percentual que hi dedicava el govern anterior. Però no solament això, sinó que vostès, amb el que ens hem endeutat, tenien la possibilitat de ser capdavaners i de donar-nos una lliçó a tots i dir "aquest Partit Popular està decidit a invertir en educació". Però no ho fan. De totes maneres, jo els insisteixo, acceptin-nos l'esmena, acceptin l'esmena de 50 milions, quedarem bé tots i faran el que diu el conseller, invertirem 50 milions, és que ho tenen més fàcil que mai. Miri, ahir a la nit no podia dormir, perquè el debat va ser molt tens -ja vaig acabant-, i llegia un llibre que estic acabant de José Antonio Marina, que els recomano, es diu *La inteligencia fracasada*, a mi m'ha agradat molt aquest filòsof, és molt planer i molt plàstic, a més és un professor; el Sr. Marina diu que el fracàs de la intel·ligència individual és la infelicitat, i diu que el fracàs de la intel·ligència social és la injustícia. Jo em pregunta, ahir a la nit, el fracàs de la intel·ligència d'una organització com és la Conselleria d'Educació, és precisament la manca d'equitat i la ineficàcia? Perquè si és així potser li ho haurem de dir al Sr. Marina.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica intervé el Grup Parlamentari Popular. Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. A un que ja du un poc de *mili* en aquesta casa, ja està acostumat a sentir quasi de tot, però així i tot no m'acab d'acostumar a aquest diàleg, aparentment entre sords, allà on no se vol sentir, o no se vol comprendre, allò que se diu des d'una bancada. I jo Sr. Conseller, crec que la millor cosa que un pot fer per demostrar la política i les coses que aquest Govern està fent és que ho puguin veure, que ho puguin tocar, com Sant Tomàs. I jo li proposaria Sr. Conseller que de qualche manera té un bon art diplomàtic, convidi els altres portaveus a visitar i mostrar-los un àmbit tal vegada diferent al que puguem tenir en aquesta casa, totes les obres i totes les coses que en benefici de l'educació el Govern del Partit Popular està fent.

Que la política del Partit Popular té un objectiu social ho demostren que les dues conselleries més ben dotades són, per aquest ordre, Salut i Educació. Salut i Educació són dues conselleries enfocades directament cap a la gent i jo crec que açò ja diu molt de quin és l'objectiu prioritari, l'estratègia del

Partit Popular de cara a la gent que viu en aquesta comunitat autònoma.

El Sr. Riudavets diu que hi ha insatisfacció entre el món educatiu. Jo crec que la insatisfacció, tal vegada hi hagi algunes persones dins el món educatiu que no estiguin satisfetes amb tot el que s'està fent, que és infinitament superior a allò que es feia durant el pacte de progrés. Ja ho he dit abans, el món de l'educació és un món sense fons, allà on per molts d'esforços i per moltes inversions que posem sempre hi haurà necessitats, mai les arribarem a cobrir del tot. Per origen, per qüestió de fons és un món que crea moltíssimes necessitats. Però entenem nosaltres des del nostre punt de vista que amb els mitjans adients i disponibles s'estan fent passes importants dins aquest àmbit. Jo crec que la insatisfacció, ho entenc perfectament, està en els grups parlamentaris de l'oposició, que davant uns pressuposts tan importants com aquests, jo entenc que vostès tinguin una sana enveja respecte d'allò que vostès varen poder fer l'anterior legislatura i respecte d'allò que nosaltres hem pogut desenvolupar.

I si he fet una crítica a entitats, associacions que són moltes vegades declaracions un poc "lleugeres". Si he dit "ignorància" no me costa res rectificar i dir "desconeixement", és una paraula un poc més suau per a les seves orelles. Realment Sr. Diputat, amb els nombres que la Conselleria d'Educació està invertint en aquesta comunitat autònoma, dir segons quines coses, se diuen pels diaris i a segons quins tipus d'escrits, almanco a mi me fan pensar que desconeixen què és el que està fent realment el Govern del Partit Popular. Torn emplaçar un suggeriment al conseller, de què faci arribar a aquestes associacions i entitats realment el balanç d'aquesta legislatura perquè almanco tinguin les dades fiables. Jo per principis m'he de creure més les dades que provenen del Govern de les Illes Balears i no les crítiques de les associacions que puguin fer tots vostès. Açò ho han d'entendre perfectament, més que res perquè la gent del Govern balear són els qui dia a dia estan treballant i han estat treballant aquests 4 anys sobre aquesta qüestió.

Jo vull acabar dient que l'any passat el conseller feia referència que el Papa havia dit que els llimbs no existien. Jo crec que en molts d'aspectes l'oposició encara hi és dins aquests llimbs, a pesar de la negació del Papa. No els interessa escoltar, no interessa comprendre. Sr. Conseller, aquest no voler escoltar, ni voler comprendre fins i tot se reflecteix en no voler ni mirar. Al carrer del Born de Ciutadella hi ha una estàtua que té un vel davant els ulls, diu la tradició popular que és per no veure els veïns que hi ha davant. I de qualche manera Sr. Conseller, jo crec que l'oposició ha duit aquest vel permanentment davant els ulls aquests 4 anys i no vol veure el que és evident. Nosaltres som un partit de paraula, el que deim ho complim i estam decidits a invertir aquests 165 milions d'euros al llarg d'aquesta legislatura només en obra pública i a fer tot aquest esforç pressupostari de quasi 700 milions d'euros l'any que ve en pro i en benefici de l'educació de les nostres illes.

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Debat número 5 de globalitat, agrupació dels programes d'educació. En primer lloc passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el debat. Per la qual cosa té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hem presentat 26 esmenes a la Conselleria d'Educació, 17 d'elles són de substitució, 6 d'afectació i 3 esmenes d'addició. La intenció i l'objectiu és bàsic, se tracta de millorar el pressupost d'aquesta conselleria en línia d'allò que nosaltres ja hem defensat a l'esmena a la totalitat perquè consideram que és absolutament insuficient, en funció de les necessitats educatives que té aquesta comunitat. Concretament al programa 421F, referit a les polítiques d'actuació en matèria universitària, presentam dues esmenes de substitució per millorar els serveis i infraestructures del campus universitari i sobretot, de les extensions universitàries de les illes de Menorca i Eivissa. Així com també en aquest programa, ampliar els ajuts i beques per a l'alumnat amb menors ingressos, tenint en compte que som la comunitat autònoma amb el menor nombre d'alumnat universitari i se tracta d'incentivar-ho i pensam que a través d'aquesta esmena pot ser una mesura per fer-ho.

En el programa 421A de serveis generals, plantejam ampliar les dotacions per a uns serveis que nosaltres sempre hem considerats bàsics al llarg d'aquests 4 anys sempre hem presentat esmenes en aquest sentit i és ampliar les dotacions per a menjadors escolars i per al transport escolar, per tal de generalitzar-ho a tots els centres públics de les Illes Balears. Aquests serveis educatius són absolutament necessaris per millorar la qualitat dels centres, també per ferm és competitiu els centres educatius públics, front els centres concertats ja que la gran majoria disposen d'aquests serveis. Així com facilitar també a les famílies i als infants escolaritzats en aquests centres les possibilitats d'un bon transport i d'un bon menjador escolar.

En el programa 421B, referit a un programa que ja hem dit a l'esmena a la totalitat que era per a nosaltres bàsic, ordenació, innovació i formació del professorat, un programa que nosaltres consideram pedagògicament fonamental, hi hem presentat 5 esmenes de substitució, les quals pretenen globalment millorar i augmentar la creació de més mediadors socioculturals en els centres educatius, ja que tenim un gran nombre de població estrangera amb necessitats clares i amb l'objectiu de facilitar la seva integració.

També plantejam millorar els programes de suport a ajuntaments, facilitant així la integració escolar i social de l'alumnat, o augmentar les ajudes als ajuntaments perquè els programes i actuacions educatives per atendre la diversitat siguin un element també important de col·laboració entre la conselleria i els ajuntaments. Hem d'evitar que els joves se'n vagin a fer feina precària abans de tenir una formació com cal, perquè això té una repercussió enorme dins el global de la nostra societat.

També plantejam augmentar la partida de personal docent per dur endavant programes de garantia social i d'iniciació

professional. Creim que és un àmbit absolutament necessari en aquest moment en la realitat que ens trobam. I també tot allò que fa referència a l'orientació i atenció a la diversitat.

També pretenem amb una altra esmena i a aquest mateix programa, destinar una partida pressupostària clara a la formació del professorat perquè se pugui assegurar que l'aplicació del Decret del trilingüisme realment arriba a tots els centres, que els professors tinguin una formació amb coneixement de l'anglès per poder efectivament fer-ho o generalitzar-ho a tots els centres educatius. Així també com augmentar tots aquells programes que puguin treballar per evitar l'abandonament educatiu abans de la finalització de la secundària obligatòria. També amb aquest ordre de coses presentam un seguit d'esmenes que no tenc temps de dir, però tot és amb la idea de millorar aquest programa.

Un altre programa 421C, de planificació educativa. Presentam una esmena molt concreta perquè consideram que les escoletes de 0-3 anys s'han de millorar i s'han d'elaborar un mapa escolar per a la implantació d'aquest cicle a totes les Illes Balears.

En el programa d'ordenació i Formació Professional, 421G, ja he dit abans que és importantíssim perquè ens permet que hi hagi una Formació Professional mínima, mitjana o superior de molts de joves que en aquests moments estan abandonant els estudis abans d'hora. Presentam 3 esmenes per millorar les partides adreçades a tots aquests programes. Sobretot una d'elles va en la línia de què s'augmenti la partida pressupostària per potenciar nous cicles formatius per adequar-se a les necessitats de qualificació del mercat laboral i obrir nous (...) formatius.

En els programes 423A i 423B plantejam també mitjançant les nostres esmenes que s'augmentin les dotacions de beques i d'ajuts per a famílies amb ingressos baixos o possibilitats minses. Així com augmentar les despeses de funcionament dels centres escolars públics. Nosaltres, ho voldria deixar molt clar, no qüestionam l'escola concertada, en absolut. Allò que qüestionam en aquest moment és que se dedica més inversió d'aquesta Conselleria d'Educació i per tant, d'aquest Govern, a les escoles concertades i a més, a determinades escoles concertades.

Nosaltres el que plantejam mitjançant les nostres esmenes és que la prioritat han de ser els centres escolars públics. És allà on realment totes aquelles persones, sigui quina sigui la seva condició social, cultural, econòmica, pugui gaudir d'una educació i d'una formació com cal. Això és el repte de les democràcies i és el repte evidentment de la gent que creim que els valors democràtics estan per damunt de moltes altres coses. Per això nosaltres esperam que alguna d'aquestes esmenes se pugui acceptar, tot i que suposam que evidentment serà difícil.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Seguidament passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup

Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses en el debat. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És evident que amb els 5 minuts que me corresponen per aquest debat no podré, ni de bon tros, exposar totes les esmenes que hem presentat en el conjunt de programes educatius de la secció 13, Conselleria d'Educació i Cultura. Em limitaré llavors, com cada any per altra part, a fer una defensa global, si bé faré especial menció a les que consider més significatives.

Al igual que en debats d'exercicis anteriors, són 3 les línies que donen cohesió a les esmenes presentades, defensa de l'escola pública, valoració de la funció docent i actuacions concretes per donar resposta a problemàtiques concretes del nostre sistema educatiu. Defensa de l'escola pública perquè al llarg dels quatre anys aquest Govern, com he deixat palès en la defensa de l'esmena a la totalitat, s'ha caracteritzat per afavorir des de tots els àmbits l'educació concertada més elitista en detriment de l'escola pública. Valoració de la funció docent, perquè aquest Govern amb les seves polítiques, o l'absència d'elles, ha deixat abandonats, desemparats, sense suport als docents, mestres i professors de les nostres illes. Actuacions concretes perquè aquest Govern s'ha dedicat a la política espectacle sense posar en marxa ni una sola mesura concreta per donar solucions reals a problemes més que reals del nostre sistema educatiu, l'abandó d'estudis, absentisme, ja ho han dit aquí, fracàs escolar, violència a les aules.

Així doncs la línia que acab d'exposar, vull simplement anunciar 4 esmenes molt concretes. Proposam que es posi en marxa un ambiciós Pla de valoració de la funció docent, un pla que mitjançant la participació de tots els sectors de la comunitat educativa impregni a tota la societat de la importància i també de la dificultat que avui per avui té la tasca d'ensenyar. Per açò cal una tasca continuada, amb mesures transversals, amb reflexió i avaluació periòdica, que permeti que els ensenyants siguin cada vegada més valorats i en conseqüència la seva feina tenguin per bé de tots més consideració social. Proposam també que es posin en marxa mesures de prevenció de conflictes en els centres, mesures que més enllà del burocràtic Observatori per la Convivència, comptin amb la participació de tota la comunitat educativa, ja que és l'única manera de què tenguin efectivitat.

Amb la mateixa línia d'argumentació, creim que aquest Govern està donant pals de cec en allò que respecte al problema d'abandó d'estudis i el fracàs escolar. No basta muntar congressos, calen analitzar les causes des de totes les vessants, a fi de preveure les conseqüències i posar el màxim de solucions. Açò és el que proposam en varies esmenes a tal efecte.

I si entram en un altre ordre de coses, varies de les nostres esmenes fan referència a l'acompliment dins les aules d'allò que mana l'actual i el futur Estatut d'Autonomia, així com la Llei de Normalització Lingüística en allò que respecte a l'ensenyament de la llengua catalana. Demanam en dues esmenes concretes partides pressupostàries adients per incorporar professorat de suport tan en els centres públics com

en els concertats per fer possible i més factible la immersió lingüística.

M'aturaré ara uns segons a un seguit d'esmenes que en la situació actual crec que són de la màxima urgència, em referesc a les que tracten de l'educació infantil 0-3 anys. Aquest Govern, com ja he dit abans, ha eliminat el Pla d'educació d'aquesta etapa educativa que l'anterior Govern va posar en marxa i que suposava una inversió pública per a l'increment de places i el manteniment de les existents. Ara per ara les denúncies de l'abandó per part de la Conselleria d'Educació són constants i l'única resposta ha estat passar el problema a Interior i tractar aquesta etapa educativa com si fos una simple activitat comercial. Però és que a sobre, a més de no fer res en educació infantil de 0-3 anys, aquest Govern nega el suport a les entitats i administracions que sí compleixen la seva obligació. Així amb les nostres esmenes demanam la recuperació del Pla d'ordenació d'aquesta etapa educativa i el suport decidit al Consell Insular de Menorca, a Menorca s'ha aconseguit que aquesta etapa estigui en els millors índex a nivell europeu.

El temps que em queda em limitaré ara a fer una enumeració. Esmena de suport al moviment de renovació pedagògica i que aquest Govern està ofegant.

Esmena de suport a les Associacions de Pares i Mares. Vull recordar, ja ho vaig dir aquí, que en (...) d'Associacions de Pares i Mares se'ls atorga fins i tot menys ajut econòmic que els 585.000 euros que en 3 anys s'han donat a la famosa AFA. Suport també a les associacions d'ensenyament d'adults, etc.

Si mateix crec convenient esmentar, ja acab, que hem presentat un seguit d'esmenes adreçades a una real i no només declaratòria extensió de la Formació Professional. A la recuperació de programes d'acollida d'immigrants, d'atenció als alumnes amb necessitats educatives especial, actuació amb els alumnes amb risc d'exclusió escolar. Tots ells programes que per cert va posar en marxa l'anterior Govern i que aquest Govern, o bé ha eliminat en alguns casos o ha mantingut en una hibernació gairebé total i letal.

No m'estendré més, no cal, ja està bé. No he enumerat ni de bon tros totes les esmenes presentades, però com que ja sé que totes seran rebutjades, si fossin acceptades suposaria donar un tomb a la política educativa, tomb que aquest Govern no està disposat a donar, no m'allargaré més. Quedi en acta que hem presentat esmenes que d'aprovar-se millorarien la situació del nostre sistema educatiu i estic convençut que seran rebutjades perquè és el darrer que els interessa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Sr. Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Han anunciat ja el rebuig a l'esmena a la totalitat per part del Partit

Popular, presentam un seguit d'esmenes parcials per tal de què els pressuposts puguin afrontar els vertaders problemes que pateix la nostra comunitat en l'àmbit d'educació. 51 esmenes que com deia la meua companya, representen la vertadera alternativa socialista al programa educatiu del Partit Popular.

Un primer grup d'esmenes es refereixen a un dels programes més importants perquè aborden una part de les principals problemàtiques que pateix el nostre sistema educatiu, el programa 421B, ordenació, innovació i formació del professorat. Curiosament, com ja s'ha dit, un dels programes que baixen en el conjunt del pressupost de l'educació. Presentam un total de 12 esmenes en un programa que aborda el fracàs escolar, un dels més elevats de l'Estat espanyol. Afronta també l'absentisme escolar i l'abandonament prematur dels estudis, l'atenció dels alumnes amb necessitats educatives especials i específiques, l'educació infantil com a mitjà del foment de la igualtat d'oportunitats i de prevenció del fracàs escolar. En definitiva l'atenció a la diversitat.

Proposam en aquest programa esmenes que fan referència a millorar l'ensenyament de la lecto-escritura, de les matemàtiques i de les llengües estrangeres que representen un fracàs important del nostre sistema educatiu. Estudi de les necessitats en educació infantil i el suport als consells insulars per a la promoció de les escoles infantils municipals. L'ajuda als moviments de renovació pedagògica i l'augment dels professors de pedagogia terapèutica i d'audició i llenguatge que ha augmentat la ràtio professor-alumne en aquest aspecte.

Presentam també aquestes esmenes per donar suport a les aules externes per a alumnes desmotivats. Per a un Pla de qualitat de l'ensenyament públic, tan necessitat en aquesta comunitat i també per a l'elaboració de material didàctic per al desplegament de la nova llei LOE.

Un altre tema que preocupa en el nostre sistema educatiu és la conflictivitat i la violència en els centres educatius. Tenim dues esmenes en relació a l'Observatori de la Convivència Escolar perquè vagi més enllà dels congressos i abordi decididament actuacions formatives i de sensibilització per poder comptar amb un professorat especialment qualificat.

Un altre grup d'esmenes fan referència a la construcció de nous centres educatius, actuacions imprescindibles per abordar la necessitat de noves places escolars, per reduir el nombre d'alumnes per aula i per millorar l'ensenyament públic. Allò primer que cal fer és planificar com es desenvoluparan aquestes actuacions i per açò proposam una primera esmena per a l'elaboració del mapa escolar del 2007 al 2011. Hi presentam 14 esmenes més per a la construcció de 14 noves escoles i instituts a Inca, Manacor, Alcúdia, Sant Antoni de Portmany, Alaior, etc.

Però els centres a més de finançament suficient, necessiten finançament per al funcionament corrent. Proposam augmentar en 2 milions d'euros un pressupost, tal com està en el pressupost actual és del tot insuficient. L'any passat es varen pressupostar 8,5 milions d'euros i dia 30 de juny ja n'havien gastat 8,9.

Un dèficit important del nostre sistema educatiu és també la Formació Professional, un dèficit que condiona que els nostres joves no puguin gaudir d'un sistema adequat per formar-se com a bons tècnics, tan necessaris per proveir el nostre sistema productiu. Com també per il·lusionar-los en un futur professional amb qualificació.

Presentam un total de 8 esmenes per renovar el laboratori i les aules de pràctiques, equips informàtics per a l'Institut de Qualificacions Professionals, per a l'elaboració d'un Pla de difusió i promoció de la Formació Professional, per a l'intercanvi d'experiències didàctiques, etc.

Una altra esmena molt important és la que fa referència a la gratuïtat dels llibres de text. Un tema bàsic per aprofundir en la gratuïtat total de l'ensenyament obligatori, tal com mana la Constitució. Una esmena que pretén sortir al pas de la despesa que suposa per a les famílies cada any la compra de llibres i material escolar, però a més, només fa complir una promesa del programa del Partit Popular i un compromís incomplert del propi conseller d'Educació. Una esmena de 250.000 euros per establir programes de reutilització de llibres i material didàctic, enfocats a aconseguir la gratuïtat dels llibres de text.

Tenim esmenes també per ajudar les famílies en les seves despeses i en les seves necessitats en relació a conciliar la vida laboral i familiar. Dues esmenes per incrementar les beques de transport i menjador i una altra per a l'obertura dels centres fora de l'horari escolar. Tenim per acabar dues esmenes en relació a la política universitària, finançament del Consorci de l'Agència de Qualitat Universitària i beques per a alumnes que estudien a l'estranger. Una altra relacionada amb els sistemes informàtics i dues que fan referència als centres d'adults per aplicar la nova llei, ja que no ha tingut el pressupost suficient.

Hem de remarcar també la poca voluntat de la conselleria en l'àmbit de la planificació i normalització lingüística de la Direcció General d'Administració i Inspecció Educativa, però açò serà objecte d'un altre programa.

Totes aquestes esmenes pretenen influir damunt uns pressuposts que no donen resposta a les necessitats reals d'un sistema educatiu públic i de qualitat per a tothom.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bosch. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Maria Anna López i Oleo.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, les esmenes presentades en aquest debat desgraciadament no les podem acceptar, tot i que valoram de manera molt positiva l'esforç que tots els grups parlamentaris, quant a la presentació d'un conjunt d'iniciatives que tenen el mateix objectiu, han fet i és millorar el sistema educatiu de les illes.

Ara passaré a relacionar d'una forma molt resumida, en 5 minuts és molt difícil explicar-ho, les raons per les quals no els podem acceptar. Una raó, les esmenes que afecten l'eliminació de programes i conceptes d'altres conselleries, si fossin acceptades es posaria en perill tot el sistema pressupostari. Dues, moltes de les iniciatives que es plantegen a través d'algunes esmenes, entenem nosaltres, que la Conselleria d'Educació ja les desenvolupa d'una o altra manera. Tres, les baixes proposades afecten als programes 421B, 423B i 513D, no les podem admetre ja que posen en perill l'assoliment dels objectius del programa. Quatre, l'ens proposat no és l'adequat per fer la inversió pertinent, per exemple en infraestructures o hi ha algun ens que hauria de ser ell el que fes la inversió, ajuntaments i consells insulars. Cinc, algunes esmenes considerem que són clarament innecessàries perquè els objectius pretesos ja són assolits per mitjà de qualque programa. Sis, hi ha una absoluta indefinició del contingut proposat i una manca de claredat.

Aquestes raons afecten temes tan dispars com els que segueixen i dels quals voldria fer alguns breus comentaris per a la seva informació. Per exemple, si es considera pertinent, més endavant s'habilitaran els crèdits oportuns per dur a terme diferents accions. També per exemple preferim l'execució dels programes de garantia social abans que fer intercanvis d'experiències didàctiques en Formació Professional, com algú vol. O que la difusió del Consell Social de la UIB és una decisió que correspon a ella, dins del marc dels seus pressuposts i de l'autonomia de la Universitat. També entenem que la baixa del programa 421A, que es proposa en una d'aquestes esmenes posaria en perill la salubritat dels centres.

També per establir programes de reutilització de llibres i material didàctic enfocats a aconseguir la gratuïtat dels llibres de text, entenem que resulta més adequat esperar que el Govern espanyol -Sr. Bosch, el Govern espanyol podria fer qualque cosa- doni compliment als seus compromisos en aquesta matèria. També demanam més transferències, demanen, perdó, més transferències als ajuntaments per fomentar els ensenyaments artístics; considerem que el programa d'alta pertinent ja disposa de les dotacions adients per atendre aquestes finalitats, o que determinades inversions proposades ja tenen adequat tractament mitjançant els pressuposts i l'acció duita a terme pel COFIU. O dir també que amb una de les seves esmenes es deixaria sense sou el professorat d'educació infantil i de la formació professional concertada, els sap greu però sí, cosa que naturalment nosaltres considerem que és injust i fins i tot il·legal. O dir que la conciliació familiar i laboral, com és sabut, ja s'aplica dins el marc normatiu i dels acords amb les centrals sindicals. I podria fer un llistat encara més llarg.

Ara bé, no voldria acabar la meua intervenció sense poder manifestar el meu malestar davant tantes i tantes desqualificacions fetes al llarg d'aquesta legislatura, sempre amb un to despectiu, emprant un llenguatge i/o un vocabulari amb una llarga llista d'insults, vengui o no a compte. Ens diuen mentiders, que no es poden fiar de nosaltres, indignes de governar aquesta terra, infames, mediocres, egoistes, dictadors, provocadors, agressors de la llengua, demagogs, som l'extrema dreta de les Illes, fatxes, oportunistes, i fins i tot terroristes. Bé, per què continuar la llista?; és interminable, en aquests tres anys, quasi quatre, ha estat interminable. Mirin, me'n deixava

una: corruptes. Nosaltres els podríem respondre de la mateixa manera: vostès també menteixen, etc., etc., etc. Però per què perdre el temps en insultar, que qualque cosa queda? Individualment la seva actuació consisteix a deformar la realitat per tal de crispar la política, diuen el contrari però és així. Vostès s'escuden en el fet que s'ha de fer oposició, s'han d'esforçar a impedir qualsevol actuació que no sigui la seva. Però hi ha actuacions que sobresurten del normal.

Nosaltres només podem fer cas a refranys populars; n'hi ha un que diu: "Ja pots esperonejar que tanmateix no faré el que tu vols"; el Partit Popular farà el que cregui que ha de fer, que hem de fer. I un altre que diu: "Qui està ferit d'ala que esperonegi"; vostès estan ferits des que varen perdre la cadira. La seva política destructiva davant aquests senzills pressuposts i també davant qualsevol iniciativa d'aquest grup, senzills no per simples sinó per fàcils, sense complicacions, lliures de segones intencions, no tenen manco cos del que pertoca, no són dèbils sinó que volen humilment donar solució de la millor manera possible als problemes de la comunitat educativa, que són molts. Repetesc, aquesta política destructiva els fa mostrar el llautó, ens fa veure o endevinar allò que hi ha de fals o de dolent davall la seva suposada bona aparença.

I per acabar, ara sí, un dels retrets que contínuament fan és que nosaltres donam l'esquena a la comunitat educativa. Açò sí que no. Si donar l'esquena és fer més centres que mai, augmentar els ajuts més que mai, donar més llibertat als centres que mai, etc., etc., etc., senyores i senyors de l'oposició, benvinguda sigui la manca d'activitat, la falta d'operativitat d'aquest govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Passam al debat número 6 de globalitat, agrupació dels programes de Cultura 455A i 455B; secció 71, Institut d'Estudis Baleàrics; i empresa pública 90, Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals.

En primer lloc passam a la defensa conjunta de totes les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, per la qual cosa té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, en primer lloc evidentment em toca defensar l'esmena a la globalitat d'aquesta secció, però prèviament m'agradaria dir o fer un esment molt concret. En primer lloc he de dir que nosaltres no hem pretès insultar ningú, perquè així podríem dir que vostès, a qui han insultat més, precisament, ha estat a aquesta banda, i a alguns diputats o diputades. És a dir, que d'allò que hem parlat evidentment és de discrepàncies polítiques, que crec que en aquest cas i en el debat que ens pertoca, que són esmenes, hem presentat esmenes i hem dit... Vostès tenen la majoria, no les volen, idò no les accepten.

Torn dir una vegada més que nosaltres hem presentat 21 esmenes a la secció de cultura, 14 de substitució, 3 d'afectació i 4 d'addició, i les hem fetes totes amb l'ànim de millorar els pressupostos, evidentment dins el que és, al nostre entendre, el que han de ser en aquest cas les polítiques de cultura.

Concretament en el programa 455A, referit a promoció i serveis de cultura, plantejam de forma generalitzada l'augment de moltes partides per millorar la finançació pressupostària d'aquests programes de promoció i serveis de la cultura dependents del mateix govern. Pretenem ampliar les dotacions de la Fundació Balear per la Música, així com ampliar també la dotació per iniciar la construcció del conservatori de música de Menorca, o augmentar també la partida del consorci de Pollentia, o augmentar la dotació del Teatre del Mar. Tots aquests augments de dotació perquè entenem que l'àmbit cultural és un tema oblidat dins el que són els pressupostos i les actuacions del Govern de les Illes Balears i creim que hi ha d'haver una incentivació importantíssima de l'àmbit cultural i bàsicament del que són ja actuacions que està fent el mateix govern.

També hem presentat una sèrie d'esmenes per ampliar les inversions per a adquisició de béns museístics, bàsicament per al Museu de Mallorca però així també amb tota la resta de museus de les Illes Balears, o augmentar les partides de conservació i divulgació dels béns del patrimoni històric, artístic i cultural. Donam molta d'importància a la millora també de les despeses de funcionament dels centres dependents de la Direcció General de Cultura, així com entenem que hi ha d'haver partides, han d'augmentar partides per millorar les seves instal·lacions en tots els aspectes i objectius, tant a nivell de divulgació com a nivell científic i d'investigació científica, com també en tot allò que suposa de servei públic, així com equips d'informació i tecnologia adequades en el moment en què vivim a tots aquests centres. Es tracta en general de millorar les condicions en tots els àmbits de les instal·lacions i els centres dependents de la Conselleria de Cultura, i de donar un bon servei a la ciutadania incentivant el seu ús com a proposta cultural.

També presentam dues esmenes a aquest programa que pretenen assegurar la destinació de pressupost concret a millorar les capacitats divulgatives, funcionals, científiques i de servei públic -ja ho he dit-, així com també augmentar la partida per posar en marxa l'aplicació de la Llei d'arxius i de la Llei de biblioteques que han estat aprovades fa pocs mesos en aquest parlament. Entenem que han de tenir una partida de sortida, una partida pressupostària de sortida que permeti la seva, com dic, posada en marxa.

Respecte al programa 455B, de planificació i normalització de la llengua, presentam tres esmenes de substitució per augmentar bàsicament el pressupost destinat a polítiques d'ajuts o de suport quant a la normalització lingüística a totes les administracions públiques, ja siguin locals com també siguin, evidentment, de la mateixa administració autonòmica. Entenem que s'ha d'augmentar el pressupost del consorci de foment de la llengua catalana per dur endavant política lingüística, com dic, incentivant el seu ús, el seu coneixement i sobretot també incentivant que sigui normal la utilització, com dic, de la nostra llengua, la llengua catalana.

Tres esmenes d'afectació per assegurar pressupost, perquè hi hagi un pressupost clar, assegurar-ho, per a programes de suport d'entitats socials per al foment de l'ús de la llengua, per a la realització de campanyes per fomentar l'ús de la nostra llengua, o destinar una partida per al doblatge de pel·lícules en llengua catalana. Dues esmenes més -i vaig acabant- per ampliar els recursos destinats als programes de promoció de la llengua i dels recursos sobretot per a programes insulars, entenent que, com he dit, totes i cada una de les administracions, siguin locals, siguin insulars o siguin autonòmiques, si volen realment complir la Llei de normalització...

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor, si són tan amables.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...la llei de normalització lingüística, idè hi ha d'haver, com dic, partides pressupostàries suficients per poder fer de la nostra llengua un ús absolutament normalitzat, tenint en compte que cada vegada hi ha més agressions, que no només exerceix el Govern de les Illes Balears -això supòs que per la Sra. Portaveu és un insult, per a mi senzillament és una constatació d'una realitat-, idè hi ha també evidentment una tornada o una -diríem- dificultat real de la nostra llengua perquè realment dins la societat hi hagi un ús com pertoca. Per això nosaltres consideram que hi ha d'haver un esforç inversor important perquè la nostra llengua no passi a ser un reducte, sinó que passi a ser una qüestió normal i un tret important de la nostra identitat cultural i com a poble.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, seré breu en la meua intervenció, però vull aprofitar aquest inici per dir simplement que és cert que jo moltes vegades, moltes vegades he atacat el Partit Popular, i més que ho faré, més vegades que l'atacaré, açò esper. El que no he fet mai és amagar-me darrere d'un torn sense rèplica per atacar ningú. Es puja aquí dalt per pegar i per rebre, com hem fet la majoria de portaveus. El que no hem fet mai la majoria de portaveus, i sens dubte no ho he fet jo mai, és amagar-me darrere un torn sense rèplica per pegar i no estar disposat a rebre. Però ser valent d'aquesta manera és molt, molt fàcil, però que du el retracte pel que és.

Però bé, anem a les esmenes, anem a les esmenes, concretament el seguit que fa referència a l'Institut d'Infraestructures i Serveis Educatius, l'IBISEC. Aquestes esmenes només pretenen una afectació inicial d'un pressupost concret, (...) molt senzill, breu, per forçar un compromís de fer aquestes obres allà on de moment hi ha promeses, i és que les promeses, ja se sap, se les emporta el vent i en canvi els

compromisos es poden arribar a executar. Demanam una afectació inicial per a un institut d'Alcúdia, un institut a Manacor, l'institut de Son Ferriol, el col·legi de Binissalem, el col·legi de Llucmajor, el col·legi de Sant Lluís, el col·legi d'Alaior, etc., etc.; són esmenes que estableixen un compromís econòmic. Si de ver fan comptes complir les seves promeses, votin a favor, són 250.000 euros per cada esmenes, votin a favor, no hi perdran res i sabrem que de ver volen complir les seves promeses, i a més aconseguiran una cosa que abans reclamaven, que ens els creguem; si no difícilment ens els creurem.

En un altre ordre de coses parlem també d'equipaments culturals. No hem d'oblidar que malgrat les competències en cultura estiguin transferides als consells insulars el Govern de les Illes Balears continua manejant fons de diverses procedències i, per tant, té l'obligació de donar suport als consells insulars. En aquesta línia de coses demanam l'afectació d'una partida de 300.000 euros per a la rehabilitació del teatre d'Inca; demanam també la signatura del consorci del Pati de Sa Lluna d'Alaior i la dotació econòmica corresponent per a la seva rehabilitació.

Així mateix un altre seguit d'esmenes de caire cultural fan referència a la necessària, i avui per avui molt migrada, inversió en equipaments que gestiona el Govern de les Illes Balears: Museu de Mallorca, de Menorca, del Puig dels Molins, Arqueològic d'Eivissa, Arxiu del Regne de Mallorca, etc., etc. I parlant de gestió, creim que ja ha arribat l'hora que la gestió del Museu de Menorca i la de la Biblioteca Pública de Maó siguin transferides al Consell Insular de Menorca; en un moment en què l'aprovació del nou estatut suposarà les competències íntegres i pròpies per als consells insulars en temes de cultura, no hauria de trigar més aquesta transferència. Les nostres esmenes així ho proposen.

Però no vull acabar la meua intervenció sense fer referència a política lingüística, és a dir, que és molt senzill fer esmenes a aquest programa. Com que no es fa res, com que ara no es fa res, qualsevol esmena d'addició o d'afectació és adequada; per açò des del nostre grup parlamentari hem presentat un exhaustiu rosari de propostes que només pretenen que s'actui, simplement que s'actui, que d'una vegada per totes es treballi en la normalització lingüística. Ja sabem que serà predicar en el desert, però bé... Demanam un pla de mesures urgents en normalització lingüística amb una dotació d'1 milió d'euros perquè de ver s'actui; un suport econòmic a la normalització lingüística de l'activitat comercial, de l'activitat esportiva, etc.; suport a les organitzacions que treballen per afavorir l'ús social de la llengua catalana; la convocatòria, d'una vegada, del Consell Social de la llengua catalana; suport a la normalització lingüística de l'administració local, col·laboració en l'ús de la llengua catalana per part de l'Administració de l'Estat a les Illes Balears, etc., etc., etc.

Podria continuar però no em vull allargar més; em queda temps però no l'exauriré. Només que quedi clara la línia en què van les nostres esmenes: obres als centres, compromisos i no promeses, llengua catalana, normalització i no retrocés. Amb això queden defensades aquestes esmenes i tot el debat d'educació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, em veig en l'obligació de sortir al pas de les declaracions que ha fet la Sra. López perquè no crec que ni la Sra. Alberdi ni jo mateix, hagi sentit de nosaltres cap insult. Hem defensat les nostres posicions però en cap moment crec que no hem insultat ningú i el nostre llenguatge crec que ha estat perfectament correcte en aquesta sala.

Dit açò passaré a defensar les esmenes en relació, en primer lloc, a promoció i serveis de la cultura. A l'apartat de museus hem de dir que hem observat mancances importants tant per l'escassa inversió en l'adquisició de béns museístics i en la davallada pel que fa a les reparacions, al manteniment i a la conservació; presentam una sèrie d'esmenes en aquest sentit. En arxius també presentam una altra esmena per a la millora de les infraestructures a l'Arxiu del Regne de Mallorca, com així també per a la posada en marxa de la Llei d'arxius i patrimoni documental que no estava dotat pressupostàriament.

En relació a restauració i recuperació d'edificis d'interès arquitectònic presentam una proposta d'11 projectes que m'estalviaré llegir-ne la relació, perquè pensam que tampoc no ve al cas i està reflectit en tot cas a les esmenes. També als teatres i auditoris presentam la proposta de restauració i projectes de tres actuacions concretes.

Pel que fa a biblioteques pensam que la creació literària i la publicació editorial són extraordinàries i per tant pensam que és important la reposició i la compra de llibres i material bibliogràfic, tant a la Biblioteca de Palma com a la de Maó. Presentam també dues esmenes perquè pensam que és important la dotació de noves infraestructures en relació a biblioteques, per una banda a Son Sardina i a So n'Amonda d'Inca. També una altra esmena que fa referència a la dotació per tal de la posada en marxa de la Llei de biblioteques, que també va ser aprovada per aquest parlament.

En relació a centres i cases de cultura pensam que són llocs d'irradiació i foment de la cultura i pensam, per una banda, que és important tot allò que representa quant a la difusió de conferències, cursos, etc., a la Casa de Cultura de Palma, i el manteniment i els projectes de noves cases de cultura a la nostra comunitat.

També pensam que és important la descentralització de la cultura i presentam una esmena per tal que els consells insulars tenen transferides les competències, i consideram que tot allò que són transferències a institucions sense finalitat lucrativa han de passar a ser administrats pels consells insulars i pels ajuntaments.

D'altra banda els testimonis orals transmesos de generació en generació tenen una gran fragilitat i la proximitat és molt important per a la seva recuperació, i presentam també dues

esmenes perquè pensam que han de ser els ajuntaments i els consells que han de realitzar aquesta tasca.

En el programa de planificació i normalització lingüística presentam 7 esmenes, i una d'elles pensam que és especialment important, que és l'elaboració d'un pla de mesures de la normalització lingüística, 400.000 euros per tal que el Govern dugui a terme aquest pla, una planificació necessària per avançar en allò que preveu la Llei de normalització lingüística, tan ignorada per aquest govern.

Una altra esmena fa referència a la planificació i a la normalització lingüística dins la Direcció General d'Administració i Inspecció Educativa, que només destina 53.000 euros a programes tan importants com el suport del català a fillets i filletes nouvinguts, intercanvis didàctics, programes de suport lingüístic, elaboració de material didàctic, etc. Les entitats sense afany de lucre realitzen una tasca importantíssima i per açò pensam que s'ha d'incrementar la dotació pressupostària destinada a aquestes entitats, i per acabar en aquest programa també tenim una esmena en relació al fet que la normalització lingüística arribi també als àmbits del món laboral i les institucions.

En relació a l'Institut d'Estudis Baleàrics s'han presentat també cinc esmenes per descentralitzar la promoció de la cultura de les Illes Balears i, per tant, transferir-ho als ajuntaments i als consells. Les entitats sense afany de lucre també estan realitzant una tasca importantíssima i creim que és necessari impulsar l'associacionisme conservacionista. I també una altra esmena en relació a la creació de circuits culturals estables com a mitjà per posar en contacte els nostres escolars amb les diverses manifestacions de la riquesa de la nostra cultura.

Per acabar també he presentat una sola esmena, però dotada amb 50 milions d'euros per a l'IBISEC, ja que si en el seu moment el president Matas va dir que s'haurien gastat 165 milions d'euros en inversions els nostres comptes no ens surten. Pensam que d'allò que nosaltres hem pogut valorar només són 100 milions, que s'han invertit. Aprovin l'esmena que presentam nosaltres als 50 milions d'euros més i així realment podran donar compliment a aquesta promesa que ha fet el Sr. Conseller d'invertir aquesta quantitat. Si no figura en els pressupostos realment no podem donar credibilitat. Tenen l'oportunitat de fer-ho, aprovin aquesta esmena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Torres Cabañero.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aquesta diputada puja per primera vegada a aquesta tribuna per defensar els pressupostos i m'ajustaré estrictament a aquest debat i no entraré a rebatre els atacs que han fet els portaveus que m'han precedit a la portaveu del Partit Popular que també ha parlat abans aprofitant que tenien un altre torn de paraula.

A pesar que l'esperit nadalenc m'inunda, em sap molt de greu, però a part de l'esmena que es va aprovar en comissió no donarem suport a la resta d'esmenes que avui hem defensat els distints portaveus. Tal i com està distribuït aquest pressupost, les dotacions de les partides del programes 455A i 455B garanteixen sobradament el compliment dels objectius traçats per la Conselleria per a l'any 2007; fins i tot es garanteixen moltes de les demandes que vostès fan amb les seves esmenes. Per exemple no creim necessari incrementar les aportacions a la Fundació Pública Balear, al consorci de Pollentia o al Teatre del Mar, ja que les aportacions fetes estan pressupostades d'acord amb les previsions realitzades per aquestes mateixes entitats. O un altre exemple: el suport exterior a grups musicals, teatrals, etc., l'adequació del Museu del Puig dels Molins, l'adquisició de béns museístics del Museu Etnològic de Muro, museus de Mallorca i de Menorca, Museu Arqueològic d'Eivissa, adequació de l'Arxiu del Regne de Mallorca, etc. Tot això està previst dins aquest mateix programa, fins i tot les dotacions destinades s'han incrementat respecte al pressupost anterior.

Igual que estan iniciades o previstes les accions per donar suport a l'Institut d'Estudis Menorquins, a l'Institut d'Estudis Eivissencs o a l'Enciclopèdia de Menorca, que té en tràmit un projecte de col·laboració del Govern a la fundació que es troba constituint-se per a aquest objecte, i aquest serà el marc on es decidirà com i amb quant participarà aquest govern.

El projecte de restauració de la Llonja està redactat i pendent de la seva execució la signatura del corresponent conveni de col·laboració. La Casa de la Cultura està pendent d'una important reforma i amb la deguda dotació de recursos per dur endavant el seu calendari d'activitats.

El Pla de recuperació dels molins del Pla de Ses Salines d'Eivissa no necessita aquesta esmena, perquè el Consell Insular d'Eivissa i Formentera ja ha fet fa temps les gestions oportunes per aconseguir la finançació i executar aquest pla.

Tampoc no consideram que s'hagi de donar de baixa tota una sèrie de partides que vostès indiquen per a adquisició, augment de béns museístics, béns del patrimoni històric, artístic i cultural. La seva conservació i divulgació, si n'és el cas, s'habilitaran els crèdits adients per fer front a les adquisicions que es considerin ineludibles. Igual que pensam que la rehabilitació del teatre d'Inca ha d'estar dins el marc dels acords que s'assoleixin amb la titularitat de l'immoble.

Tampoc no està justificat donar de baixa les partides que afecten el pressupost de Radiotelevisió de les Illes Balears per dur a terme accions que ja estan previstes i es duen a terme a través d'entitats com l'Institut d'Estudis Baleàrics, tal com és la col·laboració amb comunitats autònomes de parla catalana per a la difusió exterior de la nostra cultura. I ja que parlem de l'Institut d'Estudis Baleàrics he de dir que no aprovam les esmenes perquè és una finalitat pròpia d'aquest ens fer transferències a ajuntaments o a consells insulars; és un altre el seu paper, paper que per cert està complint de forma impecable.

Respecte a la participació del Govern en el consorci del Pati de Sa Lluna o en el d'Eivissa Patrimoni de la Humanitat, en el primer cas hauríem d'esperar que es convidi a participar el

Govern i, en el segon, aclarir-los, ja que conec aquest tema de primer mà, que el Govern balear ja ha aportat recursos per al funcionament del consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat, al igual que el mateix ajuntament de Vila i al igual que el Consell Insular d'Eivissa i Formentera. El problema és que aquest consorci fa dos anys que no es reuneix, i pel que sembla no té intenció de reunir-se, supòs que per no haver de donar explicacions en què i com es gasten els sous, però aquest és un altre debat.

Quant a la planificació i normalització de la llengua pròpia de les Illes Balears es continua en la línia de creixement dels recursos destinats al foment de l'ús de la llengua. De sobra està contempla amb la quantia suficient dins el programa 455B, complir els objectius sobre normalització lingüística, tant a l'àmbit escolar com a l'extensió de centres i punts d'autoaprenentatge de la llengua catalana, així com moltes altres accions. Tampoc dubtam que l'Ajuntament d'Eivissa ni el Consell de Menorca compliran les seves competències en matèria de normalització lingüística. Tampoc hi ha cap dubte que dins el marc de la Llei de subvencions es donarà suport a aquelles entitats i organitzacions que treballen per la normalització lingüística dins l'activitat comercial. En general, tal i com ja he anunciat al principi, no podem donar suport a cap esmena al programa 455B, perquè discrepam a l'hora d'analitzar la bona feina duita endavant per aquesta direcció general respecte a la planificació i normalització de la llengua pròpia de les Illes Balears.

I per acabar la meva intervenció no puc deixar de parlar del grup d'esmenes que fan referència a l'IBISEC; aquesta entitat de dret públic veurà incrementats els seus recursos propis, i vull fer diverses puntualitzacions: tots els recursos que rep l'IBISEC s'han destinat i es destinen a la construcció i el manteniment de l'escola pública, a totes les Illes, ja ho ha dit el conseller: inversió en obra pública durant aquesta legislatura 165 milions d'euros. Mai en la història d'aquesta comunitat s'havia fet un esforç per millorar la xarxa de centres educatius, mai, i a través d'aquesta empresa pública el Govern balear construeix, amplia, conserva o repara els centres docents dins el marc d'acord amb els criteris i les prioritats derivades del mapa escolar i tenir en compte el Pla d'infraestructures educatives.

Senyores i senyors diputats, els nombres i els fets són contundents. Si fan una valoració del conjunt d'aquesta legislatura es veu clarament que la balança s'inclina favorablement cap a la gestió d'aquest govern, tant en inversió en infraestructures educatives com en l'impuls de la cultura dins i fora d'aquesta comunitat, agradi o no agradi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

Bé, aquesta presidència comunica a tots els senyors i a les senyores diputats que, d'acord amb els diferents portaveus dels

grups parlamentaris, hi ha una modificació a l'ordre del dia i és que el debat 15, de Treball i Formació, es farà després del debat número 18 que és de Comerç, Indústria i Energia, de globalitat.

Per tant, seguidament, passam al debat número 16, de totalitat i globalitat, secció 20, de la Conselleria d'Agricultura i Pesca; de l'empresa pública 92, Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears, i de les empreses societat pública 03, Institut de Biologia Animal de Balears, SA, i societat pública 04, Serveis de Millora Agrària, SA.

En primer lloc, passarem a la defensa conjunta de totes les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, per la qual cosa té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Puj aquí a defensar les nostres esmenes parcials. Com és habitual, el nostre grup no ha presentat una esmena de totalitat a aquestes seccions, a la Conselleria d'Agricultura i Pesca. Som conscients que és una conselleria que té molt condicionats els seus pressuposts, tant sigui per la seva procedència i que venen condicionats els resultats finalistes, o sigui també per les normatives europees, en realitat creim que és una conselleria que el seu marge d'actuació, quant a la distribució del pressupost, ve bastant marcat.

Sí que és cert que tenim una discrepància fonamental en com s'estructura la conselleria i en com es gestiona el pressupost, però tal vegada seria qüestió d'un altre debat, no d'aquest de pressuposts, i aquesta discrepància és el fet, que ja ho hem dit reiterades vegades, com ho han dit altres grups, que es buidi de contingut i de pressupost la pròpia conselleria i que es traslladi cap al FOGAIBA, el qual entenem que és un organisme que no és transparent, que no té les garanties que dóna la pròpia conselleria, que donen els funcionaris públics; que és una manera també de col·locar personal sense els requisits que té l'administració pública i una manera de distribuir, ja dic, no tant transparent. D'alguna manera es considera que el FOGAIBA és la repartida del fons de subvencions, sé que a la consellera no li agrada aquesta definició, però crec que és bastant ajustada, és una repartidora que, tot i gestionar recursos públics, ho fa d'una manera, amb un caràcter privat i fora dels controls democràtics que haurien de tenir tots els recursos públics i que tenen els que es gestionen directament des de la conselleria.

Bé, tenim aquesta discrepància, però, entrant al contingut pressupostari, hem de dir que les nostres esmenes, modestament, són poques, pretenen una millora de la situació del món agrari i pesquer; un reforçament de la seva funció social, i també intenten que vagin en la línia de millorar les condicions de vida i la rendibilitat de l'activitat agrària i pesquera de cara als productors, als que treballen en aquests sectors. Creim que això és un objectiu important, la funció social és molt elevada, tots hi estam d'acord; també s'ha d'aconseguir una rendibilitat perquè no s'abandonin aquests sectors.

Nosaltres pensam que la consellera, que segons podem llegir avui a la premsa, ha aconseguit millorar la situació econòmica de gent molt pròxima, també treballarà en el sentit i utilitzar els pressuposts d'augmentar els ingressos de la gent del camp i de la gent de la mar, de la gent que estan en aquests sectors productius.

Les nostres esmenes li aporten, a més, ingressos extres, suplementaris, per tal que pugui dur endavant la seva tasca amb millors condicions; augmentam els seus pressuposts perquè no els movem dins les pròpies seccions, dins la pròpia conselleria, sinó que els traïem d'altres bandes per incorporar-los a la seva conselleria. Són partides que procedeixen d'altres actuacions que nosaltres, ni de lluny, consideram tan importants, consideram tan prioritàries, ni tan sols convenients dins un model econòmic i territorial raonable; ja dic que són partides que surten de la conselleria que gestiona una altra consellera andritxola, de la Conselleria d'Obres Públiques i de la partida de carreteres. I en concret, l'esmena, dins la Direcció de Serveis Generals d'Agricultura i Pesca, la primera que proposam és una aportació de 350.000 euros per donar suport, per impulsar, per ajudar les cooperatives agrícoles, les quals entenem que tenen una funció molt important dins el camp.

La següent és una aportació de 200.000 euros, destinats en aquest cas a la promoció de productes locals de qualitat, per tal que, per una banda, es promocioni aquesta qualitat dels productes de les illes, però, per altra banda, se'ls doni sortida comercial i que es puguin difondre aquests productes de qualitat.

A continuació, una aportació de 150.000 euros per a la protecció de les races autòctones de les nostres illes, creim que és una funció important que s'ha de dur des de la conselleria i que, amb aquesta aportació extra que hem incorporat nosaltres, doncs això seria més fàcil.

També una aportació de 300.000 euros destinats a la formació de tot el sector per tal que pugui adaptar-se millor a les noves situacions i perquè estigui en millors condicions per fer les seves tasques i també per treure'n rendibilitat econòmica, com deia abans.

I per últim, una esmena que aporta 500.000 euros destinats a la gestió de les reserves marines, en què creim que dins l'apartat destinat a la pesca també té molta importància.

Això és el conjunt d'esmenes que presentam nosaltres i que desitjaríem tenir el suport dels grups, perquè el que farien és millorar els pressuposts d'Agricultura i Pesca.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. A l'espera de tenir el debat que tothom espera en aquesta casa i que confiem que es pugui tenir després de l'anunci d'ahir, de poder parlar d'Andratx, Sra.

Consellera, haurem de parlar o hem de seguir parlant del tema dels pressuposts. Jo volia començar apuntant però un dels aspectes que crec que també més influència té en els problemes que té en aquest moment el sòl rústic, els quals són molts i complicats, com vostè sap, dins les Illes Balears, i un és el caràcter especulatiu que té tot el sòl rústic illenc. Els usos immobiliaris i la dificultat d'acceptar que tenguim un ús estrictament d'explotació primària el sòl rústic és un dels problemes estructurals que té el país. Qui vol sobretot fer construcció damunt el sòl rústic realment fa una competència difícil a l'hora de tenir terres, a l'hora de fer explotació. D'això en saben molt, en sap molt vostè devers Andratx, en sap molt el Sr. Massot, i jo també li voldria donar avui l'oportunitat d'explicar-nos tot el que vostè consideri oportú, abans que vagin sortint informacions, del que considera vostè que li convé o li interessa de la seva gestió al respecte en matèria urbanística a l'Ajuntament d'Andratx.

EL SR. PRESIDENT:

Jo, Sr. Alorda, li pregaria que no se sortís de la qüestió, si és tan amable.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sr. President, ho mantendré perquè, a més, m'interessa que el protagonisme el tenguim el Sr. Rodríguez i el Sr. Matas, que veig que hi va haver gent que li toca més un seient vermell que no un seient blau, però bé, veig que ara hi torna al blau i en aquest cas ho acceptarem, perquè creim que efectivament és amb ells dos amb els quals hauríem de tenir aquest debat.

Respecte, de totes maneres queda la convidada per si vol crear qualsevol qüestió incidental per parlar d'aquest altre tema, jo me cenyiré al tema d'agricultura respecte, si vostè no obri torn incidental per parlar d'altres coses, que crec que li convendria.

Sobre els temes agraris, creim que realment hi ha uns problemes estructurals greus, crec que això ho compartirem tots i que donarien per haver-hi un pla de xoc a l'agricultura que no queda prou reflectit en aquests pressuposts que vostè ens planteja. És per això que hem presentat també una sèrie d'esmenes parcials que, en bona part, la seva suma justifiquen l'esmena a la totalitat. En tenim tota una sèrie, vostè les coneix, de les quals en bona mesura procuram dur-les cap a potenciar formació i tècniques i cultius; convenis amb organitzacions de productors que siguin realment associacions, que siguin realment representatives del sector; fomentar l'agricultura ecològica i integrada; productes d'Illes Balears des del principi, també fins al final, fins a la seva comercialització; més suport a les organitzacions i associacions ramaderes de les Illes Balears; elaborar, jo crec que aquesta me l'haurà d'aprovar en què sigui només per congruència amb altres acords anteriors del propi Parlament, el Pla estratègic del sector lleter; la inversió en l'*unifeed* comunitari a l'illa de Mallorca, que és una demanda del sector i que creim que seria molt oportú que aquesta inversió, que dóna valor afegit a la nostra producció, fos recollida per la conselleria; potenciar les cooperatives, les organitzacions professionals agràries, el suport a les gerències, estrictament també de les cooperatives, el suport a les denominacions d'origen.

Una esmena específica, la qual es va transaccionar i que volem agrair, com a mínim, el suport a una que ha quedat incorporada sobre la sequera, però que encara pensam que ha de tenir una especial sensibilitat, perquè ha estat una de les poques, afortunadament, catàstrofes no equiparable amb altres que hem tengut els darrers anys, però que així i tot té una importància cabdal en aquests moments per a la pagesia i per a la ramaderia, que consideram que és important que vostè li doni la màxima prioritat.

També hi ha un ajut al Patronat de races autòctones, el qual ha quedat un poquet al marge, creim, de les millores que hi ha hagut en les despeses en la matèria. I també convenis amb confraries de pescadors.

Confiam que dins aquest conjunt d'aportacions, podrien acostar les nostres posicions respecte de la conselleria i jo, a diferència de la duresa que l'he vista tractar les interpel·lacions, crec que més enllà de la discrepància sobre com dur-ho, crec que el repte que representa el sector bé valdria fer un esforç per intentar anar tots plegats respecte de com afrontar la seva supervivència i reeixir com a un sector econòmic de primera necessitat, estratègic del país.

De totes maneres, és evident que un comentari, com a mínim, li hem de fer de si és amb vostè que hem de debatre o és amb el Sr. González Ortea, davant el protagonisme que agafa el FOGAIBA, i compartir que efectivament es lleva transparència a la gestió agrària des del moment en què els grans recursos es duen cap a una empresa. Una empresa, en la qual els mètodes de selecció de personal, com s'ha dit, pot ser una gran temptació i ho ha estat a moments, i crec que, per tant, ens fa també un punt de dubte respecte de si un augment en la despesa pugui suposar, que és el que a tots ens interessa, una millora dels resultats; especialment també quan una part d'aquesta despesa que vostè ens presenta cada vegada més haurà d'anar de cara a pagar interessos i a assumir la part de despeses ja compromeses en els exercicis anteriors.

També li demanaríem que deixi d'estudiar tant, la polèmica sobre l'estudi, però hi ha hagut tantes interpel·lacions que jo tampoc no hi tornaré a insistir gaire, però crec que és important que tant de llegir no ens faci perdre l'escriure. Sabem el que hem de fer, hi ha moltíssimes mesures a emprendre i crec que val la pena ja començar a escriure-les i posar-hi recursos en lloc de dedicar 100 milions de pessetes a seguir-los estudiant. Massa bé que hi hagi plans, però la veritat és que si no feim ni el Pla estratègic lleter, la resta té la sensació més d'un suport a unes àrees afins al Partit Popular, a entitats afins al Partit Popular, que una veritable anàlisi de la necessitat del sector.

En qualsevol cas, oferir-li, des de la discrepància de la política, el nostre suport quant a la gestió estricta de l'àrea pel desànim que nosaltres detectam dins el sector i intentar, entre tots insuflar-los l'ànim i donar-los tot el suport que el país realment els ha de transmetre, perquè el mereixen no, el necessitam tots com a comunitat, i per tant en tot allò que puguem col·laborar per enviar aquest missatge de tranquil·litat i de suport podrà comptar amb nosaltres.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Finalment, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista a les seccions incloses en el present debat, per la qual cosa té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Jo també vull parlar dels pressuposts, Sr. President, evidentment, i vull parlar d'agricultura, perquè és per això que som avui aquí, però m'ha de reconèixer que són els esdeveniments que condicionen el debat d'aquests pressuposts, els esdeveniments i sobretot la falta d'explicacions que aquest Parlament, Sr. President, requereix. I per tant jo no m'entretindré, li asseguro, en aquest tema, però vull plantejar, molt breument, dues qüestions. Precisament era aquesta setmana passada, a la interpel·lació en el plenari de dimarts de la setmana passada, que li demanava a la Sra. Consellera que ho expliqués tot, que ens tranquil·litzés que ja no hi hauria més sorpreses; i dèiem nosaltres, ens tranquil·litzi o tal vegada pot ser vostè la que vengui darrera? Ens expliqui, ens tranquil·litzi de què no. Clar, avui ha sortit en els papers, això no vol dir res més que el que he dit: que ha sortit en els papers. Però és necessari que doni totes les explicacions, perquè ens garanteixi que no hi haurà més sorpreses.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, li record que, d'acord amb el Reglament, vostè ha de fer la defensa de les esmenes; d'altra manera aquesta presidència no tolerarà que es posi en temes que no són objecte del tema d'avui. Li prec, per tant, que s'acomodi al Reglament, del contrari, malgrat tot, li hauré de treure la paraula. Estic segur que vostè col·laborarà perquè aquesta sessió pugui fer-se en pau i es tractin els temes que estan proposats.

Moltes gràcies.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Per descomptat comptarà amb la col·laboració d'aquest portaveu, ja li he dit des del principi, però és necessari deixar clar que el silenci la posa més sota sospita, Sra. Consellera, i això és el que nosaltres no volem d'aquest govern, ni d'aquesta consellera, ni del conseller d'Interior, ni de la d'Obres Públiques ni del mateix president, màxim responsable d'aquest govern.

Per tant, dit això i atenent la seva observació, Sr. President, passarem a parlar de pressuposts, que insistisc, és pel que som aquí, seria el normal, però són els esdeveniments el que fan que hi hagi en aquesta comunitat autònoma una situació anormal.

Sra. Consellera, els pressuposts d'aquests quatre anys de la seva gestió estan marcats per la pauta del deute, de la despesa

corrent, entre d'altres estudis, i de la trampa. Això, Sra. Consellera, són els pressuposts d'un govern que es diu govern de gestió, insistesc, els quatre pressuposts que ha presentat vostè aquí estan marcats bàsicament pel deute, la despesa corrent i la trampa. I intentaré, breument, explicar-ho.

Dins el deute, i creim que és greu, perquè en el pressupost del 2007 l'empresa pública SEMILLA s'endeuta en 16 milions més; IBABSA, 1 milió més, i FOGAIBA, 1 milió més. En total, en el pressupost del 2007, 18 milions d'euros més de deute, afegit al que ja arrossegam aquests quatre anys, que ho explicaré. De tal manera que a hores d'ara, en el pressupost del 2007 passarem a pagar, en concepte d'interessos, de despeses financeres, pel deute d'aquestes empreses, per SEMILLA més de 2 milions d'euros; per IBABSA, 700.000 euros i per FOGAIBA, 500.000 euros. O sigui, en total, quasi 3,5 milions d'euros de despesa financera, Sra. Consellera, més de 580 milions de pessetes d'interessos.

Però clar és que hem de comparar: vostè, en el 2003 va trobar un pressupost que tenia 0,5 milions d'euros de despesa financera, i en el 2007 el deixarà en 3,4 milions d'euros, un increment del 680% de despesa financera en quatre anys, només a les empreses públiques de la Conselleria d'Agricultura. El que ens preocupa especialment és que sabem que aquesta és la tònica de tot el Govern, però hi ha un bon exponent a la seva conselleria, Sra. Consellera.

Deute acumulat. Del FOGAIBA només, que és una empresa que s'acaba de crear aquesta legislatura, en el 2005, 2 milions d'euros; en el 2006, 10 milions d'euros, i en el 2007, un milió més; en total, 13 milions d'euros només del FOGAIBA, una empresa que s'acaba de crear, més de 2.000 milions de pessetes de deute a una empresa recent creada. Això és un escàndol, perquè, per altra banda, aquest endeutament correspon a l'empresa que es limita a donar subvencions; què és que ja ens endeutam fins i tot per pagar les subvencions dels pagesos? És per estar, i hi estam, Sra. Consellera, ben preocupats.

Despesa corrent, personal, capítol 1, despesa corrent pròpiament, capítol 2, i despeses financeres, capítol 3. Vostè va trobar un pressupost que en despesa corrent, en el 2002, hi havia quasi 11 milions d'euros; en el 2003, poc més d'11 milions d'euros; en el 2007, la deixa amb 26 milions d'euros, 14 milions d'euros més de despesa corrent del que va heretar vostè, més de 2.300 milions de pessetes d'increment de despesa corrent; més del 225% d'increment. Bé, i nosaltres ens preguntam: i tot això per què? Perquè si està justificat, en podríem parlar. Tot això per què? Tenen els pagesos més serveis que no tenien en el 2003 i en el 2002? No. Tenen més suport de l'administració? No. No ho dic jo, ho preguntí als pagesos. Tenen més solucions que no tenien abans? No. En el millor dels casos, el mateix que en altres és manco. Però li donarem el benefici del dubte i direm que per gestionar el mateix que es gestionava fa quatre anys, vostè ha incrementat la despesa corrent en 2.300 milions de pessetes més. Insistesc, més de 225% d'increment, un escàndol, Sra. Consellera.

Perquè tot això no ha repercutit en cap millora cap al sector de la pagesia, de la ramaderia i de la pesca, de la pagesia en general. I ens preguntam: i on van els recursos si no van als pagesos, perquè als pagesos no hi van? On van? Aquest

increment de despesa corrent no va als pagesos evidentment, és despesa corrent; on van? A fer estudis, que és molt qüestionable? Però fins i tot, acceptant que siguin necessaris, on van els recursos d'aquests estudis, perquè als estudis tampoc no hi van, vostè ho sap, ja li vaig demanar a la interpel·lació i no ho hem aclarit encara, esper que ho aclareixi. On van aquests recursos?

I per acabar, li deia que una altra característica dels seus pressuposts d'aquests anys ha estat la trampa. Per què dic això? Doncs, perquè hem descobert que vostès ens enganyen en aquest Parlament i als pagesos, a la pagesia de les Illes Balears quan presenten els pressuposts en el Parlament; perquè pressuposten partides importants, importantíssimes, diria jo, necessàries, sens dubte, en aquest cas concret, per al programa de regadius, en el 2005 en concret es quan van fer-se aquestes modificacions de crèdit, que després, via modificacions de crèdit acaben partides importantíssimes que anaven destinades al sector de la pagesia, com li dic, acaben, fixi's on acaben, a publicitat a la Conselleria de Vicepresidència, en mans de la Sra. Estaràs. Per tant, creim que això és una trampa greu.

Que ens vulguin fer creure quan presenten els pressuposts que incrementen, perquè sens dubte incrementen, ho reconeixem any rera any, que també reconeixem any rera any que incrementen bàsicament en deute, i que també ho anam denunciant perquè creim que no és el correcte, incrementen en deute, o sigui, el que és més greu: camuflen, amaguen deute amb l'excusa de la pobra pagesia que necessita recursos, sens dubte, però que després acaben a la Conselleria de Sra. Estaràs per fer publicitat. Evidentment, no només no hi podem estar d'acord, sinó que creim que és greu que ens pretenguin enganyar, no a nosaltres, que també, que som al cap i a la fi els representants dels ciutadans, a la pagesia. Creim que és greu.

Per tant, Sra. Presidenta, Sr. President, Sra. Consellera, per tots aquests motius evidentment no li donarem suport i demanam que es torni refer el programa de la secció 20, agricultura, i de les empreses, sobretot de les empreses de la qual en depenen, sota les quals es camuflen aquestes polítiques amb les quals de cap manera hi podem estar d'acord.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tur. Intervenció del Govern, obrint qüestió incidental, té la paraula l'Hble. Consellera, Sra. Moner.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Jo ja sé que aquests pressuposts no els agraden gens, no els agraden gens res del que surt de la Conselleria d'Agricultura i pel mer fet de governar el Partit Popular, però això és un tema que fins que els ciutadans no ho canviïn, doncs haurà de ser així.

Dir-los que a la compareixença de dia 16 de novembre del 2006, davant la Comissió d'Hisenda i Pressuposts d'aquest Parlament, es va explicar quina era la filosofia d'aquesta conselleria i de les empreses que té adscrites, empreses que

vostès les qüestionen tant, però la veritat és que quan vostès governaren havia de desaparèixer SEMILLA i no va desaparèixer, els va parèixer bé que continuàs. També els vull dir que Déu faci que sigui d'aquí molta estona, que ho serà, el dia que tornassin tocar govern tampoc no farien desaparèixer FOGAIBA, i això doncs viurem i tal vegada ens ho podem dir a un moment determinat, tampoc no la faran desaparèixer, perquè és necessari i perquè té els seus objectius marcats cap a la seva funció per la qual l'hem creada.

Els pressuposts que presentam, referint-nos a xifres globals, pugem a 162 milions d'euros, per tant jo no crec que, ho entenc que aquests pressuposts no els agradin ni els agradi cap iniciativa que hem posat en marxa en aquesta legislatura, ja que sempre hem topat amb la posició del no, un no constant, negar per sistema el benefici de tota la política agrària que pugui dur el PP per endavant. Però els he de dir una cosa, mai en la història d'aquesta comunitat autònoma s'han dedicat tants mitjans econòmics per millorar la situació del nostre sector primari i mai, ho repetesc, mai no s'han destinat tants esforços materials i humans per garantir el seu futur.

Nosaltres, per exemple, hem apostat fort per les infraestructures agràries, imprescindibles per al desenvolupament del sector primari, executant 15 actuacions en matèria de regadius on hi entren 3.133 regants, 3.133 hectàrees, perdó, amb una inversió de 30 milions d'euros, beneficiant 1.962 regants.

També hem executat i seguirem executant un Pla de millora de camins rurals que han beneficiat 66 ajuntaments de les illes, 205 camins i un pressupost total de 12 milions d'euros, pagats íntegrament per aquesta comunitat autònoma. Ja sé que a vostès no els pareix suficient, però no vull recordar-los els mitjans que vostès varen destinar a aquest mateix tipus d'iniciatives, perquè són tan escassos que a mi m'averkonyiria haver dedicat només el que s'hi va dedicar en el seu moment. I per altra banda, com que tenc la llista als quals anaren a parar els pocs recursos que es varen destinar, es varen destinar a ajuntaments afins al seu govern, hi ha la llista.

I per altra banda, hem potenciat i seguirem potenciant totes aquelles línies destinades a la investigació i a la professionalització del sector. Hem incrementat els cursos de pagesos en més de 100 actuacions i 1.500 alumnes. També hem impulsat els projectes de recerca i desenvolupament, els programes de millora genètica i millora de bestiar vaquí, entre d'altres.

He de comentar-los que la prioritat absoluta d'aquesta legislatura ha estat habilitar una política d'ajudes orientada a mantenir la renda agrària i els projectes de millora, entesos com a inversions per augmentar la competitivitat dels nostres pagesos enfront d'altres mercats. No només s'han efectuat accions de suport als cultius estratègics, sinó a aquelles línies destinades a la millora de la producció, maquinària agrícola, tecnificació del sector, com la implantació d'equips de control de regadius per a cultius de patates, adquisició d'una tafona per donar servei als petits productors d'oliva. I especialment m'agradaria destacar els plans d'adequació d'explotacions a la normativa de vacu i porcí amb un pressupost per a cada

subsector de 3 milions d'euros ampliables i una subvenció fins el 70% a fons perdut per a cada una d'aquestes actuacions.

Però de res hagués servit augmentar les ajudes al sector primari, si no haguéssim arribat de forma ràpida als pagesos i aquí ara arribam al FOGAIBA, això que els agrada tan poc. Hem muntat el FOGAIBA per donar agilitat als tràmits i pagaments a les ajudes i això és l'objectiu d'aquesta empresa que s'ha muntada i que al llarg del temps ens donarà la raó, perquè el temps posa la raó i les persones en el seu lloc. En això i en moltes altres coses. Aquesta mesura ha vingut acompanyada per la creació del Registre d'explotacions agràries, vostè no el tenien i que també encara que els sàpiga greu, s'ha reduït la burocràcia administrativa i s'ha reduït, són fets. S'han efectuat i se seguiran efectuant accions de suport estratègic, de caire transversal. Un suport a les noves inquietuds dins el món agrari, per exemple les produccions d'agricultura ecològica, una cosa que vostès se n'omplen tant la boca i en aquest cas és cridaner que..., perquè vostès s'omplen la boca de xerrar de productes ecològics i no diuen que aquesta conselleria i aquest Govern han multiplicat per 10 els pressuposts per ajudar-los. Recordem que a l'anterior legislatura el Consell Balear d'Agricultura Ecològica va tancar 6 mesos per falta de suport de la Conselleria d'Agricultura. Això jo crec que és molt greu, per falta de suport va haver d'estar aturada mig any.

S'han incrementat i se seguiran incrementant i millorant les campanyes de subministres de llavors certificades, cereals i farratges per augmentar la qualitat dels nostres productes. S'ha millorat i se milloraran les accions de producció i repartiment d'alfals regat amb aigües depurades i per primera vegada, les demandes dels pagesos menorquins amb dret a rebre-ne n'han rebut. S'han pres i se seguiran prenent decisions ràpides i efectives davant malalties com poden ser la llengua blava, situacions d'inclemències meteorològiques, com gelades que afectaren les produccions de patates, o sequera com la que estam patint en aquest moment. Vull recordar que hem donat el doble de menjar subvencionat en la meitat de temps i que a més, la campanya no està tancada. Hi haurà ajudes i suports fins que els pagesos i els ramaders en necessitin. Així vostès poden dir el que hagin de dir, tampoc els va bé això, a vostès i al seu portaveu del sector. Però estic ben satisfeta d'haver agilitat i hem demostrat la feina que s'està fent en aquest sentit.

Quant a la industrialització del sector i comercialització de productes, s'ha apostat fort i se seguirà apostant per la qualitat dels productes del sector primari. Les marques de qualitat de les Illes Balears han tengut prioritat en la promoció agroalimentària executada. En matèria de legislació s'han tramitat els vins de la Serra de Formentera, diferents marques de qualitat de mel a l'illa de Mallorca i Menorca. Iniciar processos com el dels vins de Mallorca, la denominació d'origen dels vins d'Eivissa i l'IFP del formatge de Mallorca. S'ha executat i se seguirà executant un Pla de promoció agroalimentària de més de 25 línies diferencials amb un pressupost en els dos darrers anys de més de 2 milions d'euros. També hem multiplicat per 10 el seu pressupost en aquest aspecte, ja que vostès a la seva legislatura en promoció agroalimentària li varen destinar tan sols 145.000 euros. La diferència ha estat que els nostres resultats han estat molt positius, ja que el volum de comercialització de productes

acollits a qualsevol indicatiu de qualitat ha augmentat en un 15% en aquesta legislatura.

S'han concedit un total de 26 milions d'euros en ajudes a la comercialització i la transformació de productes. Amb la creació del FOGAIBA s'han agilitat la tramitació i concessió de les ajudes de comercialització i industrialització per a productes agropecuaris, de tal manera que les inversions realitzades pels industrials del sector primari es puguin recuperar en el mínim de temps possible. S'han donat i se seguiran donant suport a empreses estratègiques del sector, amb la participació en forma de capitals socials a través de les empreses públiques de la conselleria, o a través d'ajudes importantíssimes per al desenvolupament, tal és el cas de Coinga a l'illa de Menorca. S'han establert i es seguiran establint convenis de col·laboració amb grans superfícies per donar suport i rellevància als productes produïts a les illes mitjançant campanyes específiques de fruita, carn i verdura. S'ha facilitat i se seguirà facilitant la possibilitat a les explotacions agropecuàries de poder comercialitzar, a més dels seus productes, altres inclosos en diferents marques de qualitat a les Balears.

No estan d'acord en un determinat estudi. De vostès en trobarem els calaixos plens d'estudis, però plens, que no anaven enlloc, que simplement servien per donar una ajuda a l'empresa o a la cooperativa que en aquell moment necessitava alguna ajuda i se li donava per aquest camí. Seguirem fent aquest estudi perquè creim que hem de saber cap on caminam i entre tots i si vostès ens volen ajudar, també els ho demanarem, a veure si podem donar les passes justes per poder donar millor servei al nostre sector primari.

Quant a la pesca de les Balears, mai hi havia hagut un diàleg i un contacte tan permanent amb el sector com hi ha ara, ni amb tants d'interlocutors des de la Direcció General de Pesca. Són especialment evident les millores en tots els camps com Cabrera, Conselleria de Medi Ambient, Federació Balear d'Activitats Subaquàtics i el canvi total de la Federació Mediterrània de la Pesca Responsable i Albacora. Senyors i senyores diputades, a l'anterior legislatura el que hi havia era, en aquest sector, molts d'enfrontaments i molts de contenciosos. S'ha de destacar també la consolidació de les reserves marines, s'han creat dues reserves noves, El Toro i les illes Malgrats i a punt una tercera, la de Cala Rajada, la reserva marina del Llevant. En aquest moment està en el Consell Consultiu i ja ho tenim tot pactat amb el Govern central. Vostès deien que el Partit Popular faria enrera les reserves. Com veuen, una vegada més, s'han tornat equivocar. I feim que la pesca recreativa se reconegui com un patrimoni i un sector important per a la pesca balear. La celebració del I Congrés de la Mediterrània de Pesca Marítima Recreativa és una fita històrica i així s'ha de dir perquè això és una realitat. Hem millorat i seguim millorant la comercialització dels productes de la pesca i promoció del seu consum. Implantació de la cinta a La Llonja de Palma, suport a l'OPE Mallorca Mar amb una entrada a l'accionariat i a l'organització. Hem consolidat les fires de la llampuga de Cala Rajada, del Moll de Palma, i la pesca recreativa de Calvià.

L'únic que feren vostès en temps del pacte varen ser mesures tímides i insuficients i per aquest motiu nosaltres hem

de menester aquests pressuposts, per poder fer feina, però feines ben fetes perquè els nostres agricultors, ramaders i pescadors tinguin el nostre suport, cosa que no s'hi sentien tant, maldament els pesi, quan vostès governaven.

Moltes gràcies, President. No he de dir res més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds l'Hble. Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé Sra. Consellera, vostè ha començat i crec que no és l'única vegada, en pla defensiu i victimista dient que no els agrada res d'allò que feim perquè és un Govern del PP i no poden acceptar res que vengui del PP. Jo crec que no hauríem d'anar tant de víctimes Sra. Consellera. Aquí es critiquen coses concretes, es fan propostes alternatives i pens que l'actitud de victimisme i no respondre als temes que se li plantegen no és la més adequada des del Govern.

Fa una relació, repeteix tot una relació d'activitats, de coses que s'han fet des de la conselleria en totes les intervencions que fa aquí, però no és capaç des del nostre punt de vista d'explicar-nos realment per què necessita crear FOGAIBA, per què s'endeuta d'aquesta manera, per què s'endeuta el conjunt de la conselleria i per què es genera una hipoteca per als qui hagin de gestionar en el futur els recursos destinats a Agricultura i Pesca. Vostè ha tengut una oposició que segurament és la més suau que s'hagi fet a qualsevol membre d'aquest Govern, evidentment infinitament més que les que hi va haver la passada legislatura. I molt més suau que la que va tenir el seu predecessor, el que passa és que era dins el seu partit allà on va tenir l'oposició.

Per tant, jo crec que no està justificat el victimisme, vostè ha fet moltes coses, les relaciona repetidament. Està clar que ha fet moltes coses, no sempre li han sortit tant bé, els resultats no són molts brillants. La situació del camp no és millor que quan vostè va prendre possessió. Per tant, jo crec que escoltar una mica les propostes que es fan des de l'oposició i en algun cas tal vegada tenim raó i tal vegada alguna cosa es podria dur endavant. Ja dic, crec que hauria de sortir de la seva actitud victimista perquè, repetesc, la situació no és millor. De totes maneres coincidisc completament amb el Sr. Alorda, jo també li he dit algunes vegades, clar és que la seva conselleria és una mica Maria. Aquí tots ens posam d'acord en què és un sector fonamental, un sector estratègic, però l'estratègic per a l'agricultura és que hi hagi terrenys agrícoles i hi ha una especulació brutal sobre els terrenys i és una de les causes que seria molt difícil que vagi endavant.

Ha fet el seu discurs repetitiu, no ha entrat en el contingut de les esmenes, en el contingut de les intervencions. Simplement dir-li una cosa, diu: "el FOGAIBA tampoc el desmuntaran". Jo no sé què farà el pròxim Govern, esper i estic convençut que no serà del Partit Popular. Però estan creant tal entramat, tals diferències entre el personal que treballa per a l'administració, entre funcionaris, laborals, diferents qüestions

que efectivament i segurament s'haurà de gestionar amb allò que hi ha i anar introduint poc a poc una mica de racionalitat. El mal que han fet de desmuntar tota l'estructura lògica administrativa de gestió de la comunitat autònoma no es resol en un sol dia.

I comentar-li també el tema dels estudis que és bastant habitual. Que seguiran fent estudis, me pareix molt bé. De veres que a finals de legislatura no hi hagi una línia política per actuar en el sector primari i s'hagi d'estudiar en aquests moments i que aquests estudis els haurà d'aplicar el pròxim Govern, ja dic esper que no sigui del Partit Popular, això vol dir que tot el que s'ha fet fins ara ha estat pura improvisació perquè no s'havien fet els estudis en el seu moment i no s'havia decidit una línia política amb una lògica interna.

Res més. Gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, hi ha una línia argumental, gairebé comuna ja, també catastrofista que nosaltres deploram, no? Pareix que l'oposició, ja ens ho deia la Sra. Castillo, no volem hospitals, ara no volem pagesos, el Sr. Font ens deia que no volíem mesures en medi ambient. No volem res, no sé si és que no volem viure aquí, ni nosaltres, ni els nostres fills... Totes les propostes que feim és per estar pitjor, jo crec que ho haurien de pensar una mica. I fins i tot el rol que li correspon a l'oposició de crítica constructiva, però de control, pensin que el del Govern és un altre, representació de tots, deixin al Grup Popular per ventura que entri a la sang, no és el moment molt d'entrar dins el fang, però facin el que trobin i el Govern mantenguí una passa per damunt, mantenguin que estan al servei de tot el país i responen a les crítiques i a les aportacions que fa l'oposició en comptes de venir amb ploradetes d'aquestes característiques de dir que hi ha gent que el que volen és que se morin els malalts. Hem de ser un poc seriosos.

Després el tema de FOGAIBA, apuntar d'alguns punts que s'han parlat. Nosaltres no qüestionam tant l'existència com l'excés. El Partit Popular quan ho vol amagar se'n du política cap a les empreses, fins al punt de què cada vegada resultin més difícil, més opaca la transparència. Fins i tot ens acaba dient que té més rang l'empresa que la conselleria. Jo li ho dic això ens passa al Consell de Mallorca. Se'ns diu que per donar importància a la política social no hi ha d'haver conseller de Serveis Socials, és com un insult que hi hagi un conseller de Serveis Socials. Perquè hi hagi política social de veres hi ha d'haver un gerent d'una empresa. Jo no sé si vostè està d'acord amb això i per tant, *mutatis mutandis* el Sr. González Ortea és el Sr. Antoni Serra i vostè un ornament decoratiu. O és a l'inrevés, jo estic d'acord, el conseller és el conseller, s'asseu en el Consell de Govern, però en tot cas no és la política del Partit Popular com a mínim arreu. I estarà amb mi que la política agrària és molt important i la política social d'un

país..., no crec que a occident no hi hagi enlloc que no tengui un polític social en el seu lloc. Això és el que fa el PP i jo li apunt perquè vostè tengui elements per comprendre la crítica que nosaltres feim de vegades a com organitzen el poder dins les conselleries.

Respecte en què se gasten i si gasten molt. El que li comentava, si una part d'aquesta despesa és despesa financera per pagar les despeses d'altres anys, doncs no val. Si són per pagar coses que no van enlloc tampoc. Si són per a sous... Tomeu Cifre, Sra. Consellera, vàrem haver de denunciar que feia més d'un any que no anava a fer feina. Quants de Tomeu Cifre hi ha, batle de Pollença? Quants en té? Tots estam d'acord en què molt delicat Agricultura, que hi hem de dedicar tots els nostres esforços. Vostè quanta gent té pagat com si fos a Agricultura, per poder bravejar d'un número i que no fan res? Quants de Tomeu Cifre té? En Tomeu Cifre, ho ha reconegut vostè, aquest ja és un constatat, ara està d'assessor a Presidència, supòs que deu assessorar molt a l'actual..., no ho sé. Com a mínim està d'assessor a Presidència, però abans era funcionari.

Quant als resultats, nosaltres també coincidim en què no són resultats bons. Però en bona mesura no és culpa seva, en part és perquè els reptes són d'una magnitud extraordinària per a tots, però com més van pujant els reptes a tot Europa respecte de salvar i d'afrontar els reptes del sector primari, bé també hi ha d'haver una proporció, no és un mèrit, senzillament és lucidesa de veure allà on hem de posar els doblers. Si segueixen destinant els mateixos doblers dels anys 80, fins i tot de l'anterior legislatura, no ho duríem bé. Hi ha d'haver realment una lluita estrictament estratègica.

Jo lament que cada vegada que l'he sentida parlar aquí hagi de ser per parlar en contra de l'anterior legislatura i que en Mateu Morro no era valorat pel sector, òbviament no ho veim igual. Però en qualsevol cas jo crec que han de tenir una gran comprensió els distints responsables de l'àrea d'agricultura i quan intenten resoldre els temes del sector. Nosaltres creim que sí que hi havia línies importants i vostè una de les seves funcions ha estat demostrar que no funcionaven.

Respecte dels plans. Li estam demanant un pla, ja li ho ha demanat aquesta comunitat per unanimitat, no el fa. Però n'encomana un altre i vostè comprendrà que quan vostè ens diu que s'encomanaven informes només per fer favors i estaven dins calaixos a cooperatives, almanco associada al sector i mallorquins. Nosaltres discrepam d'aquesta funció, tot i que jo cada cas no el conec i m'agradarà parlar-ne les vegades que vulgui. Però com vostè diu, més de 100 milions a Sevilla i les relacions amb el Partit Popular que pugui tenir aquesta entitat, home el paral·lelisme se me demostra molt multiplicat. I efectivament com se diu en aquest moment de la legislatura, amb la quantitat d'estudis i crec que tot el sector i moltíssima gent sap el que s'ha de fer i tots ens planyem de què no hi ha doblers per fer-ho, o no hi ha prou recursos per fer-ho, que vostè ho destini a seguir-ho estudiant, ens pareix un error de prioritat.

De totes maneres i acab, hi ha un problema estructural bàsic i era el primer que jo li apuntava. Si el missatge que enviam a la pàgina és que s'han equivocat, que aquí s'han de dedicar a

la construcció i al turisme i que el sòl rústic és per fer-hi xalets, per a ús residencial, per a ús immobiliari. Que hem d'estar en contra, vostè hi estava enèrgicament, contra mesures tipus (...) o usos rústics-agraris del sòl rústic perquè perden valor immobiliari. Aleshores crec que estam equivocant molt el missatge. I efectivament és cert, val tant un quartó ara com valia quan no estàvem en els 15.000 metres, molt més. Per tant, en aquest moment el preu del sòl que es basat en tot l'element especulatiu és un handicap important a les Illes Balears. No n'ha parlat ni una paraula, no sé si esperava la rèplica per poder parlar d'Andratx. Jo l'anim que en parli, no en aquesta rèplica, sinó que obri torn incidental i que no se trobi que hagi de venir a parlar, quan tots els altres ja hagin parlat de vostè i hagi de sortir a defensar-se de coses que per ventura seria molt més net, molt més elegant i una sortida molt més condreta, ens doni explicacions de tot i pertot de com pugui quedar implicada en tot allò que està succeint, des de la seva pròpia iniciativa. Jo crec que tots li ho agrairem i crec que vostè mateixa s'ho agrairà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Tur té la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo no li negaré que la majoria de coses que ha dit, la relació d'accions que ha fet o que té previstes en aquest pressupost siguin certes. Jo això no li ho negaré, ni li he dit en la meua primera intervenció. Ara el que sí li he de dir és que els resultats no l'avalen, els resultats no justifiquen ni l'elevat endeutament, ni el gran increment en despesa corrent i per això li preguntàvem, on van aquests recursos? Perquè els recursos que gasten en despesa corrent no van a la pagesia, això està clar, on van? On van els recursos camuflats en estudis de 100 milions de pessetes? Ningú es creurà que un estudi, per molt important que sigui, tinguí aquests costos. On van aquests recursos? Això és el que ens preocupa i els resultats no justifiquen aquestes polítiques, ni d'endeutament, ni d'increment de despesa corrent.

Vostè ha dit una cosa que és un exemple claríssim. Diu que s'ha reduït la burocràcia administrativa cap a la pagesia. En primer lloc no és el que sentim dels pagesos, però és que si fos així es justifica molt manco l'increment de cos de despesa corrent, hauria de ser el contrari, a menys burocràcia menys despesa. Vostès diuen que han reduït la burocràcia, però han incrementat i ja li he donat el percentatge, més del 600% de despesa corrent.

Diu: "s'ha incrementat molt el pressupost d'agricultura ecològica". Bé, l'agricultura ecològica va bé, però no és per les ajudes que té directes el sector. I en agricultura integrada, no han fet res de res. Sens dubte és una passa molt important abans d'arribar a l'agricultura ecològica i que hi ha un col·lectiu important disposat o interessat en aquesta agricultura. No han

fet res, ni un sol reglament per poder continuar les iniciatives que s'havien posat en marxa la passada legislatura. I vull creure que quan me parla del gran increment de l'agricultura ecològica no hi posa aquí les mesures agroambientals perquè evidentment això són fons europeus que vénen per un altre objectiu i només faltaria que no se gastessin en aquestes mesures agroambientals. Vull creure que no és així. Però és que en productes de qualitat, me sembla que ha fet una relació de comercialització dels nostres productes, estan fent campanyes i estan fent despesa corrent, evidentment. Però en marques de qualitat no n'ha fet ni una aquesta legislatura, bé el vi de Formentera que ja ho ha dit varies vegades. Nova marca d'un producte de qualitat a les Balears ni una.

I allò que és més greu en aquests moments és que té una vertadera catàstrofe dins el sector de la ramaderia, les xifres en els escorxadors ho posen de manifest. Els sectors de vacu i de porcí estan enterra. Una vertadera catàstrofe Sra. Consellera i no hi estaven quan vostè va agafar la responsabilitat. Tenien problemes, sens dubte, però no estaven enterra com estan ara. Tenien problemes i s'haurien d'haver trobat solucions prenent mesures. Aquest grup parlamentari ha proposat solucions i mesures precisament en els dos casos, en el sector del vacu i en el sector del porcí. Per cert, de les propostes que se varen fer aquí del sector del vacu se varen aprovar per unanimitat i vostè ha reiterat que no pensa aplicar-les. Mentre tant li dic que el sector ja està enterra. El mateix que el sector porcí i en altres.

Per tant, acab Sr. President, tota la relació que vostè pugui anunciar, (...), segurament estan totes molt bé i és probable que a més siguin certes. Però on són els resultats? No veim que els resultats en la política agrària justifiquen per res, ni aquests grans increments de dèficit, de despesa corrent i d'interessos que estan pagant des del Govern.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. A mi me sap molt de greu ser una consellera que els caigui tan malament, m'agradaria caure-vos més bé, tal vegada ens entendríem una mica més. Però podeu estar segurs que faig el que sé i a més procur fer-ho el millor que sé. No ens entenem de cap manera.

Jo només li vull dir que en despesa corrent, no ha crescut només en despesa corrent la nostra conselleria, ha evolucionat més. L'any 2002 vostès només tenien 30 milions per a les ajudes a l'agricultura. En aquests moments el 2005, de 30 passarem a 50 i per al 2007 són 70 milions que dedicarem des del Govern a l'agricultura. Per tant, jo no crec que anem cap enrera en cap moment.

Me parla de si en sòl rústic. Jo li diré que el patrimoni dels pagesos estic molt contenta que valgui doblers, això no vol dir que l'hagin de vendre. Almanco el seu patrimoni, fa anys no

valia cap cèntim, almanco tenen un patrimoni que s'ha valorat. Si no l'han de vendre no el vénen. Cadascú és molt lliure de fer a ca seva el que cregui. I en tot moment el Consell Insular de Mallorca té la potestat de posar ordre dins el rústic a Mallorca. Per tant, que actui si va tan malament.

És veritat que hem hagut de menester molta gent per poder funcionar la conselleria i l'hem posada en funcionament perquè vostès quan acabaren de governar ens trobarem amb 95.000 expedients vius. Per tant, només per saber aquella gent que volia i que demanava i hi ha hagut molta feina. I com això, podríem xerrar molt perquè hi ha molts de temes que trobarem dins aquella conselleria que en aquest moment estan solucionats i els pagesos, els agradi o no els agradi..., és veritat que no escoltam els mateixos. Vostès n'escolten uns i jo procur escoltar-los tots, uns i uns altres i d'aquesta mescla trec unes conclusions i és que vostès només me parlen d'una part d'aquests pagesos i a aquests també se'ls ajuda, com els altres. No faltaria més!

Jo no sé què volen que faci més la conselleria. Vostès me parlen del Pla lacti, si vostès aprovaren el (...) quan va acabar la legislatura i se posaren a governar i va quedar dins un calaix i estava també aprovat per unanimitat. Però amb tot això el que sí hem fet és atracar-nos més amb fets i els fets són que enguany els pagaments de la PAC, aquesta gent ho cobrava no amb la PAC, eren unes altres coses, les cobraven al cap de 3 anys. Enguany dia 28 de desembre tothom haurà cobrat la seva PAC. I això vol dir que hauran cobrat 18.299.000 euros, a Mallorca són 15.345.000, a Menorca, 2.000.680 i a Eivissa-Formentera 273 milions d'euros. Això és el que vol el pagès, el pagès i el ramader vol que l'ajudin i això és una manera, una de les maneres per ajudar-los.

A les ajudes per al sector hem de parlar del sector porcí i del sector boví. Vostès no els feren res i que els feren...? al sector porcí no hi anava ni un duro, res, en absolut. En aquests moments tenim en marxa el Pla de millora, on ja hi tenim 3 milions destinats per a un i 3 per a l'altre, ampliables, ho he dit fa un moment. Amb un 70% de subvenció a fons perdut, amb una facilitat enorme per poder justificar la feina que facin dins aquestes instal·lacions.

En formació del sector, més de 100 cursos i més de 1.500 alumnes, només durant el 2005. Vostès menys de la meitat. Cursos a joves agricultors, formació del sector, nosaltres 6 cursos, vostès 2. Foment de l'agricultura ecològica, 18.400 hectàrees, 416 operadors, 735.000 euros en ajudes, vostès 9.000 hectàrees, 240 operadors, tancaren 6 mesos per falta d'ajuda. El Pla verd de Menorca, no varen ser capaços de dur-lo endavant. Jo sé què feien, no varen ser capaços de dur-lo endavant, 1 milió d'euros. El Pla autonòmic de camins rurals, el Pla de regadius, participació a les empreses, promoció agroalimentària, en marxa 25 línies en 2.100.000 euros, vostès en els quatre anys 145.000 euros, és que jo no sé de què em parlen!, que podríem fer més i ja és segur que fer més, però vostès davant això no sé cap on volen que partim.

I si tot ho tenien tan clar, per què ens ho deixaren tan embullat? No ho sé. Si tot ho tenien tan clar i amb una manera de fer feina excel·lent, no sé com ens ho deixaren tan embullat. Sap per què no estava endeutada la conselleria? Perquè els

deutes estaven dins un calaix i com que no havien aflatat, idè no tenia deutes. Vostès, als pagesos i als ramaders, complement autonòmic de plans de millora fruits secs, el 2003, 2.100.000 euros, no els havien cobrats. Danys a la patata, el gener del 2003, 1.720.000, tampoc.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, si pogués anar acabant, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Sí, acabaré ara. 2001, 2002 i 2003 un altre milió d'euros i així fins arribar a 10 milions d'euros, que són 1.703.000 pessetes, això és el que devien vostès als pagesos i això és el que els ajudaven. Entenc que eren molta gent dins un mateix sac i es barallaven com a moixos. Això ho entenc. Ho entenc perquè he trobat cartes del nostre conseller, i és ver, que tal vegada volia ajudar, però es trobava amb un conseller d'Hisenda que no era del mateix color eh? I també li puc mostrar la resposta a les cartes i les queixes d'aquest conseller cap al conseller d'Hisenda. No ho saben això? Idè jo sí, i no varen ser tan *cucos* com per deixar carpetes plenes d'anades i vingudes i per tant, no m'expliquin cap cosa rara perquè fa molts d'anys que anam per enmig i em sembla que ens coneixem tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. En torn en contra, té la paraula el representant del Grup Parlamentari Popular, Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El pressupost de la Conselleria d'Agricultura i Pesca que avui discutim té una finalitat molt clara, que és donar estabilitat i continuïtat al sector agrícola, ramader i pesquer. Amb un handicap, pens jo important, que és la reforma de la PAC per a aquest període que comença l'any que ve 2007-2013.

Aquest pressupost, senyores i senyors diputats, surt a camí a aquesta reforma de la política agrària comuna, que com vostès saben canvia radicalment el sistema d'ajudes als productors agrícoles i ramaders i el retall, important també, d'aquestes ajudes. Com vostès saben les ajudes deixen de ser ajudes a la producció per passar a ser ajudes al desenvolupament rural amb independència de les produccions realitzades. Aquest desacoblament implicarà un major ajust de la producció a la demanda del mercat i els pagesos a ser més competitius.

D'aquí idò i en contra del que aquí s'ha dit, la conselleria amb aquest pressupost posa els mitjans i els instruments a disposició dels pagesos per aconseguir aquesta finalitat: ser més competius. D'aquí les polítiques de foment de la qualitat de l'activitat agrària, foment dels distintius de qualitat i d'origen, polítiques de millora de les tècniques agroalimentàries, potenciació de l'associacionisme i de conscienciació també de la participació dels agricultors, ramaders i pescadors en els processos de transformació i comercialització.

Creguin-me, senyores i senyors diputats, que després d'escoltar les intervencions que hi ha hagut aquí tan per part del Partit Socialista de Mallorca com també del Partit Socialista Obrer Espanyol, francament, crec que aquestes esmenes que es presenten a la totalitat, d'aquests dos grups, són més per cobrir l'expedient i més ara que estam prop de les eleccions.

Quant a l'esmena a la totalitat a FOGAIBA, pensam que el FOGAIBA és un bon instrument, necessari i que, a més, els resultats, que ja es comencen a veure en aquest any de funcionament, ratifiquen les conveniències, les necessitats de crear aquesta empresa pública que té com a primer objectiu executar la política agrària de la conselleria, de millora i foment del sector agrari i pesquer amb un personal molt especialitzat, per informar als pagesos i tramitar les ajudes i subvencions del sector agrícola, ramader i pesquer, dotat amb una tecnologia més moderna, amb equips i amb coneixements per tal de tramitar de manera ràpida, àgil i segura totes les ajudes i subvencions per als pagesos i pescadors fent, a més, més fàcils -i això també és molt important- els tràmits i reduint al màxim la paperassa i el temps d'espera.

Quant a les esmenes a la totalitat a les empreses públiques IBABSA i SEMILLA, he de dir que aquestes empreses públiques tenen els mateixos objectius que quan governava el pacte i que, bàsicament, les activitats són les mateixes, a més de totes aquelles altres que se li han ampliat o afegit.

Jo em deman, idò, què pretén l'oposició amb aquestes esmenes a la totalitat, què és allò que demanen, què és allò que proposen. Proposen tal vegada suspendre els programes de control de rendiment lleter o els laboratoris interprofessionals lleters? Els programes o campanyes d'eradicació de malalties, de millora genètica, de formació, de suport i foment de races autòctones? O tal vegada el que pretén l'oposició és que el Govern surti, que vengui les accions de Fruita Bona, dels plecs de PLADISA, de Carnilla o de OP Mallorca Mar? Que es deixi de subministrar llavors certificades, productes fitosanitaris o alfals deshidratat? Que s'aturi el programa PROALFA o que s'abandoni la promoció agroalimentària?

Creguin-me, senyores i senyors diputats, que jo no he sentit cap crítica amb fonament a les actuacions d'aquestes empreses públiques que- insistesc- són uns instruments necessaris. Més ben dit, sí que n'he sentida una de crítica, he sentit que s'ha criticat l'endeutament d'aquestes empreses públiques. Saben, senyores i senyors diputats, per què s'han endeutat aquestes empreses públiques? La Sra. Consellera ja ho ha dit. Precisament per pagar aquests 10.236.000 euros que el pacte de progrés va comprometre en despesa sense dotació pressupostària. I em tem, Sr. Consellera, que a les futures

anualitats tal vegada serà necessari més endeutament quan avui podem llegir als mitjans de comunicació i veim que del repartiment del Fons de Desenvolupament Rural a les Balears ens toca un 20% menys, concretament 83,99 milions d'euros. Jo li desitj moltíssima sort, Sra. Consellera, a la reunió que sé que vostè té dia 8 amb el secretari general tècnic del ministeri, però francament, hi haurà d'anar amb molt de coratge per poder arrabassar 20% que des del Govern central no ens arriba.

I creguin-me que si els arguments que ha emprat l'oposició no justifiquen una esmena a la totalitat, les esmenes parcials que han presentat, lluny de justificar aquestes esmenes a la totalitat, el que fan, idò, és confirmar i ratificar els meus arguments.

El PSM ha presentat tota una sèrie d'esmenes parcials que consisteixen a llevar doblers de les empreses, de FOGAIBA, de SEMILLA i d'IBABSA i destinar-los a signar convenis amb les organitzacions de productors. Bé, nosaltres no estam d'acord amb aquesta política i crec també que el PSM tampoc no hi estaria molt d'acord, perquè jo crec que això és més una política liberal, que en tot cas sí que la podria fer un partit liberal, però no un partit d'esquerres intervencionista. Sí que he de fer una pregunta al PSM, que em digui a veure amb quina organització de productors de cereals firmaria convenis, perquè que jo sàpiga no n'hi ha cap, no me'n podrà dir cap, Sr. Alorda. Per tant, jo sí que el ret que ho digui.

En definitiva, el que pretén amb aquestes esmenes el Partit Socialista de Mallorca és buidar de contingut aquestes empreses públiques i que siguin les organitzacions de productors les que administrin els recursos de l'administració, però és que, a més d'inviàble és il·legal, els doblers de la Unió Europea són per a ajudes directes i en el cas concret dels productors de cereals, Sr. Alorda, això és impossible, com ja li he dit abans, perquè no hi ha cap organització de productors.

La conselleria ja firma convenis amb el Consell Regulador d'Agricultura Ecològica, també amb UCABAL i amb aquestes associacions per a les seves despeses de funcionament. La conselleria du a terme una política activa quant a la promoció de l'agricultura ecològica integrada i també respecte a la promoció dels productes de qualitat.

El grup del Partit Popular no pot estar d'acord -que no hi estaven vostès tampoc quan governaven perquè no ho feren- a donar els doblers a les organitzacions de productors perquè els administrin com vulguin que, en el cas de l'empresa pública IBABSA, no seria només transferir el capítol 7, allò que proposen, sinó tota l'empresa pública, fins i tot el capítol 1 de personal.

Quant a les esmenes del PSM i del PSOE al Pla de viabilitat del sector lleter, és un tema que ja hem discutit en reiterades ocasions, però jo sí que vull reiterar aquí que la mesa sectorial del sector lacti boví es va reunir i va emetre un informe que va ser debatut al consell agrari interinsular amb una sèrie de propostes, com són: ajudes directes, potenciar les campanyes de promoció i comercialització dels productes agroalimentaris, redactar un nou pla de desenvolupament rural i posar en marxa un pla hidrològic a Menorca. Idò bé, això és el que està fent la conselleria. Al mateix PROAGRO s'ha implantat el

PROVACU, es fa una campanya a nivell nacional de marques de qualitat, concretament del formatge Maó, s'està redactant, més ben dit, ja està enllestit el nou pla de desenvolupament rural adaptat a la realitat insular i al Pla hidrològic de Menorca hi ha amb un pressupost d'1.897.000 euros per a l'adquisició de finques i de 12.331.000 euros per a obres.

Respecte a l'esmena d'afectació per a les cooperatives, ja n'hem parlat moltíssimes vegades, però vull reiterar aquí que es va arribar a un acord oposició i Govern, per dotar, donar, subvencionar amb 300.000 euros UCABAL perquè fes el nou model del cooperativisme amb motiu de fusionar totes aquelles cooperatives que tinguessin unes activitats similars i en això estam. També ha demanat UCABAL a la conselleria ajuda per poder comptar amb l'ajuda tècnica de la Universitat Tècnica d'Enginyers Agrònoms de València i se li destinaran 300.000 euros per atendre aquestes peticions.

Miri, no podien faltar, com era d'esperar les esmenes per *unifeed*, el Pla de viabilitat del sector porcí, la marca de qualitat, l'anyell d'Eivissa o el dipòsit de nitrogen, que per no avorrir als senyors i a les senyores diputats em remet a les interpel·lacions i les mocions que hi ha hagut respecte a això. Però sí que em voldria aturar a la marca de qualitat d'anyell d'Eivissa, on proposen una esmena, perquè aquí el Sr. Tur ha dit que la conselleria no ha fet res. Idò, mirin, escoltin, l'any 99 quan el Sr. Tur va entrar al Consell Insular d'Eivissa, com a conseller d'Agricultura, es va trobar amb el reglament fet, el 2003 quan se'n va anar no havia aprovat el reglament, ni havia registrat, per tant, la marca. Avui amb la nova associació productora d'oví d'Eivissa, el consell insular ha subvencionat aquesta associació, el reglament ja està aprovat i s'està tramitant la marca, quan estigui autoritzada per la Unió Europea, per Brussel·les, sí que després se li podrà ajudar.

Acab, acab tot d'una Sr. President, dient que la resta d'esmenes d'afectació que, per cert, només n'hi ha 5 d'Esquerra Unida i Els Verds que són parcials, per tant, aquí s'ha queixat el Sr. Ramon que la consellera no li ha contestat, però escolti, vostè ha presentat esmenes parcials i vostè en el seu torn de les esmenes parcials sí que ha aprofitat per fer un miniesmena a la totalitat que vostè no ha presentat. Ja li va dir a la seva compareixença la consellera, totes les quantitats que destinaven a les races autòctones, a promoció de productes agroalimentaris, a formació, a reserves marines, confraries de pescadors, denominacions d'origen, agricultura integral i ecològica que són les esmenes d'afectació que vostès proposen. A més, la consellera a la seva compareixença va dir i va explicar - i vostès si repassen el *Diari de Sessions* així ho podran comprovar- que les dotacions que té previstes dedicar-hi la conselleria són molt més que les que vostès proposen.

I res més.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vagi acabant.

EL SR. OLIVER I MUT:

Senyores i senyors, Sr. President, a la rèplica intentaré contestar la resta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. En torn de rèplica té la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Hble. Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument, Sr. Portaveu del Grup Popular em recrimina que aprofiti el torn d'esmenes, malgrat que només siguin esmenes parcials, jo crec que no en tenc la culpa, el Reglament ens situa a tots conjuntament i he defensat les esmenes parcials i les he situat mínimament dins el context i amb els motius pels quals es feien aquestes esmenes parcials. Però veig que en tot aquest debat parlamentari, en tot el que portam, el Govern i el grup parlamentari que li dóna suport mai no veuen que l'oposició pugui tenir raó, pugui fer una proposta interessant, surten una i una altra vegada a dir que ho estan fent molt bé, que tot el que es demana ja ho estan fent i que l'oposició no té raó. Bé, és un tipus de debat bastant trist, bastant pobre, és l'únic que se'm diu com a argumentació per oposar-se a les esmenes que presentàvem nosaltres, i davant aquesta poca argumentació, idò tampoc no tenc molt més a dir.

Continuam pensant que esmenes nostres, esmenes d'altres grups servrien per millorar els pressuposts, per poder fer una millor gestió dels recursos destinats, en aquest cas, a l'agricultura i la pesca, però constatarem que hi ha una manca de voluntat per part del Partit Popular d'assumir qualsevol de les propostes que es facin. Bé, què hi farem? És la seva responsabilitat, governen ells i apliquen el seu programa - m'imagín- i no escolten massa l'oposició, si volen seguir aquesta tàctica, idò, endavant. Nosaltres continuarem proposant alternatives, tot i que no s'escoltin.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, també puja el Sr. Gaspar Oliver, entenc que per cobrir l'expedient, com ens apunta ell a nosaltres, la veritat és que m'hagués agradat que hagués estat per dir-nos que aprovaran qualche esmena, però no ho sé, em sap greu, veig que els caic malament, el nostre grup els cau malament, jo faig el que puc, faig el que puc també i voldríem que, les nostres esmenes, les mirassin amb estimació, quasi és l'únic que voldria, m'explic, Sr. Oliver? Però, en qualsevol cas, si vostè creu que això és un paper més condret, jo l'adoptaré així, francament no és la meua manera d'intervenir, però si vostès creuen que per intentar aconseguir alguna esmena hem de posar aquest to, idò, no ho sé, diguin-me quin registre, jo no he fet tant de teatre, no tenc per tant les taules de la consellera o d'altres que segur que han fet teatre professional o com a mínim damunt unes taules, jo no, però en qualsevol cas, miram de defensar aquestes esmenes.

Vostè m'ha fet una pregunta i jo li contestaré. A mi m'agradaria que ja que no m'ha contestat la consellera m'ho digui vostè, quants Tomeu Cifre hi ha a la conselleria? Si potser, eh?, si no ..., m'agradaria saber-ho.

Nosaltres el que li volíem dir a nivell general és que, a part de les esmenes puntuals o a cadascun dels sectors, hi ha un problema filosòfic més global que és el de la totalitat, que és si la consellera, si el Partit Popular, del que està content és que cada metre de terra a Mallorca, a les Illes Balears, pugi de preu pel seu valor especulatiu, tenim un problema estratègic difícil per al sector primari, ens ve un tren, vostès van per damunt la via i ens vénen avui i ens diuen "correm més ràpid, cada vegada correm més ràpid". Sr. Gaspar, baixi de la via, el tren els agafarà, el tren els agafarà, si no hi ha un canvi de model no serveix de res córrer més ràpid i, per tant, si no hi ha una idea distinta del que és Mallorca, del que ha de representar el sector primari i del que ha de ser el sòl rústic, no en sortirem, no en sortirem.

És ver que demà matí, és ver, hi ha 80 milions d'alemanys o no sé quanta de gent que voldria tenir un xalet a la Serra de Tramuntana o el voldria tenir a qualsevol indret de les Illes Balears, és cert. Si ara posàssim que es pot fer gaire bé tot, guanyaríem molts de doblers, molts, els propietaris, que hi ha molta gent, guanyaria moltíssims de doblers, però moltíssims de doblers, hi hauria gent que faria fortunes que sortirien al *Forbes*, però no és un model de país, no és un model de país. No arribarem a aquest extrem, jo li faig una reducció a l'absurd, confio que sigui una reducció de l'absurd, però en tot cas de vegades ajuda la reflexió lògica com a reducció a l'absurd per veure amb quins temes ens trobam. Per tant, mentre vostès mantinguin aquesta actitud serà difícil veure-ho.

Però, bé, vostè m'ha fet una consideració general de les esmenes i jo també hi voldria entrar. Nosaltres volem donar suport a les associacions, fomentar les associacions, si no hi són les de cereals volem que hi siguin. Per tant, ho fomentarem a base que allò tindrà ajuda, per tant, aquesta és la nostra idea, per economia d'escala, perquè ells saben el que els convé i a nosaltres ens convé que s'associïn, i això sí que serà una gran avantatge burocràtica haver-se d'entendre amb molts menys interlocutors, nosaltres voldríem aquesta fórmula. I vostè em diu que no la votarà perquè és de dretes i la planteja un partit d'esquerres, home!, per a una cosa que tal vegada ens havia convençut, no sé com fa aquesta lògica francament, però és igual, li ho accept, em va bé, per a una cosa que ens havia convençut, la gent conservadora, ara resulta que me la vota en contra perquè resulta que vostès pensen que s'hauria de fer, no. La veritat és que no ho entenc, han fet un triple salt mortal argumentatiu que o vostè s'ha trencat una cama o som jo que no l'he seguit, probablement som jo, probablement som jo que no l'he seguit, que reconec les meves mancances, sobretot aquests tipus de debat no era una matèria que jo hagués tocat -i això els ho vull reconèixer-, i ara fa poc encara que som a aquesta casa amb aquests temes.

El que sí que li vull dir, és el que som nosaltres i acab amb això. Amb l'institucional uns enamorats del liberalisme, amb molts de sentits, amb molts de sentits històrics, amb l'econòmic, no, amb l'econòmic socialdemòcrates, no farem plans quinquennals, Déu ens guard, però sí una certa

intervenció sobretot amb el sector, sobretot donant doblers al sector que és el que hem demanat sempre. Vostès són liberals amb l'econòmic i amb el parlamentari, amb l'institucional són estruços, estruços perquè això d'amagar-se per no parlar de la millor crisi política que hi ha en el moment en el país o amagar-se rere un reglament, la veritat és que de parlamentarisme liberal en té molt poc.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I MARÍ:

Gràcies, molt breument, Sr. President, perquè encara tenint tots els dubtes sobre els resultats de l'aplicació d'aquests pressuposts, sobretot perquè aquests pressuposts són fruits d'unes polítiques de les quals ja n'hem vist els resultats.

Simplement, Sr. President, constatar una cosa. Constatar que la falta d'explicacions sobre determinades acusacions incrementa la sospita, i això no és el que volem per al Govern de les Illes Balears, un govern sota sospita. No volem un govern sota sospita, volem explicacions convinents i que d'una vegada per totes s'esvaeixin totes les sospites i no desdejunem cada dia amb una sorpresa més.

Moltes gràcies. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tur. En torn de contrarèplica, intervé el Grup Parlamentari Popular, Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. No és que el Grup Parlamentari Popular no estiguem disposats a aprovar les esmenes de l'oposició. Si les esmenes que presenta l'oposició, tret d'aquesta sèrie que ha presentat el PSM, que és buidar de contingut les empreses públiques i signar convenis amb les organitzacions de productors, les altres són d'afectació, per tant, proposar unes esmenes d'afectació que la consellera va dir -i ho repetesc- a la seva compareixença els recursos que destinaria a cada una d'aquestes actuacions que vostès proposen i que, a més a més, són més doblers que els que vostès proposen, em vol dir per què li hem d'acceptar les esmenes? Per què, per un gest?, per un gest? I després vostès presenten unes esmenes a la totalitat? Unes esmenes a la totalitat que les han de muntar amb unes esmenes parcials que és fer amb aquestes esmenes, dir a la conselleria que faci el que ella ha dit que farà i, a més, és l'estadística dels darrers anys, que més o manco se sap ja el que s'hi destina a cadascun d'aquests temes.

Sr. Ramon, les seves no, les seves evidentment no les podíem aprovar perquè vostè proposa una baixa a la secció 17, de Serveis Ferroviaris, d'obra nova en carretera i també del Consorci de transports. Evidentment no, però hi estam d'acord,

però són esmenes molt modestes, les seves, de 200.000 euros, 300.000 euros, que, a més a més, hi ha dotació suficient, suficient perquè els recursos són escassos, són limitats, però hi ha recursos suficients per dur endavant aquestes polítiques.

A més, cregui'm que consider que és una idea molt ocurrent, la del Partit Socialista Obrer Espanyol, de dir, "miri, com que no tenc més idees, no tenc més propostes per fer, el que faig és una esmena on llev els doblers de les empreses públiques i els don a les organitzacions de productors". Per fer què?, les mateixes polítiques que la conselleria?, m'imagín. Per tant, això és una bona manera d'inventar-se esmenes perquè aquí les esmenes que hi ha parcials són esmenes inventades, que si no s'haguessin ..., no, les seves també, Sr. Tur, que si no s'haguessin presentat, francament, no crec jo que ens condueixin a res.

Que la terra puja de preu, i quan no ha estat així senyores i senyors diputats? Si això se sap de tota la vida, no és d'ara, de sempre la terra està pujant de preu. Què vol dir, que la terra puja de preu per la política agrària que du aquesta conselleria?

Miri, Sr. Alorda, ha fet una pregunta a la Sra. Consellera, jo també n'hi he fet una de pregunta, a veure si em podria dir si hi hauria cap organització de cereals, molt hàbilment, té molts de recursos i "si no n'hi ha, volem que n'hi hagi una", però jo li he dit, Sr. Alorda, que és il·legal, és il·legal a les organitzacions de productors, és il·legal als productors donar-los subvencions, pels pagaments que vénen de la Unió Europea, a veure si ens n'assabentam, per què es pensa que no n'hi ha? Si haguéssim pogut agafar subvencions, no es preocupi els pagesos són molt llests, ja n'haurien muntada una d'organització, segur que ells l'haguessin muntada a la passada legislatura, segur, per encarregar-los qualque estudi i poder-los donar les subvencions com aquí ha fet esment la Sra. Consellera.

Creguin-me, senyores i senyors diputats, que ens agradaria poder aprovar alguna esmena més a l'oposició, però francament aprovar, per un gest, les esmenes que ens proposen que és el que la consellera ha dit que faria i que a més ha fet durant aquesta legislatura, francament, senyores i senyors diputats, no ens prenguin, els senyors de l'oposició, per beneits perquè això francament és ridícul.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Debat número 17 de totalitat i de globalitat, secció 21, Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears i l'empresa Fires i Congressos de Balears, SA.

Passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses al debat. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, en aquest cas també puj aquí a defensar unes esmenes que són parcials, no hem presentat esmena de totalitat. Hem vist prèviament que el portaveu del Grup Popular, en aquest cas, bé, jo ja ho dic, és així, faré alguna consideració de caràcter general, com és habitual, però no hi ha torn diferenciat, perquè llavors em critiquen que presentant només esmenes parcials, parli d'altres coses. Aprofitaré el meu torn, el meu temps, i no l'esgotaré, esper, i faré aquestes consideracions.

Bé, aquesta és una conselleria que té encomanats diversos sectors, el comerç, la indústria, l'energia, i procuram, modestament, fer algunes aportacions que aborden també els diversos aspectes que es contemplen des d'aquesta conselleria.

Començant pel tema d'indústria, creim que el sector industrial, bé, és una evidència coneguda per tothom, que el sector industrial de les nostres illes ha rebut aquests darrers anys dos cops importants amb dues empreses emblemàtiques, però això tal vegada és només un dels exemples d'una situació de crisi del sector industrial, que cada vegada més ens temem que el sector industrial tenguí una importància residual, és cert que a la nostra comunitat històricament la indústria no ha estat molt potent, no ha estat important, però s'estan perdent indústries emblemàtiques, s'estan perdent llocs de feina, s'està perdent teixit industrial.

Per tant, les esmenes que proposam nosaltres, per una banda, volen dotar econòmicament, posar una partida per a l'elaboració i l'aprovació d'una cosa que està repetidament anunciada, parlada, però que no s'acaba de definir mai, que és el Pla estratègic de la indústria, que hauria d'abordar en conjunt tots els problemes del sector industrial. Però a part d'aquesta, que seria el Pla estratègic, que és una cosa més complexa i més genèrica, creim, i per això també afecta una partida concreta, que s'hauria de fer un pla de xoc de caràcter urgent i immediat de cara a la reindustrialització. Són les dues esmenes que tenim en relació amb el tema industrial.

Llavors en tenim una altra, que està clarament relacionada, però que va de cara als ajuntaments, de cara a fer aportacions als ajuntaments, per tal que aquests puguin posar, tenguin facilitats per posar sòl públic, mitjançant polígons industrials, sòl públic a preus que siguin assequibles, que estiguin fora, al marge dels preus especulatius de l'urbanisme i perquè es puguin instal·lar les indústries a llocs que siguin en condicions també per evitar la pressió, la proliferació d'indústries a sòl rústic. Demanam que aquests polígons siguin amb criteris de sostenibilitat, de respecte al medi ambient, perquè si parlam de polígons de tipus local, tampoc no és qüestió de situar-los en poblacions no massa grossa, amb un impacte excessiu, però s'ajuda els ajuntaments perquè puguin posar aquest sòl a disposició de les indústries.

En relació amb un altre tema, l'artesania, que creim que és una activitat important, crec que és molt interessant per a les nostres illes, és un tipus d'activitat que es pot fer perfectament i s'ha de promocionar, perquè és difícil que hi hagi activitat que tenguí tan poca incidència sobre l'ocupació territorial, que és un dels nostres grans problemes, que normalment és molt poc contaminant, que, a més, havent-hi el turisme que tenim pot anar molt lligat al turisme, a part que s'ha d'intentar,

evidentment, treure a l'exterior, i en aquest sentit presentam esmenes també de tal manera que hi hagi partides, nosaltres ho feim amb caràcter molt descentralitzat, a favor de grups locals, en favor de l'associacionisme artesà i també per donar suport als ajuntaments amb les seves tasques de promoció i de l'artesanía i dels mercats locals.

En relació amb el comerç, que jo crec que també hi ha una situació, com a mínim, de crisi, com a mínim de crisi parcial, com que no vull que m'acusin de catastrofista, però jo crec que hi ha comerços tradicionals que estan en mala situació, que es perden empreses, que hi ha fenòmens que s'estenen molt ràpidament, com és el de les franquícies, que crec que té una incidència important sobre el comerç tradicional i que, evidentment, els comerços de les zones turístiques on està més implantada la modalitat del tot inclòs, també estan patint serioses dificultats. Bé, aquestes i altres qüestions creim que també s'haurien d'abordar i marcar línies de futur amb el Pla estratègic del comerç, que és una de les altres esmenes que presentam per dotar d'una partida concreta per a això.

També una ajuda als consells insulars per a la seva tasca de cara a fires i congressos de caràcter insular.

I, per últim, en el sector de l'energia, també plantejam algunes esmenes, tant de cara a millorar el Pla d'estalvi i eficiència energètica, com més aportacions per al foment de les energies renovables o per ampliar les ajudes a empreses, famílies i particulars en el tema de les energies renovables.

Però voldríem fer també una consideració, breu, no m'allargaré, en relació amb el tema de les energies renovables que no és objecte exactament d'una esmena pressupostària, però desitjaríem una planificació acurada, creim que el Pla energètic és l'instrument bàsic on s'han de programar aquestes qüestions i, en general, no estam d'acord que s'utilitzi la Llei d'acompanyament per ficar-hi qualsevol cosa, tampoc no estam d'acord que s'hagi col·locat de la manera que s'ha col·locat, per llei d'acompanyament, només que sigui per criteri (...), en aquests moments, i per altres diferències que tenim, però creim que l'instrument hauria de ser el Pla energètic, modificacions al Pla energètic i no col·locar-nos coses una mica estranyes amb la Llei d'acompanyament.

Res més i gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Conseller. Vostè no ha estat batle d'Andratx i, per tant, només va en el mateix vaixell, però realment ens permetrà no tractar ..., només xerrar de la seva conselleria, directament, tot i que continuarem mantenint que, evidentment, el debat segregat és un altre.

Una cosa que no havia apuntat i la hi vull dir com a primera cosa, perquè no ho havia dit al Sr. Oliver respecte del tema de

la Conselleria d'Agricultura, però que és perfectament traslladable a la seva, és que si hi ha un argument que compartim i amb el qual podem estar d'acord és la manca de suport i de recursos propis, tant d'ajudes del Govern de l'Estat com de recursos propis per mor dels pressuposts autonòmics que tenim. Crec que és una valoració de caràcter general que, tot i que no li correspon a vostè estrictament, afecta la política que vostè pot fer i que nosaltres, des del moment en què vostès es neguen i són còmplices a no tenir un concert econòmic o un altre sistema, doncs nosaltres també els traslladam la part alíquota de culpa de gestionar aquests pressuposts i, per tant, a vostè l'afecta.

Deia ahir al conseller d'Hisenda, i també és una cosa que l'afecta a vostè, en la qüestió d'E+D, que si fóssim a un estat independent i es presentés com a conseller, amb el 0,28% del seu PIB, no importaria que ens expliqués si som una economia de serveis, si és que no sé què, fariem el ridícul a nivell europeu d'una manera espantosa, sense pal·liatius i sense cap mena d'excusa que valgués. Si vostè, amb el tema del Pla de reindustrialització, del moment econòmic que vivim, el percentatge del PIB que vostè hi destina, torna a ser miserable. Però anem a l'R+D, que vostè ha fet possible incentivar la despesa privada, que al final serà clau per anar pujant aquesta línia, no sé si comparteix els objectius que s'ha plantejat el Sr. Ramis, m'imagin que sí, apuntava el 0,4, màxim el 0,5, de cara al futur, quan l'Estratègia de Lisboa ens col·loca al 3%, realment aquí ens hi estem jugant molt.

R+D+formació és el que ens pot col·locar a nivell europeu, dins Europa, en un nínxol que, o l'assolim, o realment per altres qüestions no podem debatre o no podem competir, o quan puguem competir per preus, serà perquè ja hi ha hagut una ensulsiada important ..., bé, si tot se'n va tant en orris, sí que podem, Sr. Conseller, jo confio que no, que no puguem arribar aquí, sinó que siguin els altres els que hagin de créixer. Però aquí no hi ha aquest gran esforç, per tant, continuam esperant que la construcció, que el nostre atractiu turístic ens tregui les castanyes del foc; i tenim bases sòlides, molt sòlides d'atractiu turístic i econòmic, no?, però també la seva conselleria, allò que realment estira, continuen sent els sectors lligats molt directament a la construcció i, per tant, a un règim que era del que bravejava ahir el Sr. Flaquer, de més turistes, jo afegiria més demografia, més creixement de persones i de consumidors de tot tipus al país. Sumar a la vocació que els preus creixen, l'especulació creix i, efectivament, que hi ha mesures, no agràries, però sí territorials, que si poses, baixes la parcel·la mínima, els preus es disparen, això és el que vivim, això és la bombolla de la qual en tret uns grans rèdits econòmics, de l'impost de transmissions vostè en pot gastar una part i és per mor d'aquesta riquesa, però vostè té un paper en aquest govern estratègic, de primeríssim ordre, d'anar-nos col·locant en un cert nínxol que després puguem torejar tot el que ens pugui venir damunt. I, en aquest sentit, els plans de xoc i els reptes que tenim no són proporcionals al que vostè aporta a aquests pressuposts, a posta l'esmena a la totalitat.

Hi ha d'haver un pla de xoc en indústria, i no ens fa el Pla estratègic que cada any ens diu que farà, en aquest cas es veu que l'agricultura li ha passat per damunt, no sé si li costarà més de 100 milions de pessetes quan encomani algun pla d'aquestes característiques, però és cert que hauríem de donar suport, si és

des de la multilocalització, com vostè li agrada aportar, probablement anirà per aquí, però no només per l'estricta deslocalització, com una primera passa, per anar-se'n directament el capital. Per tant, aquí hi ha un repte important, i l'estem perdent o, com a mínim, no som a l'alçada d'Europa, del repte europeu, perquè el repte el té tota Europa, a l'Estratègia de Lisboa, a part de tots els elements neoliberals que nosaltres no compartim i dels quals també surt la Directiva Bolstein de la qual parlarem, hi ha un element de to d'alarma que sí que compartim, si no ens col·locam en aquest nínxol de valor afegit, de multilocalització en el sentit que el valor afegit de Finlàndia el tinguem aquí, tenim poc futur, les Illes Balears també, i la veritat és que les nostres ràtios en tot això, com apuntava, i jo crec que l'indicador R+D té més substància del que pareix, respecte del nostre PIB; perquè sempre vull xerrar respecte del nostre PIB, no respecte dels pressuposts de l'any passat, la veritat és que estam a nivells irrisoris.

En tema de comerç, torna a venir la Unió Europea i la solució que ens aporta és la liberalització a ultrança i que l'única manera de poder competir serà precisament liberalitzant. Sé que és una idea cara al Grup Popular, al liberalisme del qual ens parlava el Sr. Oliver, però compartim amb vostè, com a mínim a les seues que hem tengut per poder parlar amb vostè, que no, que això té molt més d'amenaça que no de benefici, com a mínim al nostre país. Bé, la qüestió és que no han volgut, al Consell de Mallorca, que hi hagués un pla d'equipaments comercials, no han votat ahir la nostra esmena perquè equiparar complexos comercials a grans superfícies, i ens trobam que hi ha unes passes, nosaltres les reconeixem, però realment deixen moltes esquerdes, molt especialment des del moment en què vostès mateixos promouen nous grans complexos o complexos d'algun ordre, com el Palau de Congressos amb doblers públics, o el tema de Ses Fontanelles, més enllà de la qüestió mediambiental.

I, evidentment, tot el que dóna a usos comercials, usos residencials és una plusvàlua tan enorme, com sap també el Sr. Massot, com sap vostè, fins i tot ho sé jo, que és una gran temptació, ho sap el Sr. Grande, ho saben ja tots els clubs de futbol i crec que és molt convenient tenir una normativa molt clara i un missatge polític molt clar perquè no ens trobem que tothom tenguí idees brillants i tendran, tendran suport jurídic de primer ordre i de multinacionals i de gran capital al darrera. No sé si vostè podrà aguantar, no sé quina solidaritat té, evidentment vostè no me la confessarà, per tant, jo em quedarà amb el dubte.

Ens hagués agradat molt també que la moratòria hagués tengut rang legal, pel mateix que li dic, el seu decret té el que té, i a mi m'agradaria molt que s'hagués introduït a nivell legal per blindar-la una miqueta amb el que ens ve damunt. Altres reptes que també tenim en aquest mateix sentit és el tot inclòs, que veim que no hi reacciona, al revés, han descartat que fos un problema, veig que ho han descartat des de turisme, jo no sé fins a quin punt vostè ha estat implicat amb la resolució aquesta de descartar i intervenir dins el tot inclòs, perquè vostè és un dels més afectats, és a dir, el sector que vostè representa.

Dins els mercats d'abastos històrics i de consumidors primer, d'artesanía, creim que també van amb una idea insuficient, que també pot tenir un element dinamitzador, el

vaig trobar molt poc informat o em va passar amb cançons, voler comparar l'Olivar amb el mercat d'Inca, que és un mercat mínim, mínim, amb un Mercadona grandet, comparat amb l'Olivar, em sembla que ..., vostè vol donar diners a un ajuntament proper per fer una operació que no discutiré, però a mi em molesta que això surti dels doblers de comerç, surti de plans d'infraestructures perquè bàsicament després, quan debatem què feim per a un sector estratègic del país, vostè em surt amb uns números que crec que no es corresponen amb la inversió, amb les actuacions a les quals nosaltres donaríem suport.

Un altre element, no m'han contestat els Tomeu Cifre, vostè té molts de Tomeu Cifre, també li demanaria, ja li vaig dir altres vegades, posi'm una empresa que es digui "Enxufats, SA", posin-la a Presidència o a una secció especial i tinguin-la allà, acceptin la crítica, però l'han d'acceptar, però no me la computin quan vostè puja aquí i em diu "hem pujar per respecte de l'any passat no sé què, en indústria ..." i em compti el sou d'aquesta gent, perquè em pareix insultant per als reptes que tenim al respecte. Tendrem el debat sobre els "Enxufats, SA", però el tendrem separatament, no els mesclm.

Tenim també en el tema energètic uns grans reptes, en aquest país de vegades només ens en recordam de GESA com de Santa Bàrbara, quan trona, a veure si farà un tro tot o no, i la veritat és que els reptes es van afrontant, però amb una certa lentitud, no tot depèn de vostè, però hi ha unes necessitats d'arribar-hi a temps, i voldríem que derivàs d'una planificació, no la improvisació que s'ha vist amb el tema de la nova central elèctrica devora la UIB, avui mateix l'hem vist avui en una compareixença comuna, amb una mescla d'interessos i de missatges una mica estranya, perquè crec que el lideratge respecte de la planificació i el que cal fer amb energia l'ha de dur des del govern i pensam que això, tot i que és un tema envitricollat i amb moltes arestes, crec que és bo afrontar-lo des d'un pla.

Les energies renovables tornen a ser un gran repte que té Europa, que tenim nosaltres, i la proporció ja no pot créixer a nivell aritmètics, hem de créixer a nivells geomètrics, perquè el repte hi creix, en qüestions geomètriques, no podem anar, per tant, nosaltres amb petites mesures o dient, no, hem millorat respecte de l'any passat, perquè perdrem la batalla, amb la pujada del petroli situada als anys setanta, realment ens trobam en una situació que hem d'afrontar, més enllà, a més a més, de Kyoto o de tota la normativa respecte de contaminació mediambiental, que vostè no em pot sortir només amb l'electricitat quan estem sortint, com em va fer en comissió, quan el gran contaminador en aquest moment és el transport a les Illes Balears i feim tot el possible, no perquè ho continuï sent, sinó perquè es multipliqui, tret de l'eficiència que pugui tenir la Volkswagen o la marca que nosaltres no hi tenim gaire influència però, en qualsevol cas, nosaltres feim tot el possible perquè aquest sigui el mecanisme arreu de tot el país, i creim que és un error.

En renovables encara hi ha moltíssima burocràcia i desincentivació de ser-hi i després prenen mesures absolutament improvisades, crec que molt poc serioses, com aquesta llei d'acompanyament, de poder sembrar plaques solars sense uns mínims, sense haver-hi un estudi o almenys haver

pogut debatre d'on, com, de quina manera, què significarà i no una llei d'acompanyament, "hi haurà autoritzacions així i així", i el que digui que està en contra, és que està en contra de la solar, el que digui que està en contra d'un parc eòlic a la Serra de Tramuntana és perquè està en contra de ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, per favor, hauria d'anar acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sr. President, acab. Les esmenes van totes en el sentit que li dic, una d'elles per crear sòl industrial real a preus competitiu, perquè un dels problemes que també tenim és el preu del sòl a tots els nivells a les Illes Balears i cal una política global, però també de la seva conselleria, per intentar reconduir-ho.

Gràcies, Sr. President, no tenc més temps i són molts els reptes a tractar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Patricia Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, Sr. Conseller. Nos encontramos ante el último debate de presupuestos de esta legislatura y, bueno, me gustaría antes de entrar en los temas relacionados este año, poder hacer un poco balance de su gestión. Espero que esto no será ir en contra del Reglamento y que podremos hablar un poco de los cuatro años que usted ha sido responsable de una conselleria que, desde nuestro punto de vista, y creo que usted también lo compartirá, debería haber tenido mucho más peso y debería haber tenido muchísima más capacidad de desarrollo. ¿Por qué lo digo? Porque usted es responsable de tres de los sectores más importantes o por lo menos dos que deberían ser de los más importantes en una economía como la de la comunidad balear que es comercio e industria, por supuesto, energía, es importante pero claro, energía siempre lo podemos entender más como una infraestructura necesaria para lo que es la calidad de vida de los ciudadanos y no tanto, y aún así tiene un peso importante dentro de la industria el sector energético en nuestras islas.

¿Qué ha ocurrido? Pues que a lo largo de estos cuatro años hemos ido viendo como, poco a poco, su conselleria iba perdiendo peso en unos presupuestos, a excepción de este año, lo cual es bueno reconocerlo y quizás no es suficiente, pero por lo menos ha habido un incremento, ya veremos luego también en parte por qué viene este incremento, pero bueno, ha existido dicho aumento en lo que es el cómputo global de su conselleria. Haremos un poco un repaso general en cuanto a los sectores.

Empezaremos por industria, un sector que está padeciendo y que padece, hemos sufrido y vivido la situación de Yanko, hemos vivido y sufrido la situación de Majorica, hemos vivido y sufrido la situación de otras pequeñas fábricas que quizás no

por ser tan notorias o conocidas no son tan importantes, estamos hablando de empresas de bisutería, empresas de calzado, empresas incluso textiles, que han ido algunas de ellas cerrando y otras reduciendo también drásticamente su producción, por lo tanto hemos de reconocer que vivimos unos años duros, de incertidumbre en este sector y que ha faltado quizás, al menos desde nuestro punto de vista, más decisión por su parte a la hora de intentar frenar y de buscar soluciones a los problemas existentes. Supongo que debe ser su forma de trabajar, su forma de plantear que las cosas, bueno, que hay que ir paso a paso, que hay que ir más despacio, yo entiendo, al menos desde mi punto de vista que a veces a los problemas o se buscan soluciones más rápidas o van derivando en una salida que, como en el caso, por ejemplo, de Majorica, ha habido una reducción muy drástica de trabajadores o lo mismo que ha ocurrido en Yanko que al final se han perdido más de 170 puestos de trabajo, y eso entiendo que en una economía como la nuestra pues es muy preocupante, sobre todo porque puede dar pie a que esto sea el inicio de una decadencia y que al final nos encontremos con que la industria a día de hoy, que ya es prácticamente residual, acabe desapareciendo de nuestra economía. Y eso siempre se lo hemos dicho, entendemos que es algo muy preocupante, porque cada vez nos encontramos con que hay dos sectores, lo que es el turismo y lo que es la construcción que están siendo los sectores principales o el motor de la economía, y uno, el turismo, a veces tiene vaivenes importantes, y la construcción llegará un momento, somos un territorio muy limitado, y llegará un momento que no se podrá construir más y, por lo tanto, tendrá que tener una bajada.

En cuanto al comercio, también es un sector que además genera puestos de trabajo muy buenos, porque suelen ser puestos de trabajo anuales, suelen ser además negocios muchos de ellos familiares, en los que se permite, además, hacer una especie de riesgo, asumir un riesgo por parte de las familias para llevar a cabo inversiones en este sector, y hemos visto como está padeciendo, como también el pequeño comercio no acaba de tener, digamos, ese apoyo por parte de las instituciones, que debería tener para no ir decayendo, y nos hemos encontrado ante una situación que yo entiendo que es muy difícil. Por un lado tenemos al consumidor que demanda grandes superficies comerciales, y por otro lado un sector, sobre todo el mediano y pequeño comerciante, que dice que no a las grandes superficies comerciales, puesto que es verdad que acaparan muchísimo de las ventas que se puedan llevar a cabo, y ante esta situación, usted está en medio. ¿Cuál fue su decisión que nosotros apoyamos en su momento, una parte, apoyamos por lo menos lo que era la creación o la aprobación de una moratoria mientras se redactaba el reglamento de grandes superficies comerciales? Nosotros discutíamos sobre el tiempo, sobre cuándo tenía que estar este reglamento, y usted decidió que no había tiempo. Ha pasado un año y medio, se aprobó en mayo del 2005, un año y medio, está prácticamente al final de la legislatura, y yo no sé si realmente es que no quiere usted redactar esos reglamento porque sabe las presiones que tiene detrás, presiones o la situación del pequeño y mediano comercio, o si realmente es que ha pasado de redactarlo. La pregunta es sencilla, supongo que le pondré en una situación un poco difícil, ¿piensa llevarlo a cabo? Lo tiene fácil, si el reglamento tiene que ser muy estricto con la creación de grandes superficies comerciales a la hora de conceder las licencias, adelante, adelante, si tiene que ser estricto, porque se

entiende y el sentir mayoritario de la ciudadanía es que se sea muy estricto, usted tiene la capacidad de poder redactarlo con las bases que considere más adecuadas a la política del comercio; y si no, está claro que esta situación también es de un poco de inseguridad jurídica, una moratoria sabemos que es algo transitorio, es algo que no puede ser eterno, y de alguna manera tendrá que dar solución. Me imagino que antes de terminar esa legislatura veremos el reglamento y, si no, me imagino que será una promesa electoral del programa del Partido Popular para el año 2007. Sería complicado, sobre todo viniendo del Partido Popular, que las moratorias nunca han sido uno de sus argumentos a la hora de usar, sobre todo por lo que digo, la situación jurídica que supone este tipo de actuación, me imagino que de alguna manera usted tendrá que darle alguna salida. Y reconozco que no lo tiene fácil. Lo reconozco, porque es verdad que es complicado.

En cuanto a la energía. ¿En qué situación nos encontramos? Bueno, después de que la anterior legislatura redactó un plan director energético con el que ustedes no estaban de acuerdo, y fue una lástima, porque a día de hoy, si ese plan hubiera tenido ese apoyo, que por lo menos en el sector de gasoducto no había ningún problema, pero que ustedes no quisieron apoyar, seguramente a día de hoy tendríamos un gasoducto en esta comunidad. Llevamos cuatro años de retraso, más todo lo que ha supuesto una revisión de un plan energético, y una aprobación de esa revisión y luego, por supuesto, toda la tramitación. Sé que también es verdad que hay una parte de retraso por parte de Madrid por el tema del gasoducto, es así, lo asumimos, pero entiendo que, de alguna manera, es muy necesaria esta infraestructura y que es algo de lo que no vamos a discutir, vamos, por lo menos por parte de nuestro grupo no, porque lo único que esperamos y deseamos es que cuanto antes llegue y pueda mejorar el tema del sector energético, sobre todo por lo que alivia el uso del gas en lugar del uso del fuel a la hora de producir electricidad.

También me gustaría comentar, es verdad que hay una polémica, ahora suscitada con la creación de una nueva central al lado de la UIB, en un principio esta central, se supone que es de ciclo combinado, luego utilizaría fuel y luego utilizaría, teóricamente, gasoducto. Y me gustaría saber de usted, en una respuesta aquí y dijo que, bueno, que no estaba dentro del plan, pero también es verdad que conocemos que hay sistemas, la ley de acompañamiento es uno de ellos en donde se pueden llevar a cabo esas modificaciones, y realmente existe un sentir por parte de los ciudadanos que reciben, y también por la Universidad, que no están de acuerdo en que esa central se sitúe ahí, porque, además, creo que es verdad que a día de hoy tampoco es muy necesaria con lo que hay en el plan energético establecido y, por lo tanto, entendemos que debe dar una respuesta y hoy es un día oportuno para poder hacerlo.

Voy a analizar un poco por encima el presupuesto de este año, un presupuesto en el que sí me llama la atención es lo que se incrementa el tema de recargos, multas, en cuanto a los ingresos, 2.160.000 euros a nivel de comercio, y 1.850.000 a nivel de industria, me llama la atención porque la diferencia es abismal con respecto al año pasado, no sé si es que antes no se multaba o es que no pagaban, y ahora se prevé que paguen, no entiendo muy bien lo que puede suceder.

Cuando yo hacía referencia a que su conselleria había incrementado un total de 5.776.000 euros, de lo que sí que es verdad que habría que descontar, o por lo menos no es dinero propio de la conselleria, 2.889.867 euros que provienen de la Dirección General de Energía de Madrid. En realidad no hay un incremento tan espectacular como en un principio uno pudiera haber detectado, si no analiza ese tema. Y es verdad que aún cuando es importante ese crecimiento, sigue siendo una conselleria que está al margen o que está muy por debajo de la importancia de otras consellerias, me refiero al caso, por ejemplo, de Obras Públicas, donde crece bastante más.

Lo que sí entiendo es que usted ha mantenido a lo largo de estos cuatro años una actitud más conservadora a la hora de ejecutar o de gestionar su conselleria; le han faltado, a mi entender, acciones más innovadoras, me refiero, por ejemplo, al Plan estratégico de industria, no ha sido capaz en un año y pico de ponerlo en marcha, lo prometió el año pasado y a día de hoy sólo habla de un estudio sobre la situación estratégica. Tampoco lo ha hecho con el Plan estratégico del comercio, que nosotros ya hace dos años en una proposición no de ley le pedimos que se llevara a cabo, ustedes no la aprobaron; estamos en el 2007 y yo creo que es más que necesario. No ha puesto Ibxpor en marcha. Tampoco, ahora ocurre con el Observatorio de Evolución Industrial, que también es una promesa, repasando las memorias de estos cuatro años de sus presupuestos nos damos cuenta de que hay muchísimas cosas que se repiten, algunas lógicas porque son políticas a largo plazo, otras son acciones que no se han ejecutado a lo largo de estos años, y entendemos que esto debería haberse realizado.

Lo mismo ocurre en la artesanía, con el Centro Balear de Artesanía, y con un incremento muy pequeño. Tenemos un sector ahí que tiene un potencial impresionante, sobre todo de cara al turismo que aprecia mucho la artesanía de estas islas y, sin embargo, no somos capaces de darle el impulso que tiene.

Me gustaría también, usted plantea el soterramiento de líneas eléctricas, otra de las grandes discusiones que se pueden llegar a tener al respecto y que de hecho alguna vez hemos comentado. Usted plantea que llevará a cabo una ley de financiación, me gustaría ver a qué nivel o cómo piensa hacerlo.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Abascal, per favor.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Sí, acabo. Y luego lo mismo ocurre con el Instituto Balear de Energía.

Me queda pendiente el recinto ferial de Palma, otra famosa promesa suya de toda esta legislatura, ahora parece que por fin se va a poner en marcha.

Y en cuanto al IDI, decirle que el IDI, siendo un instituto que lleva a cabo una acción que es muy interesante, no ha tenido tampoco ambición a la hora de ampliar todos sus

proyectos, a la hora de darle esa capacidad de impulso a la innovación tan necesaria en las empresas. Mientras no seamos capaces de involucrar a las empresas en la innovación, no seremos capaces de salir adelante de esta situación tradicional a la hora de producción.

Y desde luego entendemos que durante estos cuatro años, y desde luego este último año, Sr. Conseller, nos hemos encontrado ante un presupuesto que nos hubiera gustado haber visto por lo menos alguna acción más innovadora y no las mismas a lo largo de todo este tiempo.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abascal. Sr. Conseller, quan vostè vulgui.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Abans de res, vull agrair als tres portaveus dels diferents grups el to d'aquestes intervencions tant en el fons com en la forma, crec que val la pena poder plantejar el debat amb la manera com ho han fet aquests portaveus, entre d'altres raons, perquè permeten també confrontar projectes, idees i cercar solucions. Bé, hi ha alguns temes comuns els quals han estat comentats pels tres portaveus i per tant els contestaré així com s'han anat plantejant, sense que això signifiqui desmerèixer cada un d'ells.

Parlava el Sr. Ramon que feia falta el Pla estratègic d'indústria, efectivament, i això també ho comentava tant el Sr. Alorda com la Sra. Abascal, el problema és que el camí que ha triat, possiblement el camí que ha triat la conselleria possiblement sigui més lent i més difícil, però és el del consens i el que hi participin tots els sectors afectats: sindicats, empresaris i l'administració, i això fa que sigui més lent, però que almenys les persones que representen els diferents sectors hi participin i per tant es puguin trobar punts comuns que facin que sigui no paper banyat, sinó que sigui una eina, un instrument útil. Jo vaig demanar en el seu dia la col·laboració de les forces representades en aquest Parlament i no tardarem molt a demanar els plantejaments que ells vulguin aportar, perquè en aquest moment es treballa ja amb documentació, i és possible que abans de final d'any rebim una nota en la qual es demani la seva col·laboració i la seva ajuda, la qual estic segur que hi serà, entre d'altres raons perquè sempre s'ha manifestat així.

Mirin, me parlen de l'artesania, efectivament és un sector important, és un sector que necessita suport, però me trob que he de fer servir dades per explicar-los, perquè és necessari que ho coneguin: en aquests quatre anys les ajudes directes als artesans han augmentat un 58%. Les ajudes als ajuntaments en matèria d'artesania, en aquests quatre anys, han augmentat un 176%, si ho fem en comparança amb la legislatura passada. Això significa un esforç pressupostari important. Estam creant i, si Déu vol, en poc temps estarà en marxa, creant un programa d'oficis per encàrrec que denominam, on més de 80 artesans de les illes participaran en una plataforma digital en la qual es poden identificar els artesans de tota Espanya i que es troben en

condicions d'elaborar encàrrecs que se'ls puguin fer de manera digital. I això crec que és una de les oportunitats boníssimes per al sector artesà, perquè ja no estaran parlant de la seva oferta dins les Illes Balears o dins la seva pròpia terra, sinó que podran anar per tot el territori de l'Estat.

Com també s'han dut endavant setze naus modulars per a artesans en el polígon industrial des Mercadal, de Menorca. O la sala polivalent des Mercadal; jo crec que s'ha fet un esforç important.

En comerç és cert que hi ha una situació difícil, com hi és a la indústria, cert; però anem a veure, en això podria dir-li que un dels temes que s'han tret aquí, per exemple els dubtes dels grans complexos comercials que es volen presentar. Escolti, crec que el Govern ha estat claríssim sempre amb aquesta situació, s'aplicarà la Llei de comerç. I la Llei de comerç per als centres comercials té la norma que té i estableix unes limitacions de sòl útil per a comerç claríssimes, que a Palma, per exemple, són 1.300 metres quadrats de sòl útil; si, posem per cas, a Palma es planteja un centre comercial que vulgui tenir més de 1.300 metres de sòl comercial útil, no es podrà autoritzar, no es podrà fer. I efectivament hi ha precedents que poden ser discutibles, com és, en parlava el Sr. Alorda, el de ses Fontanelles; sí, és idèntic al Festival Parc que es autoritzar la legislatura passada i hem seguit exactament el mateix criteri que a la legislatura passada va permetre que hi hagués un centre comercial. I això s'haurà de solucionar a través del Reglament de comerç, o d'altres mesures urbanístiques que vulguin posar els ajuntaments o el consell insular.

Me deia que necessitava donar un missatge clar, jo crec que sempre he parlat clar, en tot cas; però en el tema de comerç, Sr. Alorda, crec que he estat claríssim. Hem establert una moratòria, la qual, per cert, té rang de llei, es va aprovar el 25 de maig del 2005 en aquest Parlament, és a dir, té rang de llei, i per tant és claríssima la postura. He estat claríssim quan he parlat, o aquest govern ha estat claríssim quan ha parlat de la Directiva Bolkestein i de l'oposició a la liberalització total d'establiments de grans superfícies en aquesta comunitat. Ha estat claríssim quan hem dit que volem un equilibri entre els grossos i els petits, no s'està en contra dels grossos, s'està per defensar precisament els petits mentre no hi hagi equilibri en la competència dins el mercat. I això crec, Sr. Alorda, que no se'm pot discutir; i és més, si es pregunta per la solidaritat que pugui tenir jo respecte dels meus companys tant en el Govern com en aquesta casa és unànime, i no crec que hi hagi cap mínim de dubte en aquest sentit.

El Sr. Alorda es preocupava per les ajudes que donàvem als mercats o que donàvem als ajuntaments propers, deia ell, de cara a millorar els mercats. Miri, Sr. Alorda, tots els municipis d'aquesta terra que han demanat ajuda per millorar mercats o per millorar les zones urbanes comercials, tots han tengu resposta positiva de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, sigui quin sigui el seu color polític. I respecte, perquè vostè feia referència al mercat d'Inca, el qual li vaig comparar amb el mercat de l'Olivar, doncs hi ha una diferència i té raó, a Inca la gran superfície que vostè diu que s'instal·la en el mercat ja existia, es trasllada de lloc. Per tant, no es crea més oferta de mercat a Inca, no se'n crea. Quan vostès autoritzaren el Mercadona a l'Olivar no es va traslladar, es creava més

oferta de gran superfície a Palma. Per tant, si res hi ha és en benefici d'aquest govern, la restricció que s'està establint amb aquestes mesures.

En energia me parlaven d'improvisació i ho feien en referència a l'autorització d'aquesta companyia Sampol. Miri, primer de tot vostès saben que hi ha aquí una normativa a Espanya que liberalitza el sector de generació energètica i per tant qualsevol ciutadà té dret, qualsevol empresa a instal·lar-se en aquest territori, en aquest país. I això fa que si Sampol compleix la normativa tendria dret a fer-ho. I crec que és bo, i tots podem coincidir, que es bo que hi hagi un projecte per rompre el monopoli de GESA a la nostra terra, crec que és bo. Qüestió diferent és si l'emplaçament és adequat o no i qüestió diferent és si aquest projecte s'adequa a les previsions del Pla energètic. Jo li diré una cosa: primer de tot, s'adequa a les previsions del Pla energètic, atès que queda inclòs dins les previsions de creixement de demanda d'energia. Qüestió diferent és l'emplaçament amb el qual no és compatible. Li vull dir que avui de matí mateix hem anunciat que l'empresa Sampol, el rector de la Universitat i jo mateix hem arribat a un acord en virtut del qual l'empresa es replanteja la ubicació d'aquest emplaçament de la central, però tots tres hem coincidit en la necessitat de mantenir un projecte d'aquest tipus, entre d'altres raons perquè és el primer sistema que s'instal·la a Balears de cogeneració, el qual ens permet no només aprofitar la generació d'energia sinó també utilitzar el procés de fabricació d'energia per fer calefacció, per fer calor per als edificis propers.

I per tant, crec que, si parlem des del punt de vista d'eficiència energètica, és un projecte indiscutible. A partir d'aquí hem arribat a la conclusió que no hem de renunciar a aquest projecte, sí reubicar l'emplaçament donat el rebuig que plantejava a la ciutadania i per tant el que sí s'ha fet és que la Universitat assessorà, prepararà estudis de manera que puguem ubicar adequadament aquesta central, de manera que no tenguim impactes mediambientals, que no tenguim perjudicis per als veïnats i que puguem dur endavant un projecte que té dos aspectes tremendament positius, com són la ruptura del monopoli i dur endavant un projecte d'eficiència energètica que pot ser exemplar per a la nostra terra.

També me deien que en energia no els semblava bé que a través de la llei d'acompanyament modificàssim el Pla energètic. No l'hem modificat, senyores i senyors diputat, amb el que he sentit aquests dies aquí, me tem que és que no s'han llegit el Pla energètic i me tem que és que no s'han llegit el Decret del Pla energètic, i ho dic amb molt de respecte. L'únic que afegeix la normativa de la llei d'acompanyament és habilitar la Conselleria d'Energia a treure una ordre per establir el procediment administratiu per poder autoritzar les instal·lacions que puguin ser d'interès públic energètic. La resta, els efectes de la declaració d'interès públic energètic, està recollit en els articles 24, 25 i 26 del Decret que aprova el Pla energètic de les Illes Balears, el qual he de dir que va tenir, comptant els informes de les institucions, 12 al·legacions, a part de les particulars, i ningú, absolutament ningú, cap institució local o insular, quan va emetre el seu informe, va tenir cap comentari respecte d'aquesta normativa, respecte d'aquestes declaracions. L'únic que fa és recordar-ho i de passada elevam de rang legal, ho passam de decret a llei, aquesta disposició. És

el que té, però si se'l llegeixen veuran que coincideix exactament amb els articles que jo els acab de citar, per tant no hem fet cap operació estranya en aquest sentit.

També han tret una sèrie de qüestions que crec interessants, sòl industrial, necessitat que els nostres empresaris tinguin sòl industrial. Mirin, durant aquesta legislatura hem invertit prop de 17 milions d'euros precisament cercant aquesta possibilitat. La legislatura passada, ja que la diputada del PSOE feia una mica de repàs del que s'havia fet la legislatura passada, se'n va invertir 1, 1 milió d'euros, en aquesta 17. I en fan falta molts més, però molts més, però el que no podran negar és que hi ha hagut un esforç importantíssim en aquest sentit.

Jo li he de reconèixer un error gros per part de la conselleria i per part d'aquest conseller a la Sra. Abascal, i és que, pel que es veu, no hem estat capaços d'explicar-li a la Sra. Abascal tota la feina que s'ha fet; evidentment aquí no li puc explicar, però no es preocupi perquè aviat publicarem una memòria i veurà totes les qüestions que s'han anat fent amb els diferents sectors. Miri, hem multiplicat el suport als sectors econòmics, l'altre dia estava amb una interpel·lació sobre indústria i va tenir ocasió de sentir els resultats només en el sector industrial, si vol li puc passar les dades de més sectors, però crec que és absolutament incontestable.

I també em parlava que el pressupost de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia no era prou gros, a mi ja m'ho pareix. Però veurà, crec que aquí hi ha una qüestió ben clara, el pressupost total és el que és i a mi, pot ser que la meua conselleria no pesi però jo sí que pes, i crec que la conselleria ha dut a terme, amb el marge que ha pogut el Govern en tot el que l'ha suportada, aquest tema me'l varen plantejar a principi de legislatura i me'n record que em deien: és que no marca el pes que té dins el PIB; no, no, però és que hi ha coses que no es valoren dins el PIB, per exemple la sanitat, o sí? Vol que llevem, hem de llevar d'Educació per passar a Comerç? O de Sanitat per passar a Comerç? Jo crec que no, crec que s'ha de procurar fer el millor possible i crec que en aquest cas ho hem fet.

Poder obtenir recursos d'altres administracions no és una vergonya, Sra. Abascal, crec que és bo i crec que marca la possibilitat o, millor dit, remarca la capacitat d'enteniment que hi pugui haver. I efectivament, de la mateixa manera que el ministeri es nodreix de fons europeus i també els comptabilitza en els seus pressuposts, perquè són fons que passen a dependre de la seva gestió i de la seva administració, i això funciona absolutament d'aquesta manera. I li diré més, se sorprendia vostè també dels increments dels ingressos que tenia la conselleria a causa de les multes i que deia que l'any passat ja la va sorprendre. Bé, miri, jo li diré una qüestió: les dades són molt clares, en aquest moment, o millor dit, a l'any 2006 hem imposat sancions, principalment a grans establiments comercials, per un import total de 7.452.000 i busques d'euros, no li dic el que varen posar a la legislatura passada perquè riurien massa; però sí que li dic que això significa unes previsions de fer complir la llei, de fer complir la norma precisament a qui l'incompleix, que són, en aquest cas, majoritàriament, els grans establiments comercials. Per això tenim prevists aquests increments d'ingressos i per això hem anat durant tots aquests anys incrementant els ingressos en

sancions, perquè hi ha hagut una labor inspectora importantíssima.

I acab amb una qüestió que crec que és prou important, perquè el Parlament es va pronunciar a favor seu i per unanimitat, que és el soterrament de les esteses aèries. Clar, com que vostès ahir no votaren la llei d'acompanyament no se n'adonaren que hi havia una esmena del Partit Popular que establia el sistema de finançació precisament per soterrar les esteses aèries. I em diuen que tothom estava d'acord amb aquesta redacció i amb aquesta normativa; i jo vull afegir-hi que el sistema és bo, perquè, a més de finançar unes obres, finançar d'una manera provisional, fins que el Govern de l'Estat estableixi la normativa definitiva que s'ha d'emprar per finançar aquest tipus d'obra, de soterrament; doncs, a més de finançar unes obres en què tothom, crec, hi està d'acord, també significa una actuació des del punt de vista d'estalvi energètic, ja que actuam sobre la demanda, actuam posant una taxa sobre el consum energètic.

De manera que exoneram, i això per tranquil·litzar els senyors i senyores diputats, i ja acab tot d'una, donarem a les rendes més petites, als comptadors que tenen més poca capacitat de qualsevol pagament, i a partir d'una despesa mitjana elevada tenen aquest impost i per tant gravam el que més gasta. D'aquesta manera no només treballam per afavorir el medi ambient, sinó que a més per produir o per provocar l'estalvi energètic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Ramon, per favor, el seu torn.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè ha començat fent una mica la pilota a l'oposició i jo el correspondré d'igual manera. Vostè ha dit que agraià l'actitud i el to i el fons i la forma dels grups de l'oposició, jo crec que, en general, no en pot tenir massa queixa, crec que els grups de l'oposició han tengut un torn respectuós i unes propostes constructives la major part de la legislatura. Bé, jo li torn, fent-li la pilota a vostè jo li diria que vostè ha estat hàbil, no original, però sí hàbil, dic no original perquè és la tàctica que utilitzen els diferents membres del Govern del PP, quan els presenten una sèrie de propostes diferents en la forma d'esmenes pressupostàries, o bé ja ho estan fent, ja ho han fet, o l'altra, ja ho farem en el futur, amb consens i comptarem també amb les vostres opinions. És una manera de sortir-ne i és una manera de no concretar i al final de no acceptar ni una sola esmena.

Crec que ara tendrem votació, me sembla, després, però crec que de moment no s'ha acceptat ni una sola esmena. Bé, té un tarannà dialogant, positiu, es fa la rosca a l'oposició però no se n'aprova ni una, ni s'adopta cap compromís concret. I això que ja dic que hem tengut tots efectivament una actitud molt constructiva. Miri, com deia un altre portaveu, com que vostè no és d'aquest municipi ni li hem parlat d'Andratx, ni

tampoc d'altres municipis que tenen comptes pendents amb la justícia i vostè brindava amb el nou vell candidat a batle.

Però bé, m'agradaria doncs que no ens faci només la pilota, sinó que concreti qualche cosa, si està disposat a acceptar alguna de les solucions.

Bé, sobre una que plantejàvem tots els grups, el Pla estratègic de la indústria, doncs aquí efectivament es veu molt això que deia vostè; ha elegit el camí lent, serà amb consens, comptarem amb la seva opinió, però mentrestant actuacions, estam en una situació crec que greu, possiblement d'emergència en el sector industrial. Nosaltres en concret li proposàvem també un pla de xoc. Molt bé, amb diàleg, consens i tal, en el futur, però actuacions concretes.

I després, bé, aquesta és la via lenta, però hi ha vies que no són tan lentes, hi ha vies ràpides i via AVE. Via ràpida que li he plantejat jo i també li ha plantejat, com a mínim, el Sr. Alorda, tot i que evidentment estam absolutament a favor de les energies alternatives i de les instal·lacions, la fórmula no és llei d'acompanyament, col·locant aquests jardins solars o no sé què, no és la fórmula, és a dir, un debat en profunditat, ja li dèiem. Però és que, a més, ara ens treu la fórmula AVE, que és el soterrament de les esteses, no, diu: si això ja s'ha col·locat via una esmena del PP. Bé, aquestes d'una via, de filibusterisme parlamentari en grau extrem que ha servit per col·locar a mida recuperacions d'urbanitzables o legalitzacions d'instal·lacions amb expedient de demolició. I per aquesta via també ens col·loca vostè, ja no a la llei d'acompanyament, que és un debat absolutament devaluat, perquè és per via d'urgència i per llei d'acompanyament no es poden col·locar segons quines coses, per via d'autoesmena que es fa el Grup Parlamentari Popular, home, per favor, Sr. Conseller, i llavors parla de consens i de no sé què i que ho farem tot en comú. No ens utilitzi aquesta via per resoldre això, aquesta via en si mateixa és inacceptable, encara que fos la millor de les propostes.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, bé nosaltres sobre el seu pes personal no l'avaluarem, perquè crec que tampoc ..., procuram no entrar mai, maldament es digui, ni en les coses personals de cadascú ni en els parents, si els pares feien feina a un lloc o a l'altre, o els fills el que puguin estar fent, dels polítics, per tant, en aquest tema no hi entrarem, però sí el que vol el PP a la conselleria. I vostè no tendrà l'excusa, ja li ho he dit de quina és la quantitat que gestiona el país, perquè vostè la té per bona, llevat d'insularitat, que tal vegada no està ben compensada i que qualche competència per mor que ha canviat la demografia no està ben finançada, això afectarà poc al que vostè gestiona, vostè ho accepta, per tant, una part dels arguments que jo tendré quan sigui aquí, perquè si no canviem, i jo li demanaria que m'ajudi a fer-ho canviar, em trobaré que gestiona una part miserable de la nostra riquesa, vostè no la té, perquè és un dels causants i és un dels que la vol, l'ha tenguda

tot el temps amb el Sr. Aznar, majoria absoluta, però sempre, de sempre, l'han acceptada, per tant, aquesta excusa ..., em sap greu, perquè jo el que voldria és que estigués amb mi com hi estava el 91, per fer-ho. L'anterior legislatura, per exemple, com a mínim, demanava el concert econòmic, degué ser un lapsus d'algú, no ho sé, però estàvem en aquesta trinxera i no arribava res, per tant, l'argument que jo volia gestionar més doblers de la meua riquesa, sempre l'hauré tengut.

Una altra cosa important és que no són necessaris només els doblers sinó amb què es gasten i els resultats que tenen, i hi ha moltes mesures que es poden fer sense doblers. Per exemple, en sòl, l'urbanisme, clar, clar, vostè diu que gasta més ..., clar, és que si cada vegada donam més plusvàlues i cada vegada donam més valor afegit, cada vegada necessitarem més doblers i podrem fer menys coses, en canvi el planejament ens permetia, sobretot se'n recorda quan es parlava de la funció pública de la propietat i que en bona mesura el que es pot fer, llevat de sembrar tarongers, tota la resta m'ho ha donat el pla, el pla ens ha donat, el pla ens ha llevat, alabat sia el pla?, la màxima de joc aplicada a l'urbanisme, això va desaparèixent i de cada vegada és més difícil fer res, vostès en són uns col·laboradors importants, filosòfics d'aquesta visió. Per tant, això també acaba afectant el marge de maniobra que té vostè, com dèiem en agricultura.

Passant a coses un poc més pràctiques, jo li vull admetre que, tot i que la voluntat del legislador no era, em consta, que la Llei d'activitats comercials permetés el forat de Festival Park, el vàrem constatar. Efectivament, error, cap problema, però una vegada veus per què s'ha escapolit el complex, una vegada has reflexionat el perquè, és igual quan un diu, "bé, el vull repetir o no?, el vull repetir, cap problema, no el toc; no el vull repetir, el canvio", clar canvia la norma. Vostè em diu "el Reglament de grans superfícies" ..., bé, i per què no ho feim a través de la Llei d'activitats comercials, que jo li he proposat?, per què no ho feim a través dels plans d'equipaments comercials que hi entra Menorca, però no hi entra, ... el PP, perquè vostè em xerra també en nom del PP, el PP no el vol, no el vol el PP, per què? Jo li deman que ho faci, perquè si no, dóna la impressió que vostès estan potenciant polígons com el de Ses Fontanelles, que això ho té, i vostè va dient "no, estic en un altre ambient", fins i tot m'ha arribat a dir que els anys vuitanta ja estava allà mateix, i jo he vist créixer totes les grans superfícies que hi ha en el meu país, les he vist físicament, humanament, les he vist com a ciutadà, sé qui hi havia.

A més a més d'això, tornen fomentar, polígon industrial d'Inca, perdoni, no només és industrial, és comercial, és de serveis, i és de lleure, hi ha una idea semblant *mutatis mutandis* amb el que es pot arribar a convertir el Festival Park, a un altre nivell, però és igual, la idea bessó hi és, com hi és a totes les operacions després lligades, en aquest cas al Constància, perquè es Grande, perquè és la imatge que transmetem. Vostè em diu "la imatge és molt clara i tothom ho té clar", missatge, ara només he agafat aquesta, perquè n'hi havia que deien que hi havia mitja dotzena de grans superfícies en marxa, aquest diu que Palma podria acollir dues superfícies de grans dimensions l'any 2009, ho diu Richard Ellis, bé, aquest senyor no s'ha assabentat, jo li dic que com a mínim hi ha gent que no s'ha assabentat i que gasta, i que diu que la Bolstein els ho permetrà.

Vostè i jo hem coincidit en una cosa, què és el que atura paràmetre Bolstein, ordenació del territori, urbanisme, facem-ho, facem-ho, perquè si no, ens trobarem que moltes de les coses d'una manera o l'altra les arribaran a trobar, la gent que mou negocis d'aquestes dimensions, com és natural, és molt espavilada, no fa 1.300 metres quadrats d'una botiga, però fa deu botigues de 1.300 metres quadrats ..., bé, cercarem una fórmula, cercarem, com a mínim, Festival Parc, vostè m'ha posat l'excusa, Festival Park, a veure per on hi anirem.

Quant a la liberalització, vostè també ho ha apuntat en el tema d'energia, no s'ha liberalitzat l'ordenació del territori, tornam a tenir una eina important, ordenació del territori, tema energia, no es poden fer centrals de cap tipus mentre no ens ho llevin, hi ha llibertat d'empresa, però no d'ubicació *ergo* tenim la paella pel mànec, pensem-ho, valorem-ho, jo continuo pensant que són temes importants, però hem d'anar molt alerta, que si el valor afegit és perquè donarà servei a residencial, i el Sr. Sampol deia Son Espases, Son Espases, clar, hi ha sopars sempre que apunten que a Son Espases a part d'un hospital hi haurà molta residència allà, però ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Acab, Sr. President.

... però en qualsevol cas, serà difícil posar-lo molt a prop de llocs habitats que és el que vol, perquè el mateix impacte el trobarem a una altra banda. En tot cas, valorem-ho perquè val la pena.

La disposició addicional vuitena del sòl rústic, no només precisa el pla d'equipament i el pla d'energia, també lleva l'interès general i el lliura a una ordre del conseller, no al pla director, el pla director pot passar per damunt els plans generals, sempre, però una ordre d'un conseller ... uep!, una ordre, i això és el que lleva, lleva l'urbanisme, i l'urbanisme és el que en aquest moment marca els camins. Per tant, nosaltres sí que pensam que valdria la pena que el Pla director d'energia, si té alguna llacuna, com en les energies renovables, o no ho ha aprofundit prou, ni el seu ni el nostre, o la seva modificació i la que redactarem nosaltres, valdria la pena que ho incorporés, però no dur-ho d'aquesta manera subreptícia i sense garanties que significa aquesta modificació a través de la Llei d'acompanyament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, prefiero bajar aquí porque por lo menos nos vemos la cara, porque a mí hablarle a la espalda de alguien no me parece, como mínimo, de educación, ¿no?

Le he hecho un repaso general sobre lo que había sido su conselleria y su gestión y sigo pensando sinceramente que es una gestión muy, muy conservadora. Mire, usted me hablaba de la anterior legislatura y de lo que se había gastado. Si hacemos cuentas, usted en estos cuatro años ha incrementado 12 millones de euros su conselleria, es una media de 3 millones de euros por año, teniendo en cuenta que gestiona tres sectores muy importantes en la economía de estas islas, por lo tanto sigo pensando, y se lo digo, y además lo tengo aquí, que usted representa en el presupuesto general para el año 2007, 1,54% del presupuesto total, y no hablemos de sanidad y educación, no entremos en ese debate, que ya lo tuvimos el año pasado, y yo nunca le he planteado que usted tenga que estar, por ejemplo, con respecto a sanidad y educación, pero sí, ¿por qué no?, con respecto a interior, que tiene un 2,20, o a obras públicas que representa un 4,61% del presupuesto, ¿por qué no a esa altura, Sr. Conseller? Insisto, sobre todo teniendo en cuenta que gestiona tres áreas muy importantes.

Hablemos de artesanía. Yo no le puedo decir o discutir que no se hayan incrementado las ayudas, pero realmente ¿se está llevando a cabo el apoyo, el apoyo necesario para que un sector como la artesanía, que podría tener muchísima más importancia dentro del sector económico, se desarrolle? Ésa es la pregunta. Estamos ante un sector que, además, va teniendo de cada vez mayor valor añadido, el producto artesano está teniendo cada vez un mayor reconocimiento, tanto aquí como fuera de estas islas, por lo tanto ¿por qué no impulsar un sector que está consiguiendo y está penetrando en muchos mercados, sobre todo en el mercado turístico? Es ahí donde yo echo de menos esta decisión a la hora de apostar por nuevos productos o por nuevos mercados.

Mire, el tema del suelo industrial. Es un tema que se ha debatido y, de hecho, en la interpelación que hace poco tuvimos, hablamos del tema. El problema del suelo industrial es que es muy caro, es muy caro en estas islas y, por lo tanto, a una empresa, sobre todo a una pequeña empresa, no le sale rentable trasladarse a un polígono industrial porque no tiene capacidad de amortización de ese suelo, por lo tanto, habrá que buscar fórmulas para que, de alguna manera, se abarate el suelo industrial, porque si no, vamos a tener muchos polígonos industriales, pero vacíos, y tampoco no se trata de eso, se trata de que puedan ser accesibles a las empresas para que puedan, de alguna manera, trasladarse y crear esos polígonos industriales donde lo que son los servicios puedan tener unas condiciones más adecuadas a las empresas que llevan a cabo todo este trabajo a nivel industrial.

En cuanto al tema de la memoria de la conselleria. Mire, seguramente no habremos debatido lo suficiente o yo no me habré enterado de todo lo que usted ha hecho, pero sí he repasado las memorias de esos cuatro años de los presupuestos que entiendo yo que es una herramienta que tiene el parlamentario para poder llevar a cabo esa tarea y esa labor sobre todo de cara a analizar unos presupuestos, y de verdad, Sr. Conseller, es un copiar y pegar, los cuatro años. Pero ¿por qué sigue manteniéndose en determinados objetivos desde el principio?, porque no se han ejecutado, porque si no, yo entiendo que si hay algo que se ha conseguido no aparece en la memoria del año siguiente, por lo tanto, durante esos cuatro años, muchos de esos objetivos no se han conseguido y, por lo

tanto, ahí es donde su gestión no ha sido la más idónea, y ahí es donde hablo de ese conservadurismo a la hora de llevar a cabo acciones que deben ser muy, muy importantes y eficaces.

Hablaba antes del IDI, y mire, solamente un detalle, el IDI aumenta este año solamente el IPC, nada más, exclusivamente el IPC. Un instituto cuya función principal es llevar a cabo políticas innovadoras en el sector industrial, ¿usted cree realmente que es suficiente ese crecimiento?, ¿no se debe apostar más por el diseño, por los centros tecnológicos, por la capacidad de llevar a cabo técnicas nuevas de producción, tanto en industrial, técnicas nuevas de comercialización?, hay mucho por hacer en estos sectores, y usted o su conselleria no ha tenido quizás ese apoyo o sea fuerza que debería haber tenido a la hora de ejecutar esas políticas.

Ya para terminar le voy a leer unas frases de un debate que hubo sobre industria y están recogidas en la revista *PIMEM Informatiu*, que no puede ser, digamos, acusada de ningún tipo de sectarismo ni nada, de personas que estuvieron participando en esa mesa redonda, mire, el Sr. Moyá: "Somos fenicios, y ser industrial implica esfuerzos y riesgos, todo es más fácil con el turismo, y hoy ni las nuevas generaciones ni el sector público están interesados, el empresario de aquí ha preferido montar hoteles fuera, antes que fábricas de microchips informáticos". El Sr. Horrach: "No se da salida a los productos mallorquines y cada vez se da más importancia a lo que viene de fuera y cuando está demostrado que nuestro sector primario es mejor que muchos otros. La industria se pierde porque no sabemos venderla". Y ya para terminar, el Sr. Tarabini: "Un inconveniente más para la actividad industrial es precisamente el auge del sector inmobiliario, porque, ¿qué mallorquín invierte hoy en industria pudiendo ganar más dinero en la venta de inmuebles o terrenos?"

Está claro, Sr. Conseller, que tenemos un serio problema, está claro que se está perdiendo ese ímpetu y esa capacidad de inversión que había tenido, desde luego, el pueblo de las Islas Baleares, pero más en concreto, sobre todo, Menorca y Mallorca a nivel industrial, y está claro que si no se apoya y se hace un trabajo serio y decisivo, no lo conseguiremos y acabaremos viéndola como algo del pasado.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Abascal. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes de gràcies, Sr. President. Resulta tremendament difícil contestar tot un allau de preguntes amb el temps que s'aplica, com és lògic, per a tots, però que s'aplica en els debats parlamentaris.

Començant pel portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds, efectivament el que em planteja, bona part d'aquestes coses estan en marxa i s'estan fent, plantegi coses diferents i tal vegada en podrem parlar. I jo procur contestar el més educadament i cortesament que crec que s'ha de fer, i la veritat

és que no he fet la pilota a ningú mai i a vostè crec que menys, pot estar tranquil que no li faig la pilota ni la hi faré, però crec que si té una intervenció educada, val la pena que ho pugui destacar. Si li sap greu, miri, què hi farem?

He de dir una cosa on m'havia equivocat, i és que la normativa sobre el soterrament d'esteses elèctriques es va aprovar amb una esmena que va presentar el Partit Popular a la Llei de règim local, no a la Llei d'acompanyament, i està aprovada, i veig que vostè ni tan sols se'n va tèmer. I em diuen, insistesc, que tothom hi estava d'acord, que fins i tot varen fer algunes modificacions per aclarir-ho.

Ara, al senyor ..., que és una postura tradicional del Grup Esquerra Unida i Els Verds, ara no estan d'acord, no sap com es diuen *los jardines solares*, però vol dir que no estan d'acord amb els *huertos solares*. A tota Europa es fomenten, a tota Espanya es fomenten, però aquí no podem tenir *huertos solares*, idè en tendrem, a pesar de vostès en tendrem. Miri, hi ha una qüestió que li ha de quedar molt clara, en energies renovables, no me'n parlen gaire, no m'han citat diverses vegades aquí per parlar d'aquests temes, no, però miri, hem augmentat la capacitat energètica en un 40%, des del punt de vista d'energies renovables, per això tal vegada no en parlen tant, eh? I és més, és més, quan parlem d'aquestes qüestions, el Sr. Alorda deia amb molt de criteri "escolti, s'han de fer coses importants, no hem d'anar a fer beneitures", a vostès no els interessa, no sé per què, però a vostès no els interessa, quan vostès governaven i tenien medi ambient, no varen fer absolutament res, i ara els sap greu que hi hagi iniciatives en aquest sentit. En aquest moment, si es tramiten tots els expedients que s'han presentat a la campanya del pla d'impuls a l'energia renovable, s'incrementaran fins a 6 megavats en energia fotovoltaica, i crec que això és un èxit, i si en aquest moment es duen endavant els projectes que es fomenten de cara al programa de foment de l'energia fotovoltaica en aquesta terra, tenint en compte els terrenys que el Govern ha de posar a disposició del mercat, podem arribar a 29 megavats. I això és important i és un èxit. Clar que tal vegada no convé a aquest grup. Mirin, jo voldria recordar una dita que pel camp d'Eivissa i Formentera se sol dir: "val més una unça de voler que un quintà de poder". Vostès quan tenien la responsabilitat podien, quan tenien la responsabilitat de governar podien i no volgueren, i ara ni poden ni volen.

Respecte del Sr. Alorda. Sr. Alorda, quan parlava de pes no parlava del meu pes personal, eh?, jo deia que tenia pes, ha estat vostè qui ha afegit la paraula "personal", però crec, i ja és una qüestió i per això no he entrat en el debat, crec que ara parlar de (...) a la comunitat és un tema molt interessant, però que amb els cinc minuts o amb els deus minuts que tenc és molt difícil poder-lo discutir.

Hi ha una sèrie de qüestions que vostè em planteja, sí, com aconseguir sòl industrial, sí, bé, a través de l'urbanisme, l'urbanisme, vostè ho sap tan bé com jo, és competència dels consells insulars i, en primera instància i en primera mesura, dels ajuntaments, per tant és a través d'aquestes institucions locals que s'ha d'ordenar el territori adequadament, i quan es prenen mesures d'ordenació del territori, s'ha de ser, ja sigui planejament, sigui municipal o insular, s'ha de ser molt conscient i de vegades no sé si se n'és prou, que s'està actuant

també sobre el futur de l'economia. I aquesta qüestió no s'ha plantejat sempre, però això és una qüestió, i no només de duros, és qüestió de normativa i de plantejament, de tenir-ho clar. Escolti, no hem passat d'1 milió d'euros, a 14, a 17 milions d'euros d'inversió per la inversió dels terrenys, és per decisió, però també hi ha d'haver una decisió per part de les institucions de dir "escolti, sabem perfectament que aquest és un tema essencial i, per tant, quan fem una ordenació sapiguem que quan posam limitacions o quan estam permetent alguna cosa, estam influint i estam afectant el model de creixement o el model econòmic que nosaltres volem, sigui el comerç, sigui la indústria". I aquí el Govern hi té poc a dir, perquè la competència és de qui és, nosaltres i hi podem fer alguna cosa, fomentar, col·laborar, ajudar, i la prova és la que li he dit: 1 milió, 17 milions. Aquesta és la prova.

Però clar, jo no vull el Festival Park ni vull Ses Fontanelles, però hi ha una norma que els habilita. Si urbanísticament, només, miri, és molt senzill, jo no he de donar lliçons a ningú, però només que posassin un mínim per parcel·la, perdonin, un mínim per illeta, ja s'evitava qualsevol tipus d'especulació, si vostè posava un mínim d'illeta de 3.000 metres quadrats a una zona d'aquest tipus, ja és impossible que hi pugui haver una gran superfície, escolti, però bé, facin propostes, però no em responsabilitzin o no responsabilitzin el Govern d'una qüestió que és facilíssima d'arreglar i que és qüestió de les administracions competents, que entre tots ho hem de fer? Sí, però escolti, el que no pot ser sempre és fer servir el Govern de mac de fer trons i els altres, de *rositas*, no, crec que les coses toca fer-les d'una manera més adequada.

I li insistesc, quan parlem de metres quadrats, la limitació de metres quadrats en un centre comercial és per a totes les botigues que hi ha al centre comercial, no per a una, no es poden fer deu botigues a un centre comercial de 1.300 metres quadrats a Palma, les deu en total han de sumar 1.300 metres quadrats, i és bo no voler confondre la gent. Bé. Festival Park l'autoritzen vostès, o sigui que no insisteixin en aquesta qüestió.

Sra. Abascal, jo li he explicat l'impuls que s'havia donat a l'energia quan contestava el Sr. Ramon, i veig que vostè no ho ha sentit. Li deia que respecte de la legislatura passada, les empreses han rebut un 56% més, i que els ajuntaments han rebut un 176% més, i que hem creat diversos projectes en aquests moments importantíssims, i això és així, que hem creat els centres de Menorca o, millor dit, les naus modulars a Menorca per als artesans, 16, i que hem creat un centre polivalent a Es Mercadal. Escolti, això està allà dalt, eh?, i si no s'ha creat el centre balear de l'artesanía és perquè el sector nos'ha posat d'acord. Com podem construir un centre si llavors qui l'ha de gestionar no està d'acord en com ho hem de fer? Li vull recordar, a més, que l'artesanía és competència, a les illes menors, del Consell Insular de Menorca i del Consell Insular d'Eivissa, i estic contentíssim de poder treballar amb el Consell Insular de Menorca amb el Consell Insular d'Eivissa en aquestes qüestions, i estic contentíssim d'haver pogut arribar a un acord amb el Consell Insular de Menorca per desenvolupar el Pla director sectorial de comerç de Menorca, perquè crec que la col·laboració institucional, sigui qui sigui el titular de les competències, ha de ser bona i qualsevol cosa que afecti els ciutadans, ha de preocupar el Govern.

I em parla que l'IDI no ha fet res. Miri, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Acab enseguida, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

I li deman disculpes, en fi, per aquestes envestides verbals. L'IDI, que vostè diu que no ha fet absolutament res, tota la política de sòl industrial, política conservadora, ja, i què som, jo? Tota la política industrial, de foment del sòl industrial, s'ha dut a través de l'IDI. Tota la política de qualitat, d'ajudes i de programes de qualitat, s'ha dut a través de l'IDI. S'han incrementat les ajudes un 139%, s'ha passat, em sembla, que de 60 o 70 empreses amb les quals es va actuar, l'any 2003, a 900 i busques d'empreses l'any 2006. Clar, escolti, jo quina culpa tenc tal vegada que no ens gastem el que vostès es gastaven en publicitat? Jo crec que aquí, la feina, no és una qüestió d'anar-la a vendre, és qüestió que els ciutadans se'n beneficiïn, i d'això estic completament convençut, que els ciutadans se n'han beneficiat.

Vostè m'ha posat com a exemple, també, que nosaltres, que la conselleria de Comerç i Indústria ha pujar molt poc ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Acab, acab, un minut.

... ha pujar molt poc i que no hem pujat tant com obres públiques, obres públiques ha baixat i no me n'alegr, ha baixat. En aquesta legislatura haurem invertit amb el pressupost nominal, sense comptar empreses, 155 milions d'euros, durant el seu mandat se n'invertiren 110. De vegades les xifres són bastant més clares del que un vol arribar a veure.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

Torn en contra? Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, per anunciar, en nom del Grup Parlamentari Popular, donar l'enhorabona al conseller per la feina que ha fet durant aquests quatre anys i per la feina que es farà aquest any i que està reflectida als pressuposts de la comunitat autònoma d'enguany. Dir també que no donarem suport a les esmenes presentades per l'oposició perquè, sincerament, creim que no han fet la feina que haurien d'haver fet. Nosaltres no tenim cap problema a acceptar esmenes, quan aquestes esmenes serveixen per enriquir una llei, però quan aquestes esmenes no s'han fet amb la dedicació, amb la capacitat d'inventiva, quan s'han fet *cortando y pegando*, d'una manera poc feineria, és que no podem donar suport a aquestes esmenes.

Jo entenc que en aquest debat de pressuposts, on hem vist coses més estranyes per part de l'oposició, que no s'ha centrat en el debat o s'ha estimat més anar a prendre un cafetec en lloc de votar a l'hora de votar, és evident que no s'ha posat tota la intenció i tota la bona voluntat que una oposició hauria de tenir de manera constructiva aportant a uns pressuposts de la comunitat autònoma.

Nosaltres sí que veim aquesta voluntat de govern en el nostre partit i sí que la veim en aquest govern. Per tant, consideram que aquests pressuposts són realistes, afavoreixen la governabilitat i s'adequen a la realitat de les nostres illes. Per tant, demanam per al proper pic, perquè segurament l'any que ve l'oposició, que serà la mateixa, haurà de fer aquesta tasca, que tenguí un poquet més d'il·lusió, d'inventiva i d'aquestes ganes de fer feina que aquesta legislatura no ha tenguut i que presenti les esmenes, i segur que el Partit Popular hi donarà suport, no tenim cap problema.

Bé, parlant de comerç i d'indústria, perquè nosaltres volem parlar de comerç i indústria, volem complir el reglament, no com altres, que volem trencar les regles del joc polític i democràtic, nosaltres parlarem de pressuposts, consideram, que aquesta han estat uns dels millors pressuposts de la seva conselleria, Sr. Conseller, i consideram que la pujada i l'increment han estat espectaculars, per tant, li donam l'enhorabona. Creim que aquestes directrius per a les nostres illes i que afectaran els nostres ciutadans, els nostres empresaris, els administrats, suposaran moltes polítiques en positiu, moltes polítiques i fets que donaran una major cobertura per part del seu govern als nostres ciutadans, ja que és aquesta la nostra voluntat.

Quant a la política d'inversions a zones industrials, nosaltres creim que també ha tenguut una pujada espectacular, hem de parlar que se supera la quantitat de 3 milions d'euros. El pressupost de l'IDI, tot i estar ajustat i molts similars al de l'any anterior, cobriran d'aquesta manera els objectius socials de l'empresa, i creim que aquests són els fets que nosaltres hem de veure i hem de poder gaudir.

Els pressuposts de Fires i Congressos se mantenen dins els paràmetres dels darrers anys, sent les modificacions més

substancials respecte de l'any anterior aquestes qüestions. En primer lloc l'increment de les aportacions de la comunitat autònoma en un 33%, els increments de despesa imputable a la nova ubicació del recinte firal a les instal·lacions aeroportuàries, passius, financers fins a 4 milions per a la construcció d'un nou recinte firal a Palma. Jo crec que per tot això hem d'entendre que el pressupost de l'empresa pública s'adapta en relació en l'activitat final a les necessitats del teixit econòmic de les nostres illes. I per això crec que aquesta esmena que ha presentat el Partit Socialista de Mallorca no s'ajustaria a la realitat, nosaltres sí que veim aquest esforç, sí veim aquest increment i per això els deia que aguditzin la inventiva perquè clar, aquestes esmenes decauen que se veu un progrés i quan se veu una voluntat de Govern, en aquest cas del Sr. Cardona i del Govern del Partit Popular.

També una altra esmena que s'ha presentat. Jo crec que durant l'any 2006 s'han classificat, s'han unificat, s'han mecanitzat la totalitat dels arxius de la conselleria i millorat la seguretat i la seva accessibilitat. Creim des del Partit Popular que la simplificació d'expedients de subvencions en les convocatòries per als administrats fan que sigui tot més fàcil i més assequible. Fan que sigui tot molt més proper i que no hi hagi aquestes complicacions de la burocràcia. Per tant, nosaltres tot el que sigui donar suport a l'administrat i no posarli traves, sincerament per a nosaltres està més que justificat i no justificaria en cap cas l'esmena presentada pel Partit Socialista.

Igualment quant a la Direcció General d'Indústria. Creim que hi ha hagut un avanç espectacular i un increment de la inversió francament molt clara. Per a l'any 2007 el seu pressupost arriba a 2.300.000 euros, bàsicament destinada a incrementar aquesta partida pressupostària que seria d'un 4,1% respecte l'any 2006. Clar, davant d'aquests fets i aquesta contundència en les xifres hi ha poc a discutir i és més que evident. Creim que l'objectiu específic d'aquesta direcció general és garantir la seguretat de les persones i de les instal·lacions en el sector industrial. I d'aquesta manera queda més que garantida aquesta predisposició del Govern quant a l'increment que hem exposat.

Quant al programa 723A, promoció industrial i tecnologia. Creix un 5,23% en el seu capítol 4 i un 14,25% en el seu capítol 7. Per tant, nosaltres veim una pujada molt important i per això tampoc entenem l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per ventura s'haurien de fixar en els temes que siguin allà on hi hagi manco increment, o manteniment. No sé, és una recomanació a l'hora de fer esmenes, ho dic sobretot per l'any que ve quan haguem de fer les esmenes al Govern en el debat de pressuposts, que aguditzin un poc més perquè quan hi ha aquestes pujades, sincerament l'esmena decau i no té cap argumentació possible.

El pressupost del programa pressupostari 724B, promoció i regulació de l'artesania, vostès n'han xerrat. Idò miri, ha passat d'un pressupost de 183.400 euros a l'any 2003, any en què vostès governaven per cert, i crec que ha estat importantíssim aquesta campanya de promoció i aquest foment de l'artesania del nostre Govern, del Govern del Partit Popular, el qual ha fet un increment de, ni més ni manco, 238% d'allò que vostès invertien en aquest departament i en aquest sentit. Per tant clar, que vostès des del Partit Socialista ens presentin

una esmena i el Partit Popular creix un 238%, sincerament aguditzin el seu enginy, facin un poc més de feina, cerquin alguna cosa més i presentin les esmenes en aquest punt. Però en un tema que és tan clar i que el Partit Popular hi ha fet feina, jo els recomanaria que no se fiquen amb això.

Quant al programa pressupostari 731B, planificació, ordenació i desenvolupament energètic, ha passat d'un pressupost de 3 milions d'euros del 2006 a pràcticament 5 milions d'euros l'any 2007. La qual cosa suposa un augment que del 54%. Estam en les mateixes, un augment del 54% i el Grup Parlamentari Socialista presenta una altra vegada una esmena. S'ho facin mirar i se dediquin a realment vetllar per als interessos generals de la ciutadania. Però quan les coses se fan bé, jo crec que s'ha d'anar de la mà, encara que sigui de la mà del Partit Popular i a vostès no els agradi.

Quant al programa pressupostari 731C, foment de l'ús d'energies renovables i d'estalvi, molt poc se n'ha xerrat per part dels partits que diuen que defensen l'ecologia, però que després a l'hora de la veritat l'ecologia els importa ben poc i l'únic que els importa és fer política amb l'ecologia, clar és una altra història. Dir que el foment de l'ús de les energies renovables i d'estalvi energètic han passat d'1 milió d'euros a 2 d'euros per a l'any 2007. Clar, ha estat una pujada molt clara per part de la Direcció General d'Energia i per part de la Conselleria d'Indústria. Clar, nosaltres entenem que el Govern...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci si són amables.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

...que el Govern del Partit Popular és l'únic interessat i el Partit Popular en allò que seria l'energia renovable, en allò que seria la protecció del nostre entorn, el desenvolupament sostenible, perquè clar, vostès només xerren d'això quan els convé políticament, però quan es tracta d'ajuntar esforços perquè tots junts puguem aconseguir societat més sostenible, com molt bé fa el Sr. Cardona, vostès l'esmenen i no estan d'acord amb aquest augment. Jo no ho entenc, clar, és que els papers canten i les xifres són aquestes. I clar, això posa en evidència la real indignació de l'oposició, que nosaltres tenim uns papers que canten, amb unes dades clares i contundents i vostès evidentment s'enfaden i recorren a altres debats i altres polítiques, fan un abús en tota regla del Reglament d'aquesta cambra per sortir d'aquest debat, no els interessa, volen altres debats que no tenen res a veure amb els pressuposts. I evidentment se posen en evidència davant tota la ciutadania. Vostès no són capaços de fer el que aquest Govern del Partit Popular està fent i serà capaç de fer les properes legislatures.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant si és tan amable Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Acab Sr. President. Amb tot el respecte que tenc en aquesta cambra i també té el meu partit dient que el programa 763A, Direcció General de Comerç, també consideram que ha tengut un increment important de més d'1 milió d'euros, cosa que també una altra vegada esmenen els socialistes, no entenem per què, quan se creix els pareix malament. Però nosaltres continuarem creixent en aquests i en d'altres pressuposts.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rubio. Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Rubio, és evident que vostès tenen molta més inventiva i l'any que ve el debat de pressuposts serà més divertit, quan vostès presentin les esmenes...

(Remor de veus)

Jo li reconec Sr. Rubio...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sr. Rubio, no és que ho digui vostè, jo els reconec la seva inventiva, en tenen però molta, molta, tanta com cara, per què? Perquè introduir mitjançant la llei d'acompanyament tota una llei de creació de l'oficina d'encobriment de la corrupció dotada amb 6 euros. Fa falta molta imaginació i per introduir altres coses també fa falta molta imaginació.

I diu vostè que no tenen inconvenient en donar suport a alguna esmena de l'oposició. Bé, ja m'agradaria veure que de tant en tant no tenguessin inconvenient. De tot el debat d'ahir i del que aportam avui encara no els escoltat que n'acceptin ni una sola. Crec que és el rècord total d'aquest Parlament en debat de pressuposts i segurament si anam a altres parlaments també seria difícil trobar una cosa semblant. No tenen inconvenient, però no n'aproven cap mai.

Bé, jo voldria dir-li perquè vostè ha insistit en una cosa que ja deia el conseller en la darrera intervenció, quan no tenia possibilitat de rèplica, però vostè ha entrat en el mateix. Que en energies renovables aquest grup no té credibilitat, no ens interessa i que qui tenen credibilitat i fan coses són vostès. D'entrada jo crec que aquí s'equivoquen d'estratègia, no pretenguin ara passar per verds, ningú s'ho creu, i a més el seu electorat no els ho demana. I vostès el que han fet no és augmentar les energies renovables, el que han fet és un augment brutal de les emissions de CO₂ i que pensen seguir produint, el que passa que els expulsaran a la península amb el cable el CO₂ i com si no afectés, no? Això és el que han fet vostès. És molt senzill, aquí hi ha unes esmenes concretes en

favor de l'estalvi energètic, en favor de les energies renovables. És així de senzill, votin a favor i no ens contin pel·lícules. O voten a favor de què hi hagi més pressupost per a aquestes actuacions, o voten en contra. No hi ha alternativa. Si voten en contra és que no ho volen. I vostès fan propaganda i ara s'han inventat un nou negoci per al sòl rústic, si hi ha alguna parcel·la protegida o per qualsevol altra cosa no li poden treure rendiment urbanístic, faran un negoci... Escolti, fins i tot no era la manera, no s'havia de presentar així, això en tot cas hauria de venir en el Pla energètic. Fins i tot hem entrat aquí i hem fet esmena a aquesta pròpia proposta seva i no s'ho han mirat tampoc. Prioritzen les instal·lacions en altres llocs no, tal com diuen vostès.

Tenen una política general, el conseller abans, el conseller de Medi Ambient, no sé per què ara resulta que els ecologistes són vostès, les polítiques socials són seves. Senyors del PP, qui se creurà això? Per més que intentin desacreditar als que han fet polítiques serioses en el passat. La prova està aquí. Aquí unes esmenes concretes, aquí hi ha unes partides pressupostàries, o voten a favor, o voten en contra i no ens contin més pel·lícules.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Rubio, amb tot el respecte del que vostè és capaç de tractar els diputats, ens ha apuntat un seguit de temes. El primer retret és que hem volgut, havent una crisi política de primer ordre, dur-la en el Parlament. És una crítica que assumec, accept i me'n sent orgullós. Crec que allò que ens hauria de fer avergonyir a tots com a representants del poble és tenir una crisi política de primera magnitud i amagar-se davall el mecanisme estruç, o davall l'ala, o davall la terra. Per tant, ho reivindic, li contest que ja que és vostè que m'apel·la a què ho faci. Ho reivindic, m'enorgulleix i crec que ahir vàrem viure un dels dies més patètics de la història d'aquest Parlament quan el conseller se va negar a donar informació sobre un cas de corrupció. Ho trob veritablement terrible.

Dit aquest punt, li estic contestant a vostè. Crec que la impunitat té coses molt greus, però una de les coses que provoca és l'arrogància. La impunitat provoca arrogància i la seva actitud i de tot el seu grup respecte de com és que tracta l'oposició els pressuposts i el Reglament és un dels mals col·laterals, alerta a la impunitat en té de directes. Però aquest és un mal col·lateral del qual vostès estan molt, molt, però que molt acostumats, la impunitat provoca arrogància. I si la ignorància és atrevida, l'arrogància cega. Ens ha vengut a explicar com se fa una esmena a la totalitat als pressuposts? Pots estar absolutament d'acord en moltes de les coses que diu un pressupost i així com se gestionen no hi estàs i provoques un debat polític. És el que fan les cambres europees, arreu del món. Sr. Rubio, més expert que jo, molt més entès en tot, que hagués fet tal vegada unes magnífiques esmenes, però tal vegada no sap què una esmena a la totalitat, ni sap que és un debat de totalitat de polítiques dins un Parlament. M'ha

paregut, perquè la manera de dir..., record que algú deia “amb una línia volen dir què és una esmena a la totalitat”. Què vol que li enviem tres llibres...

(Algunes rialles)

Per favor! Repassi..., és veritat, els finesos fan uns nefasts debats pressupostaris, els americans, tothom, llevat de vostè que estic convençut que ho farà molt bé. Jo el tenc com a portaveu en el consell i sé que fa una feina magnífica, diligent, extraordinària, uns dels papers més tristos que se poden fer en política, el que vostè du a terme. Però bé, vostè el deu trobar magnífic, diligent, extraordinari, un paper molt digne. I en tot cas cadascú ho veu com ho veu. Per cert, m’ha alabat el conseller, però no ha reconegut una cosa que me sap greu per vostè Sr. Cardona, no té cap pes polític. No té cap pes polític.

Sr. Rubio, li dic una cosa, el Sr. Conseller i jo, el nostre grup, estam en contra de Ses Fontanelles, l’ha sentit? El Sr. Conseller, el membre, el màxim representant del Govern de les Illes Balears en comerç està en contra de Ses Fontanelles. Vostè per què vota a favor de Ses Fontanelles en el consell contra la nostra moció? Per què desautoritza el conseller? Per què no ho diu al Sr. Veramendi que ho impulsa a Cort? Sr. Cardona, què fan aquests al·lots? No hi ha dret. Nosaltres amb vostè, vostè ho sap. Sr. Rubio, l’ensabona i li fot una ganivetada? Ho tornarem presentar per si un cas jo miraré d’aconseguir la seva firma abans.

El Sr. Cardona i jo volem un Pla d’equipaments comercials a Mallorca, per què vota en contra? Ell se’n va anar al fòrum de Benicarló i denuncia que per aquí hem d’anar, etcètera, jo ho defens, li duc la moció i vostè la vota en contra. Per què? Per què desautoritza d’aquesta manera el conseller? Ja ho sé, el lloarà i li dirà que és molt bon polític, però només li fot ganivetades. Per favor! I perdonin, el verb no ha estat el més adequat.

De totes maneres crec que és important també defensar alguns dels aspectes, jo crec que és molt difícil fins i tot entrar a les esmenes. Tal vegada no sap que l’esmena a la totalitat no té res a veure amb l’esmena a la globalitat, o que estan separats. Però ja ens ha dit que tanmateix no ens aprovarà res, no sé si les podríem juntar Sr. President, com a mínim tendríem economia processal perquè a l’hora d’intentar debatre allò que nosaltres voldríem plantejar, el Sr. Rubio ja ens ha dit que tanmateix no fa comptes aprovar res.

Nosaltres estam preocupats de la presència econòmica que té la indústria i el comerç a les Illes Balears dins el conjunt de la nostra economia i el nostre PIB. Creim que són reptes difícils, és difícil que qualsevol gestor polític pugui redreçar, és difícil, és complicat, és un repte que té tota Europa i nosaltres venim d’enrera i crec que entre tots ho hem d’intentar reconduir. Però vostè està tot cofoi i el Sr. Rubio ens diu que tot va beníssim i el Sr. Rubio ens diu que tot va beníssim i no sé per què feim esmenes..., jo som d’Inca Sr. Rubio i quan hi ha una crisi com la de Yanko, no parlem dels 7.000 llocs perquè no ho vull atribuir ara. S’han perdut 7.000 llocs de feina a Inca des dels anys 70. Però ara tanca Yanko. Vostè pugui aquí i no faci un mínim d’anàlisi que hi ha una situació delicada i que podríem fer més i que comprenc que alguna cosa de les que se

proposen l’hauríem de fer, però és possible o no és possible. I que digui que tot va tant bé, que són beneïts els que presenten esmenes a la totalitat me pareix molt poc sensible per al país, per a l’economia i per al futur d’aquesta terra. Els reptes són difícils, però entre gent que està encantada d’haver-se conegut serà difícil que s’afrontin.

Una darrera cosa, Festival Park. Ho promou el Partit Popular, està completament d’acord. Nosaltres ens trobam Sr. Conseller, que hi ha una llacuna a la llei que s’ha d’autoritzar, és un projecte que ve de planejaments antics i miri d’on vénen i qui va aprovar el plantejament. Ho miri. Deim hi ha hagut un error, (...) la llei, li hem presentat esmena per (...), aquest grup ha votat en contra. El gran retret que m’ha fet el Sr. Rubio, “feim política amb l’ecologia”. És veritat, vostès fan doblers amb l’ecologia, vostès tenen els senyors Massot, vostès tenen tot un cas de corrupció urbanística i tenen una especulació galopant damunt el nostre territori. Nosaltres l’ecologia la utilitzam, efectivament, per sensibilitat i per fer política i estam aquí per fer política.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Rubio, teniendo en cuenta que su intervención ha estado caracterizada por una prepotencia y una soberbia indigna de un político de altura y teniendo en cuenta que usted ha venido aquí a criticar y en ningún momento a dar argumentos válidos para que se pudiera decir que las enmiendas han sido rechazadas, no porque si tienen una línea o dos, sino únicamente porque se lo han escrito en el papel que usted lleva, teniendo en cuenta esto, mi única respuesta será la indiferencia.

Gracias.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo la vull creure, però no xerra per allò que ha dit, esper que no sigui perquè s’ha quedat sense paraules...

(Remor de veus)

Esper.

En qualsevol cas vostès mateixos. Mirin, jo continuaré amb la mateixa línia del nostre partit i del nostre Govern i que és la línia de la feina, la línia de la feina que està a les antípodes de

la seva línia, Sra. Abascal i del seu partit. Quan vostès han tengut responsabilitats de Govern no ho han fet i quan vostès tenen la responsabilitat de fer oposició constructiva no la fan, perquè és persecutòria i destructiva. Per tant, són vostès els que tenen el problema.

Però bé, en qualsevol cas sí que vull dir que dins el marc d'aquestes esmenes de comerç que són francament, per a nosaltres, injustificades i nosaltres reafirmam la importància de la tasca de la Conselleria de Comerç davant dels atacs que jo personalment he rebut de l'oposició, no sé per què, evidentment no me queda més remei que contestar un seguit de coses que són molt importants. O sigui, jo veig un Sr. Alorda molt valent xerrant del cas Andratx i xerrant d'allò que ell vol, però en cap cas vostè ens ha dit que el seu portaveu està imputat per irregularitat urbanística, el seu portaveu d'Andratx. Això no ho diuen mai. És possible això? Com és possible que vostès defensin una cosa i vostès no donen exemple, se tapen els uns amb els altres. Estam veient el pacte en essència pura. Només van en contra d'un partit, per què no xerren del seu portaveu a l'Ajuntament d'Andratx que està imputat per irregularitat urbanística, ni més ni manco? Els mateixos temes que vostès estan traient ara mateix. Clar, jo crec que això és molt important.

I vostè quan xerra de la impunitat que nosaltres demanam, que no demanam impunitat per ningú...

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

No demanam impunitat per ningú, demanam que la llei s'apliqui. Aquesta impunitat és la que vostè demana per al batle de Petra Sr. Alorda? És la mateixa impunitat? Aquí l'únic que vol impunitat per al seu partit són vostès. Només fa coses dolentes i brutes el PP, el PSM és un partit d'àngels. No entenc com ens hem donat compte abans. Però clar, vostè no pot venir aquí com feien abans i no passava res, vostès ja han governat i vostès han tengut i tenen moltes coses per amagar. El problema és que nosaltres esperam que la mateixa contundència que se fa ús per a uns també s'apliqui per als altres i segur que ho veurem ara o més tard, n'estic convençut.

Crec a més que el paper trist no és el d'un portaveu lleial a un pacte, un pacte és un pacte i nosaltres en el Consell de Mallorca complim un pacte. Justament allò que vostès no varen ser capaços de fer. Jo cosa més lamentable que una presidenta que cessa el seu vicepresident del PSM, el posa als escons de l'oposició i l'endemà canvien d'opinió per tornar al càrrec, això és lamentable Sr. Alorda i això ho varen fer vostès!

(Aplaudiments)

Sincerament crec que no val la pena entrar en aquestes qüestions perquè efectivament hi ha molts de drames personals. Jo entenc que vostè cada vegada que se presenta i treu menys vots i escons que els anteriors del seu partit, és humiliant Sr.

Alorda. Jo ho entenc. Un membre del Partit Socialista ho entendrà perfectament quan li ha passat el mateix a Inca. Però bé, en qualsevol cas no és aquest el tema. Estam aquí per xerrar de pressuposts i xerrem aquí de complir la legalitat.

Nosaltres el que volem dir és que volem complir el Reglament, volem xerrar de pressuposts i cada vegada que se xerri d'aquest debat se xerri de pressuposts...

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

I quan una portaveu ataca frontalment i persegueix una persona només per ser del Partit Popular, com ahir al Sr. Rodríguez. Però quan a més aquesta portaveu és d'un partit, el Partit Socialista, que ens diu a nosaltres que ens ha de caure la cara de vergonya i no pensen en la memòria més present de la nostra història, clar aquesta gent se li hauria de cara la vergonya...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rubio per favor vagi acabant.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

...que xerri de transparència aquell partit que està esquitxat de corrupció i cal viva, sincerament no crec que sigui el més transparent.

(Aplaudiments)

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Jo...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Jo no puc obrir qüestió incidental...

EL SR. PRESIDENT:

No li puc donar la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Permeti'm només una queixa. Una petita queixa.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

No, una lloança.	Senyores i senyors diputats, passam a la votació.
EL SR. PRESIDENT:	25 vots a favor; 31 en contra; cap abstenció.
Sr. Alorda, per favor, no té la paraula.	Ara passam a votar el debat número 16, de totalitat i de globalitat, secció 20, Conselleria d'Agricultura i Pesca.
EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:	Senyores i senyors diputats, passam a la votació.
Gràcies, per haver pogut xerrar del cas Andratx, llàstima que no hagi pogut ser amb Matas i Rodríguez, sinó que hagi hagut de ser amb el Sr. Rubio. Moltes gràcies.	25 vots a favor; 31 en contra; cap abstenció.
EL SR. PRESIDENT:	I ara, senyores i senyors diputats, passam a votar el debat número 17, de totalitat i de globalitat, secció 21, Conselleria de Comerç, Indústria i Energia.
Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, començaríem les votacions. Començam amb el debat número 9, de globalitat.	Senyores i senyors diputats, passam a la votació.
Senyores i senyors diputats passam a votació.	24 vots a favor; 31 en contra; cap abstenció.
Debat número 9, les esmenes.	
23 vots a favor; 31 en contra; cap abstenció.	
Senyores i senyors diputats, debat número 10 de totalitat i globalitat, secció 16, Conselleria d'Interior.	
Senyores i senyors diputats passam a votació.	
25 vots a favor; 31 en contra; cap abstenció.	
Passam a votar el debat número 11 de totalitat, secció 17, Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports.	
Senyores i senyors diputats passam a votació.	
25 vots a favor; 31 en contra; cap abstenció.	
Passam a votar el debat número 12, de globalitat, resta d'esmenes del debat número 11, d'Obres Públiques, Habitatge i Transports.	
Senyores i senyors diputats, passam a la votació.	
25 vots a favor; 30 en contra; cap abstenció.	
Debat número 4, de totalitat, secció 13, Conselleria d'Educació i Cultura.	
Senyores i senyors diputats, passam a la votació.	
25 vots a favor; 30 en contra i cap abstenció.	
Debat número 5, de globalitat, agrupació dels programes d'educació 421A, 421B, 421C, 421F, 421G, 421H, 421I, 422B, 422G, 423A i 423B.	
Senyores i senyors diputats, passam a la votació.	
25 vots a favor; 31 en contra; cap abstenció.	
Passam a votar el debat número 6, de globalitat, agrupació dels programes de cultura.	

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS